
This is the **published version** of the bachelor thesis:

Romero Palleja, Blanca; Tirado Sánchez, Arantxa, dir. Infiltracions policials i estat capitalista una anàlisi materialista de la infiltració policial als moviments i organitzacions polítiques anticapitalistes a l'Estat espanyol. 2025. (Grau en Ciència Política i Gestió Pública i Grau en Sociologia)

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/321239>

under the terms of the license

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

Facultat de Ciències Polítiques i Sociologia

Treball de Fi de Grau

INFILTRACIONS POLICIALES I ESTAT CAPITALISTA

Una anàlisi materialista de la infiltració policial als
moviments i organitzacions polítiques anticapitalistes a
l'Estat espanyol.

Autor/a: Blanca Romero Pallejà

Tutor/a: Aránzazu Tirado Sánchez

23 de maig del 2025

Grau en Ciència Política i Gestió Pública

Hem de dur a terme la crítica despiadada de tot allò existent, despiadada tant en el sentit de no témer els resultats als que condueixi, com en el de no témer al conflicte amb aquells qui detenten el poder.

Carta a Arnold Ruge, K. Marx, 1843

AGRAÏMENTS

Vull agrair especialment a la meva tutora, Arantxa Tirado, per acompanyar-me i orientar-me en el procés d'elaboració d'aquest treball, i a la seva determinació i insistència en què el marxisme ha de tenir un espai a la investigació, que ni podem, ni hem de renunciar als nostres principis a l'hora de fer ciència.

També vull agrair a la militància comunista per haver despertat la flama de la curiositat i la necessitat de coneixement respecte els fenòmens socials que m'envolten, i per haver-me instruït en la pràctica conscient i quotidiana per construir la possibilitat de superar-los.

A totes les revolucionàries del passat, als i les anònimes que han donat la seva vida per enderrocar el vell món, i a totes aquelles qui encara avui dia dediquen els seus esforços a construir-ne un de nou, que creuen en la possibilitat d'un món sense explotació ni opressió.

ABSTRACT

This work aims to delve into and comprehend the police infiltration phenomenon in anticapitalistic political movements and organizations uncovered between 2022 and 2025 in the Spanish state, centering the analysis in repression and the Capitalist State, and more specifically in the pattern reproduced and the political consequences that can be observed to date. To begin with, the theoretical fundamentals of the Marxist perspective related to the object of study are developed, which in turn allow to frame the phenomenon in the historicity of the capitalist mode of production. Key elements like the Capitalist State, repression, hegemony, police infiltration and intelligence gathering are framed; continuing with the synthesized description of previous historical cases of police infiltration, which allow to comprehend the phenomenon not as an anomaly, but as a repeated event in the history of capitalism. A contextualization of the uncovering of these infiltrations is also provided. Once this is established, using a qualitative methodology, four interviews carried out to people affected by three infiltration cases are analyzed, two of which are cases in Catalonia, specifically in Barcelona, and one of them in Madrid. Finally, conclusions point to the acceptance of this phenomenon, comprehending its intrinsic relation with the needs of the Capitalist State of maintaining the *status quo*, the importance of pointing out the different patterns reproduced to make easier the identification of infiltrated police agents, but at the same time, the non-infallibility of this information. Lastly, the way in which these repressive practices can play a role in political disorganization, however, in the presence of an adequate political and emotional process, they can actually result in a booster of the political organization in terms of cohesion and conviction, emphasizing the need of political comprehension of the phenomenon in this process.

Keywords: police infiltration, repression, capitalism, Spanish state, Capitalist state, Marxism, hegemony, intelligence gathering, patterns, political organization, political comprehension.

RESUMEN

Este trabajo pretende profundizar y comprender el fenómeno de las infiltraciones policiales en movimientos y organizaciones políticas anticapitalistas destapadas entre el 2022 y 2025 en el estado español, centrándose en el análisis de la represión y el Estado capitalista, y de manera más concreta en los patrones reproducidos y las consecuencias políticas que pueden observarse a día de hoy. Inicialmente, se desarrollan los fundamentos teóricos de la perspectiva de análisis marxista, que tienen que permitir situar el fenómeno estudiado en la historicidad del modo de producción capitalista. Se caracterizan los elementos principales y pertinentes al estudio, como son el Estado capitalista, la represión, la hegemonía, la infiltración y la recogida de inteligencia, y a continuación se describen brevemente casos históricos de infiltración que permiten comprender el fenómeno no como una anomalía sino como un hecho repetido a lo largo de la historia del capitalismo. También se realiza una contextualización del descubrimiento de las mencionadas infiltraciones policiales. Seguidamente, a través de una metodología cualitativa, se analizan cuatro entrevistas realizadas a personas que se han visto afectadas por tres casos de infiltración diferentes, dos de ellos referentes a Cataluña, concretamente Barcelona, y uno a Madrid. Finalmente, las conclusiones apuntan a la aceptación de este fenómeno comprendiendo su relación intrínseca con las necesidades del Estado capitalista de mantenimiento del *status quo*, la importancia del señalamiento de los diferentes patrones reproducidos para facilitar la identificación de los y las infiltradas, pero a la vez la no infalibilidad de éste conocimiento. En última instancia, la manera en qué este tipo de prácticas represivas pueden aportar en la desorganización política, pero a la vez, en presencia de un proceso político y emocional adecuado, pueden acabar reforzando la organización política en términos de cohesión y convicción, haciendo énfasis en la necesidad de comprensión política del fenómeno en éste proceso.

Palabras clave: infiltración policial, represión, capitalismo, estado español, Estado capitalista, marxismo, hegemonía, recogida de inteligencia, patrones, organización política, comprensión política.

RESUM

Aquest treball pretén aprofundir i comprendre el fenomen de les infiltracions policials a moviments i organitzacions polítiques anticapitalistes destapades entre el 2022 i 2025 a l'Estat espanyol, centrant-se en l'anàlisi de la repressió i l'Estat capitalista, i de manera més concreta en els patrons reproduïts i les conseqüències polítiques que poden observar-se fins a dia d'avui. Inicialment, es desenvolupen els fonaments teòrics de la perspectiva d'anàlisi marxista de l'objecte d'estudi, que han de permetre situar el fenomen estudiat en la historicitat del mode de producció capitalista. Es caracteritzen els elements principals i pertinents a l'estudi, com són l'Estat capitalista, la repressió, l'hegemonia, la infiltració i la recollida d'intel·ligència, i a continuació es descriuen breument casos històrics d'infiltració que permeten comprendre el fenomen no com una anomalia sinó com un fet repetit al llarg de la història del capitalisme. També es fa una contextualització del destapament de les infiltracions policials objecte d'estudi del present treball. Seguidament, mitjançant una metodologia qualitativa, s'analitzen quatre entrevistes realitzades a persones que han patit tres casos d'infiltració diferents, dos casos referents a Catalunya, específicament a Barcelona, i un a Madrid. Finalment, les conclusions apunten a l'acceptació d'aquest fenomen comprenent la seva relació intrínseca amb les necessitats de l'Estat capitalista de manteniment del *status quo*, la importància de l'assenyalament dels diferents patrons reproduïts per facilitar la identificació dels i les infiltrades, però alhora la no infal·libilitat d'aquest coneixement. En última instància, la manera en què aquest tipus de pràctiques repressives poden aportar en la desorganització política, però alhora, en presència d'un procés polític i emocional adequat, poden acabar reforçant l'organització política en termes de cohesió i convicció, fent èmfasi en la necessitat de comprensió política del fenomen en aquest procés.

Paraules clau: infiltració policial, repressió, capitalisme, Estat espanyol, Estat capitalista, marxisme, hegemonia, recollida d'intel·ligència, patrons, organització política, comprensió política.

ÍNDEX

1. Introducció	1
2. Marc teòric	2
3. Metodologia	9
4. Anàlisi	11
5. Conclusions	18
6. Referències	20
7. Annexos	23
a. Entrevista 1	23
b. Entrevista 2	50
c. Entrevista 3	63
d. Entrevista 4	74

1. INTRODUCCIÓ

A la història del capitalisme, i concretament a la història de l'Estat espanyol, la infiltració d'agents en moviments i organitzacions polítiques ha estat una pràctica persistent, tot i que històricament opaca, que ha adquirit especial visibilitat els darrers anys, arrel del descobriment de diverses infiltracions vinculades a grups anti-capitalistes arreu del territori de l'Estat, generant debats sobre el control estatal, els drets fonamentals o la criminalització de l'organització i la protesta. Algunes de les crítiques a aquestes pràctiques sorgeixen de sectors garantistes que al·ludeixen a la manca de control judicial efectiu, dels "límits" de la policia, mentre d'altres sectors apunten a la naturalesa dels Cossos de Seguretat de l'Estat. Tot i no ser un fenomen nou, presenta una vigència significativa a l'actualitat, entre l'exposició mediàtica dels casos, denúncies a organismes internacionals de drets humans i a organismes estatals judicials.

Així doncs, és pertinent una anàlisi d'aquestes pràctiques repressives des d'una perspectiva materialista històrica, que permeti superar la forma superficial en què es mostra el fenomen, i abordar-lo des de la seva essència arrelada al mode de producció capitalista.

L'objectiu general del treball és el d'estudiar i aprofundir en els mètodes i mecanismes repressius de l'Estat capitalista enfront moviments polítics anticapitalistes, específicament en els mètodes d'infiltració policial.

De manera més específica, es tractaria de constatar el paper repressiu de l'Estat capitalista com a capitalista col·lectiu, rebutjant la percepció de l'Estat com un ens neutral; aprofundir en els efectes en els moviments i organitzacions polítiques per l'estat de la implementació d'aquests mecanismes repressius; i finalment dirimir l'existència de patrons o tendències comunes en la implementació d'aquests mecanismes repressius.

Les principals hipòtesis del treball, que serveixen com a supòsits orientadors, són les següents:

H1: L'Estat capitalista, com a capitalista col·lectiu, fa ús d'estratègies repressives per mantenir l'*status quo*.

H2: L'ús del mètode de la infiltració respon a aquestes estratègies repressives.

H3: L'Estat capitalista, per tant, té un caràcter repressiu inherent en tant que capitalista col·lectiu: respon a interessos de classe i per tant sempre buscarà reproduir el sistema capitalista emprant les eines que té a l'abast per a fer-ho.

H4: Existeixen patrons o tendències comunes en l'aplicació d'aquesta estratègia repressiva.

L'estructura del treball consta primerament de la conceptualització teòrica des de la perspectiva marxista, que aborda primerament la noció d'Estat capitalista i la teorització existent en el camp del marxisme respecte aquest, i posteriorment l'abordatge concret de les pràctiques d'infiltració i recollida d'intel·ligència, l'exemplificació de casos històrics rellevants d'aquest fenomen, i finalment una contextualització de les infiltracions policials a l'Estat espanyol a moviments i organitzacions anticapitalistes destapades entre 2022 i 2025. Tot seguit, s'exposa la metodologia seguida, l'anàlisi de les diferents entrevistes qualitatives i del *Manual para destapar a un policía infiltrado*, les conclusions i les referències emprades per l'elaboració del treball.

2. MARC TEÒRIC

Per poder comprendre la realitat social capitalista en què s'inscriuen les relacions i fenòmens socials i polítics objecte d'aquesta investigació, i a partir d'aquí poder caracteritzar l'Estat i la repressió, es partirà de la perspectiva d'anàlisi marxista. Marx introdueix el materialisme històric, trencant epistemològicament amb els sistemes de coneixement concebuts fins el moment, centrant l'anàlisi en la realitat de les necessitats humanes i la satisfacció d'aquestes, i en la historicitat de l'organització (sistema de producció) per dur-ho a terme; és a través d'aquí que

sorgeix la concepció de la lluita de classes com a motor de la història¹, assenyalant les contradiccions que es donen en els sistemes de producció i el conflicte que se'n deriva. Entenent, allora, la societat en tant “que no consisteix en individus, sinó que expressa la suma de relacions i condicions en les quals els individus es troben recíprocament situats” (Marx, 2004). Així doncs, el capitalisme és un sistema de producció amb contradiccions en el seu sí, i que és eminentment conflictiu. Una societat basada en l'intercanvi de mercaderies² en la cerca de la valorització constant, com és el capitalisme, implica que totes les relacions socials estan impregnades d'aquesta lògica.

Entrant en la qüestió de l'Estat, la definició negativa que fan Marx i Engels, de l'Estat capitalista, se situa en contraposició a la noció burgesa dels economistes clàssics, com Smith o Ricardo, que el caracteritzen com un ens neutral que media i concilia diferents interessos, una mena “d'àrbitre de la societat civil” (Ozollo, 2005). Els clàssics marxistes situen la comprensió de l'Estat capitalista inserit dins de la totalitat capitalista prèviament descrita, una totalitat estructurada en base a la necessitat de contínua valorització del capital. “L'Estat modern, qualsevol que sigui la seva forma, és una màquina essencialment capitalista, és l'Estat dels capitalistes, el capitalista col·lectiu ideal” (Engels, 2006). Aquest “Estat de classe” (de la classe burgesa) és, a més, un aparell repressiu³.

Quan Engels (2006) titlla l'Estat capitalista de capitalista col·lectiu, es refereix justament a allò que descriu Marx també al llarg de la seva obra, en descriure l'Estat no com una institució homogènia, sinó com quelcom compost per parts que funcionen de manera organitzada amb un objectiu últim (el manteniment de

¹ Per un major desenvolupament, que s'escapa de la centralitat del present estudi, vegeu Marx i Engels (2014) i Marx (2021).

² “En la mesura en què el procés d'intercanvi transfereix mercaderies de mans en les quals son no-valors d'ús, a mans en les que son valors d'ús, estem davant d'un metabolisme social. El producte d'una modalitat útil de treball reemplaça al de l'altra. Tan aviat com arriba al lloc en què serveix com valor d'ús, passa de l'esfera de l'intercanvi mercantil a la del consum. (Marx, 2020). A partir d'aquí Marx defineix el procés d'intercanvi simple com M-D-M, afirmant que l'intercanvi de productes, el canvi dels diversos materials en els que es representa el treball social, configura [...] el contingut del moviment” (Marx, 2021), relacionant les diferents esferes de producció i transformant-les en part de la producció social global.

³ “[L'Estat com] un aparell repressiu per excel·lència [...], no només des del punt de vista de la repressió manifesta quan les lluites de classe ingressen en un moment àlgid [...], devent la burgesia apel·lar a les “forces de seguretat (policia, exèrcit, etc.), sinó també tota aquella violència més subtil i quotidiana [...]” (Ozollo, 2005).

les condicions per la reproducció del mateix sistema, i per tant la valorització), però que es tracta d'un objectiu “que és aliè a l'objectiu de cada part, i només concerneix a la globalitat de l'aparell” (Ozollo, 2005). Se situa, doncs, una comprensió més complexa de l'Estat, com fa Marx al *18 brumari de Lluís Bonaparte* (2023), essent una síntesi entre les funcions econòmiques, ideològiques i repressives exemplificant-lo amb el cas francès, unes funcions que es configuren en la dominació de la burgesia cap a la classe treballadora, a més de la diferenciació entre govern (de l'Estat), i poder (de l'Estat), situant la prerrogativa proletària en la conquesta del segon i no del primer, en cap cas en el perfeccionament del primer.

Els clàssics marxistes, doncs, situen uns fonaments a partir dels quals comprendre l'Estat, uns fonaments, però, que estan molt lluny d'una teoria sistemàtica i exhaustiva sobre l'Estat, uns buits els quals diverses tendències teòriques han intentat omplir, amb més o menys limitacions. Deixant enrere les concepcions instrumentalistes com les de Miliband (1978), tant estructuralistes com Poulantzas com derivacionistes alemanys, aporten apunts interessants a la comprensió de l'Estat capitalista. Un dels elements interessants que introdueixen els derivacionistes, o *capital logic school*, és la noció de la separació entre economia i política que es dona en el capitalisme, una separació de caràcter històric, que permet comprendre l'Estat com quelcom particular sorgit a partir de la producció generalitzada de mercaderies⁴. Per tant, i tornant als clàssics, és essencial reconèixer el caràcter classista de l'Estat, com “una organització de la classe explotadora per mantenir les condicions exteriors de producció, i per tant, particularment per mantenir per la força la classe explotada en les condicions d'opressió [...] determinades pel mode de producció existent” (Engels, 2014).

Poulantzas (1978) també especifica, en la relació de l'Estat amb les classes socials, un element rellevant a destacar, i és com l'Estat funciona en el sentit de

⁴ “La separació economia/política és possible pel treball excedent o plus treball que és apropiat en forma de plusvàlua a través del lliure (formal) intercanvi de mercaderies al mercat i la utilització de la compulsió extra-econòmica es fa, per tant, supèrflua. [...] La separació és necessària perquè, amb la fi de proveir aquelles precondicions generals necessàries per l'acumulació capitalista que no poden ser assegurades per cap capital privat particular, es requereix d'una institució que no es trobi immediata o directament subordinada a les forces del mercat” (Amparo Casar, 2024).

desorganitzar les classes políticament i ocultar-les el seu caràcter de classe amb interessos comuns, o bé les organitza sota l'estrict control de l'Estat mateix. Seguint en aquesta línia, Offe (1974) parla de “la dificultat que té l'Estat per dur a terme simultàniament les seves tasques d'acumulació i legitimació, [afirmant, doncs, que] l'existència d'un Estat capitalista pressuposa la presència de mecanismes ideològics que pretenen negar sistemàticament la seva naturalesa classista” (Amparo Casar, 2024).

Havent situat, doncs, les determinacions de l'Estat capitalista, parlar de repressió, entenent-la com tota acció o mecanisme de coerció o control que l'Estat i altres institucions capitalistes empren per protegir i mantenir l'ordre social, requereix contemplar aquesta síntesi de l'Estat, allò que Gramsci (1999) anomenaria també, en la seva descripció de l'hegemonia, la funció de producció de consens, la funció ideològica, l'Estat com “unitat de dictadura (coerció) i hegemonia, o també de societat política i societat civil” (Ozollo, 2005). Extrapolant-ho a la qüestió de la repressió, ha de permetre entendre-la, doncs, des d'aquesta complexitat, i no solament reduir aquest fenomen a l'exercici de violència física per part dels cossos i forces de seguretat de l'Estat.

La funció ideològica o hegemonista de l'Estat de la burgesia pretén imposar la visió del capitalisme com un estat de les coses natural i immutable, una funció que té nombroses conseqüències concretes, des de la normalització de l'explotació laboral i la insatisfacció vital humana en l'alienació del treball o l'extensió de la cultura de l'esforç i la meritocràcia⁵ en una societat classista fins a la introducció de cànons de bellesa inabastables a través dels quals generar nous nínxols de mercat. “L'Estat és hegemònic en quant a funció dirigent i coercitiu en quant a funció dominant. És a dir, pot intervenir amb la força per frenar els moviments de les classes subordinades en els moments de crisi, quan el consens es debilita i l'hegemonia trontolla” (Gramsci, 1999), tenint a l'abast eines diverses, des de la recollida d'intel·ligència, fins al seguiment, amenaça, violència física, violència econòmica, reclusió i privació de llibertat o la mort.

⁵ Per aprofundir en aquest fenomen, Rendueles (2020).

Judicialment, les pràctiques d'infiltració son una forma d'operació encoberta⁶. Segons el magistrat de l'Audiència Provincial de Madrid, Juan José López Ortega, totes les operacions d'infiltració tenen unes característiques comunes, que enumera com la dissimulació, l'engany i la interacció⁷. Aquestes pràctiques sovint es duen a terme per un major accés a informació de determinats grups, en el cas del present estudi, de moviments i organitzacions polítiques anticapitalistes. La informació d'intel·ligència seria la "informació, anàlisi, estudis o propostes que permetin prevenir i evitar qualsevol perill, amenaça o agressió contra la independència o integritat territorial [...], els interessos nacionals i l'estabilitat de l'Estat de dret i les seves institucions" (BOE, 2002). Althusser (1974) comprèn la recol·lecció d'intel·ligència com una eina de control sobre els treballadors i les protestes socials. Relacionant-ho amb una de les funcions principals de l'Estat capitalista, la recollida d'intel·ligència i les eines emprades per dur-la a terme seria un braç més de l'exercici necessari de coerció de l'Estat en el seu objectiu del manteniment de l'ordre establert, assegurant així l'acumulació del capital.

Partint d'aquí, doncs, l'eina policial de la infiltració pot caracteritzar-se com una eina de recollida d'intel·ligència emprada pels cossos i forces de seguretat de l'Estat burgès, dirigides a la recollida d'informació d'activitats considerades delictives per la legalitat burgesa. El present treball se centrarà en l'aplicació d'aquestes pràctiques en els moviments polítics i socials anticapitalistes, i per tant, caracteritzant-les com una eina garant de la protecció dels interessos de la classe dominant, en tant que allò amenaçador que es percep és una amenaça a l'*status quo*. S'abordarà l'eina de la infiltració des d'una doble vessant en termes gramscians: la coerció com la repressió física i judicial més directa, i d'altra banda el consens al voltant de la caracterització dels objectes d'aquestes pràctiques policials com a criminals, mereixedors d'aquestes.

⁶ La infiltració "constitueix una modalitat d'encobriment, que presenta un caràcter permanent, dirigida a obtenir informacions sobre els delictes comesos o en preparació [...], l'actuació policial no té per objectiu una transacció determinada, sinó que persegueix un fi molt menys precís, recavar informació de manera indiscriminada" (López Ortega, 1997).

⁷ "La dissimulació, és a dir, l'ocultació de la condició d'agent oficial i de les seves vertaderes intencions; l'engany, donat que tota operació d'infiltració es recolza en una posada en escena que permet a l'agent obtenir la confiança del sospitós; i finalment, la interacció, una relació directa i personal entre l'agent i l'autor potencial" (López Ortega, 1997)

Al llarg de la història del capitalisme han hagut nombroses experiències d'infiltracions policials. Es prendran tres exemples històrics de l'ús de l'eina de les infiltracions per poder establir precedents en aquestes experiències, contrastables en l'anàlisi posterior i breument resumits a continuació, tots casos centrats al centre imperialista⁸. Seran el cas COINTELPRO (*Counter Intelligence Program*) als EUA a les *Black Panthers* entre d'altres espais polítics als anys seixanta, el cas del SDS (*Special Demonstration Squad*) al Regne Unit a moviments socials i polítics d'esquerres des dels seixanta fins gran part de la primera dècada dels 2000, i el cas de les infiltracions a les *Brigatte Rosse* o les Brigades Roges a Itàlia.

En el cas dels Estats Units, les operacions COINTELPRO⁹ es van basar en la infiltració d'agents del FBI (*Federal Bureau of Investigation*), a més de l'ús d'informants entre d'altres eines, no només per recopilar informació sinó també per desestabilitzar les organitzacions objectiu des de dins¹⁰. Per assolir aquest objectiu, s'empraven eines des de fomentar la desconfiança i els conflictes interns, com la manipulació mediàtica i notícies falses per desacreditar certes figures, el fustigament legal, violència i força extra-legal (amenaces i agressions físiques, vandalisme i fins i tot assassinats, com el de Fred Hampton, líder de les Panteres Negres a Chicago el 1969).

⁸ El concepte de centre imperialisme és un concepte emprat per diversos autors marxistes,, en base a la noció d'imperialisme com “el mètode històric del capital per ampliar el seu territori d'existència, el d'expropiar economies naturals i el d'apropriar-se dels mitjans de producció i de força de treball a fi de garantir la seva pròpia existència” (Luxemburg, 1933). A partir d'aquí s'estructura el capitalisme global, “encara a l'actualitat, els successos polítics de l'Orient Mitjà, que no poden explicar-se únicament des d'un prisma econòmic, no poden analitzar-se de forma realista sense tenir en compte la importància del petroli. El succés més important al segle XIX és la creació d'una economia global, que va penetrar de forma progressiva en els racons més remots del món, amb un teixit cada cop més dens de transaccions econòmiques, comunicacions i moviment de productes, diners i éssers humans que vinculava als països desenvolupats entre sí i amb el món subdesenvolupat” (Hobsbawm, 2009).

⁹ “Les operacions COINTELPRO de 1960 es van modelar en els exitosos programes dels anys anteriors aplicats per pertorbar el Partit Comunista Americà ... [les quals] van continuar al llarg dels 1960s, amb variacions interessants com l'Operació Hoodwink de 1966, fins a la meitat del 1968, dissenyada per incitar el crim organitzat contra el Partit Comunista a través de documents fabricats per l'FBI, evidentment en l'esperança que elements criminals durien a terme la tasca de repressió i disrupció de la seva manera, amb els mitjans subjectes a la seva imaginació” (Chomsky, 1999)

¹⁰ “Els agents i informants no només espiaven els activistes polítics. El seu principal objectiu era desacreditar-los i desestabilitzar les seves organitzacions.” (Glick, 1988)

Un altre cas és el del SDS, i la Unitat Nacional d'Intel·ligència d'Ordre Públic (NPOIU), que durant 40 anys van infiltrar-se en moviments socials i organitzacions polítiques a Anglaterra i Gal·les, qualificant els grups en els quals s'infiltraven “d'extremisme domèstic”, sent majoritàriament aquests d'extrema esquerra. Un element interessant que assenyala Woodman (2018), és com “la presència de la infiltració estatal pot inculcar una curiosa forma de política autolimitant a les organitzacions que estan subjectes a ella [...]”¹¹. A més, aquestes infiltracions van comportar relacions sexuals amb activistes, l'ús d'identitats falses i infraccions legals, com exposa Stephens-Griffin (2022).

Finalment, en el cas de les *Brigate Rosse* a Itàlia, es tracta de diverses infiltracions per part de les forces de seguretat italianes amb l'objectiu de combatre l'activitat política i armada de l'organització, resultant en la detenció de líders i brigadistes, al que l'organització va respondre, com narra Drake (2021) fragmentant els espais de treball per minimitzar els danys d'aquestes infiltracions.

Entre l'any 2022 i 2025 a l'Estat espanyol s'han destapat un total d'onze infiltracions policials a diferents moviments socials i organitzacions polítiques a les ciutats de Barcelona, Girona, Madrid, València i Lleida, investigacions impulsades pels mitjans alternatius com “La Directa” i “El Salto”, conjuntament amb la militància dels col·lectius afectats. Els i les diferents infiltrades policials han participat d'una àmplia varietat de moviments socials, a més d'organitzacions polítiques com Endavant, ai s'han implicat socialment i sexo-afectivament amb diversos activistes. Aquestes pràctiques han estat àmpliament rebutjades per part dels sectors organitzats i afectats, que “han emprès accions jurídiques, des de querelles a València” (Fayos, 2025) i Barcelona. En el cas d'aquesta última, i després de ser arxivada per l'Audiència de Barcelona, arribarà al Tribunal Constitucional després del recurs d'Irídia, un centre per la Defensa dels Drets Humans, com explica Muñoz (2025), conjuntament amb diferents iniciatives legislatives capitanejades per l'esquerra parlamentària que han tingut un recorregut inexistent més enllà del ressò mediàtic.

¹¹ “Als anys 80, per exemple, l'editor del diari de la *National Union of Mineworkers* estava convençut que un confident proper al president del sindicat era un agent de la CIA, cosa que va ajudar a fomentar l'acrimònia i la divisió” (Woodman, 2018).

L'argument principal amb què s'han emprès les diverses iniciatives és una defensa dels drets humans, acusant les pràctiques d'infiltració de tortura i tractes inhumans o degradants segons els estàndards internacionals de drets humans, com afirma Irídia a Muñoz (2025), amb especial èmfasi en l'establiment de relacions sexo-afectives amb militants com a part de les operacions policials. Més enllà, però, de l'enfocament més legalista, l'objectiu de la present recerca és aprofundir en les explicacions estructurals d'aquest fenomen, el paper de l'Estat capitalista, a més de poder abordar similitud de pràctiques concretes que permetin comprendre el fenomen en tota la seva complexitat i les seves conseqüències polítiques.

3. METODOLOGIA

En coherència amb el marc teòric establert, la metodologia d'investigació del present treball es fonamenta en la perspectiva marxista, i el mètode del materialisme històric i dialèctic com aquell que permet investigar la realitat¹², partint de la seva historicitat i d'una perspectiva de classe. La metodologia emprada, doncs, pretén aprofundir en la realitat social i històrica del fenomen de les infiltracions i confidents/informants policials als moviments i organitzacions polítiques d'esquerres i/o revolucionàries, partint de la crítica epistemològica i metodològica als sistemes i mètodes de coneixement positivistes, en la seva pretensió de traslladar les metodologies de les ciències naturals a les ciències socials, fragmentant així la realitat social sense comprendre la totalitat capitalista, fent èmfasi en “la dialèctica que –per oposició a aquells fets i aquells sistemes parcials aïllats i aïllants –insisteix en la unitat concreta del tot i desemmascara aquella il·lusió, que com tal és produïda necessàriament pel capitalisme [...]” (Lukács, 1970).

Un cop establerts els fonaments, i de manera més concreta, el present treball es bastirà d'una metodologia qualitativa, com una estratègia de recerca centrada en la

¹² “[...] Es tracta més bé d'investigar, tant en la teoria com en la manera en què penetra a les masses, aquells moments i aquelles determinacions que fan de la teoria, del mètode dialèctic, el vehicle de la revolució: es tracta de desenvolupar l'essència pràctica de la teoria partint de la teoria i de la relació que estableix amb el seu objecte” (Lukács, 1970).

reducció de les unitats d'informació per abordar una major complexitat de les variables d'estudi, sovint centrada en fenòmens difícilment quantificables amb informació detallada, cercant generalitzacions analítiques, fent èmfasi en la historicitat dels fenòmens estudiats i per tant fent ús d'experiències històriques de l'objecte d'estudi en la seva conceptualització¹³.

Dins d'aquesta metodologia, s'emprarà el mètode històrico-narratiu, a través d'entrevistes narratives episòdiques. Aquest, cerca aprofundir en la història de persones comunes i la seva experiència de canvi social, tal i com apunta Burke (2002), entenent-la com “una història de constriccions que pesen sobre l'individu –un conjunt de condicionaments més o menys determinants [...]” (Ferrarotti, 2007). En termes de l'autor, es tractaria de “l'intent de vincular text i context, és a dir, vincular la història de vida a les característiques contextuals del quadre històric objectiu, en el qual la història de vida s'ha anat desenvolupant” (Ferrarotti, 2007), que traslladat a l'anàlisi de Marx, es tractaria de la dialèctica existent entre allò concret i allò abstracte o general, permetent una síntesi en forma de coneixement de la realitat.

Més concretament, les entrevistes se centraran en les experiències properes a la infiltració, amb un total de quatre entrevistes, referits a tres casos en l'actualitat (Cas 1 [E1]: Madres contra la Represión; Cas 2 (E2 i E3): SEPC Mundet; Cas 3 [E4]: Endavant Nou Barris), que certament pretenien respectar criteris de diversitat per poder oferir una investigació més rica, però que han estat limitats per criteris d'accessibilitat a aquestes experiències i disposició (o manca d'aquesta) de participar, una decisió comprensible donada la naturalesa personal i emocional del fenomen estudiat. Es tracta de dues infiltracions patides a Barcelona, i una a Madrid. Les entrevistes dutes a terme han sigut semi-estructurades, organitzades en els següents blocs: (1) introducció, (2) infiltració, (3) resposta i conseqüències, i (4) qüestions generals. Les entrevistes han sigut transcrits, i posteriorment analitzades i codificades amb el programa ATLAS.ti. A més, les entrevistes han sigut complementades amb la informació d'una xerrada

¹³ “Tot i que el nostre treball no sigui explícitament comparatiu –tot i que estiguem centrats en una àrea limitada d'una estructura social nacional –necessitem materials històrics” (Wright Mills, 2000).

de presentació a Barcelona del *Manual para destapar a un policía infiltrado*, publicat per l'editorial *Dos Cuadrados*.

4. ANÀLISI

L'anàlisi de l'objecte d'estudi s'ha estructurat a través de dues dimensions: (a) patrons i (b) conseqüències polítiques, atès que les causes del fenomen observat s'han desenvolupat en els fonaments teòrics del present estudi. D'aquestes dues dimensions, se'n deriven diferents codis que han permès l'anàlisi sistematitzada de les entrevistes realitzades, i les diferents aportacions a aquests del material analitzat paral·lelament (*Manual para destapar a un policía infiltrado*). Els diferents codis es mostren a continuació a la següent taula, i tenen una finalitat analítica, que ha permès condensar la informació rellevant i pertinent de les entrevistes. En el cas de la primera dimensió, la divisió en codis és temporal, en un sentit que permet diferenciar el transcurs de la infiltració i les seves fases; d'altra banda, en el cas de les conseqüències polítiques, s'estableix una diferenciació analítica per poder fer una separació entre aquelles reaccions menys planificades, més visceral i com a conseqüència menys interessants en l'anàlisi de mancances sinó més rellevants en la constatació de la seva existència; i per altra banda, les conseqüències més generals, més subjectes a diagnòstic de mancances i encerts en la comprensió de la gestió de la repressió, concretament de la infiltració, com un procés.

Dimensió	Indicadors
Patrons	<i>Entrada</i>
	<i>Desenvolupament</i>
	<i>Sortida</i>
Conseqüències Polítiques	<i>Immediates</i>
	<i>Generals</i>

Així doncs, en relació als patrons d'entrada, a través de les entrevistes, però també del contrast amb l'anàlisi de la resta de casos d'infiltracions presentat al *Manual*,

les entrades es donen a través de contactes informals amb la militància dels espais, servint-se en dos casos de presentacions mitjançant terceres persones, sovint acudint a espais oberts, per exemple en el cas de la infiltrada del Cas 3 [E4] una xerrada oberta, presentant militància en altres espais d'aval tant en el Cas 2 com en el 3 (militància a altres moviments i/o plataformes), un element que també s'assenyala en el *Manual*, “la majoria de casos han sigut activitats en llocs oberts i de contingut polític limitat. [...] Això els serveix “d'aval” a l'hora de començar a militar en espais més polititzats” (*Manual para destapar...*,2025), Un patró que encaixa, en certa mesura, amb allò que s'assenyala a l'E1

“Aquesta dona ha estat militant en col·lectius okupes, en col·lectius de suport a presos polítics, en col·lectius de suport a independentistes.

[...] doncs ens val d'aval en tots els llocs en què ha estat” (E1)

En relació al desenvolupament de la seva activitat, els tres casos coincideixen en descriure el perfil psicològic de l'agent infiltrat/da, una qüestió en la qual també es fa èmfasi des del *Manual*, la simpatia, empatia i proximitat amb què es relacionaven, “se sol comentar l'encant, la simpatia i l'amabilitat general dels infiltrats” (*Manual para destapar...*,2025),, una qüestió en què coincideixen totes les persones entrevistades. També és rellevant la presència d'incongruències en els relats que exposen. A més, destaca també la manca de significació política, “fugen de qualsevol tipus de polèmica” (MANUAL, 2025), fet que en el Cas 1 i 3 es manifesta amb l'establiment d'un perfil baix, disposat a realitzar qualsevol tasca però des de la discreció, mentre que en el Cas 2 es manifesta amb la discreció política però referencialitat a nivell d'iniciativa i disposició. Els següents fragments de les entrevistes il·lustren aquest fet:

“Ella en les reunions que teníem, i en general, era una persona súper discreta, d'un perfil molt baix, ella se sumava a la majoria [...]” (E1)

“No era molt expressiva en la seva línia política” (E4)

“No hi havia debat polític amb ell” (E2), “A nivell polític, clar, no tenia molt discurs polític, [...]” (E3), “era la persona més entxixada

a l'hora de confrontar la policia, la persona que s'implica [amb] les
idees més [aleatòries], s'enfadava molt quan se li ocultava
informació" (E2).

Finalment, en la qüestió de la sortida, és en la que més evident es fa l'existència de patrons comuns, amb una "sortida abrupta, inesperada i inexplicable de la militància, normalment al·legant qüestions familiars greus o laborals" (*Manual para destapar...*,2025), una qüestió que es repeteix en el Cas 2 i 3, i en la majoria de casos destapats els últims anys, sent-ne l'excepció el Cas 1 en què, en confrontar la infiltrada simplement desapareix de forma abrupta, però amb la pròpia excusa de la confrontació.

Un cop exposats els principals patrons destacats per les entrevistes i recollits pel *Manual*, cal ser conscients, però, que son patrons que poden no ser presents en tots els casos, i per tant la necessitat de comprendre el fenomen en la seva complexitat i no com una recepta mecànica que resulta infal·lible en la detecció de casos d'infiltració; a més del possible efecte que pot tenir l'assenyalament públic d'aquests patrons, un efecte, de fet, assenyalat per una de les persones entrevistades en relació a la manca de significació i destresa política:

"Això no vol dir que els següents que s'infiltrin [no] tinguin
una capacitat de debat i una capacitat per fer les coses [...]"
(E2)

Per tant, cal ser conscients de la utilitat d'aquests patrons, únicament com a punt de partida, comprenent, a més, la funció i l'origen d'aquest tipus de repressió exercida per l'Estat capitalista, i com a conseqüència, la possibilitat d'aquest d'adaptar-se a les noves situacions i contextos per tal de seguir servint d'aparell repressiu i reproductor de l'ordre de les coses. És important posar de manifest, també, una qüestió que s'assenyala al *Manual*, i també a l'entrevista 1 (E1):

"[...] no caiem en la paranoia, ens immobilitza i no es tracta
d'això" (E1)

Es tracta, doncs, d'eines útils per la detecció i assenyalament d'aquest tipus de repressió, però que alhora poden tenir conseqüències doblement negatives per la militància política, més enllà de la pròpia infiltració, com pot ser la paranoia i l'immobilisme en l'activitat política per exagerar esforços en assenyalaments interns que poden anar debilitant la cohesió interna de l'organització. A més d'aquestes, a través de les diferents entrevistes s'han pogut entreveure les conseqüències polítiques d'aquest tipus de repressió, tant a nivell més immediat com a nivell més general.

Centrant-nos en la immediatesa, les persones entrevistades al·ludeixen a sentiments diversos, des del xoc o la ràbia, en dues entrevistes (E2 i E4) s'esmenta un sentiment de culpabilitat respecte no haver detectat l'agent infiltrat, també la por, la incredulitat, la desconfiança generalitzada, el sentiment de traïció i impotència o la paranoia prèviament esmentada. Les següents cites il·lustren algunes d'aquestes conseqüències, nominalment més emocionals, però igual de polítiques en tant que resultat de processos polítics inserits en la lluita de classes:

“[...] tu has tingut molt de contacte amb una persona que no existeix i que a sobre t'estava venent i traint”
(E1)

“[...] era veure un home de més de 25 anys i mirar-lo amb cara d'ets infiltrat” (E3)

En termes més generals, comprenent-les totes com a conseqüències polítiques, poden assenyalar-se conseqüències negatives de les infiltracions, però també positives relacionades amb el tipus de processos seguits. En el cas de les primeres, al *Manual* s'assenyala la possibilitat de pèrdua de confiança interna a causa del procés d'investigació d'una infiltració, una pèrdua de confiança que també s'esmenta en el Cas 2. En aquest cas, fins i tot, essent el més evident d'un procés mancat de gestió, es parla en termes de debilitament de l'organització posterior: “al final l'Assemblea [...] va gairebé morir i jo tinc molt clar que en part va ser per [el procés d'infiltració]” (E3), “la militància va marxar per por, no tant per

discrepàncies polítiques, sinó perquè no s'havia gestionat la situació [...]” (E2), però alhora també s'assenyala la debilitat prèvia de l'organització com a factor clau en el desenvolupament dels fets, indicant que la infiltració va “mostrar la feblesa que teníem com organització” (E3), per tant es pot assenyalar com a possible conseqüència d'aquest tipus de repressió la desactivació d'espais polítics, relacionada amb tant el procés d'abordatge intern com la fortalesa organitzativa i política d'aquests espais. Altres conseqüències negatives poden ser la desafecció i el desgast que s'assenyalen en el Cas 1, o el malestar per l'exclusió en el Cas 3.

D'altra banda, però, tant processos positius com es percep el del Cas 1, com mancances en els processos del Cas 2 i 3 permeten considerar la possibilitat de resultats beneficiosos de les infiltracions, encara que pugui semblar una afirmació contradictòria. En el Cas 2 assenyala la necessitat de comprendre políticament el fenomen, que van resoldre posteriorment pel seu compte i en contacte amb altres organitzacions: “ens va tranquil·litzar molt entendre el sentit polític de les infiltracions [...] em va tranquil·litzar saber que això continuaria passant” (E2), i la necessitat d'implementar canvis i millores en processos de seguretat, de realitzar un procés d'autocrítica que permeti avançar, una necessitat que sorgeix en contraposició a la realitat que es viu en l'organització. Per tant, el procés permet assenyalar mancances militants, una qüestió que també es percep des del Cas 3, en relació a la presència de sospites prèvies que no es van prendre seriosament. Sobre la comprensió política del fenomen, i l'enfortiment intern, el Cas 1 n'és un clar exemple, que es comprèn perfectament a través de les seves paraules:

“Si abans teníem clar qui son els cossos repressius de l'Estat i qui és l'Estat que els dirigeix i el govern, ara ho tenim molt més” (E1);

“no han pogut amb la fortalesa que, al menys, a nivell ideològic que [l'organització] ha demostrat, unint-se més amb el concepte que tenim en l'antifeixisme, quin és l'enemic, quines son les

forces repressives de l'Estat, i [...] tenim claríssim
com actuar” (E1)

Per tant, partint de la importància de la comprensió política del fenomen, i al seu torn, l'assimilació que seguirà duent-se a terme sota el capitalisme, pel propi caràcter capitalista de l'Estat i la seva necessitat de reproduir les relacions de producció capitalistes, una assimilació que assenyalen totes les persones entrevistades en el present estudi, a més del *Manual* o també les declaracions fetes per ex-militants de *Distrito 14*, un col·lectiu del districte madrileny de Moratalaz que s'aplegava al voltant d'un centre social okupat per coordinar diverses iniciatives antifeixistes, juvenils, antirrepressives, feministes, etc., que ha sigut referent en l'abordatge i posicionament respecte les infiltracions, a nivell públic general però també per diverses de les entrevistades. Afirmen que “cal assumir que les infiltracions policials son pràctiques repressives de l'Estat [...] que han passat, estan passant i seguiran passant. [...] [i que] dirigir peticions o exigències a l'Estat per a que “acabi” amb aquestes pràctiques és inútil: no deixaran de fer [una cosa] que els beneficia” (Gedar, 2024).

Concretament, també ha permès assenyalar el paper dels mitjans de comunicació hegemònics, “els mitjans grans [...] informen per criminalitzar les víctimes” (E1), “els mitjans més convencionals ho van tractar més en termes de morbo” (E2), o fins i tot assenyalant les mancances d'alguns mitjans alternatius, únicament abordant el fenomen en termes d'exposició dels fets i no d'anàlisi política. Sobre els mitjans hegemònics, resulta clarificadora la següent cita, que assenjala també el paper de la repressió més en termes culturals, de la tasca d'hegemonia que duen a terme per sostenir la societat capitalista, fent certes relacions fins i tot amb el llançament de la pel·lícula, *La Infiltrada* (2024) i la necessitat de blanquejament de les pràctiques d'infiltració de l'Estat,

“sabem que son els seus mitjans, [...] Tenim clar qui son. Som anti-sistema, els mitjans son del sistema i donaran suport al sistema” (E1)

Aquest fet denota la capacitat que poden tenir pràctiques repressives que seguiran duent-se a terme mentre es mantingui la societat de classes capitalista per, en un sentit més concret, identificar les pròpies mancances polítiques i organitzatives, fent èmfasi en la seguretat, dins de les organitzacions per poder-les superar, un procés que pres des del rigor i la necessitat constant d'avançar en la lluita de classes, resulta necessàriament positiu, sempre i quan es tinguin en compte de manera racional i evitant desviacions com la paranoia, a més de posar en valor els processos d'acompanyament emocional necessaris per les conseqüències d'aquest fenomen en la militància; però també, i fent major èmfasi, permet desemmascarar la naturalesa capitalista de l'Estat, i la seva necessitat i essència repressiva, com assenyala Serge (2019) en relació a les seves experiències amb la repressió, essent la infiltració una d'elles, "[...] l'Estat [capitalista] principalment com instrument de defensa col·lectiva dels interessos dels posseïdors, [...] màquina de reprimir als explotats".

Es tracta d'una consciència que ha de defugir de lectures triomfalistes de la pròpia activitat política, comprnent també que la naturalesa concreta de les infiltracions estudiades ha estat informativa, comparant-la amb les nombroses experiències històriques del fenomen, i concretament amb les delimitades al present treball, les experiències de les *Black Panthers*, les *Brigatte Rosse*, que assenyalen la persistència de la dinàmica repressiva de fons, però l'adaptació d'aquesta al moment històric concret i l'amenaça real que suposen les organitzacions obreres pel *status quo*. En aquest cas, seria potser una experiència més similar als recents casos d'infiltració la dels moviments socials i polítics d'esquerrres del Regne Unit als anys seixanta, connectant amb l'objectiu principal de control, vigilància i recollida d'informació. Per tant, cal emfatitzar l'estat de desenvolupament de la lluita de classes en el procés revolucionari com l'únic indicador real de l'encert de la tasca política duta a terme pels i les revolucionàries.

5. CONCLUSIONS

En definitiva, les pràctiques d'infiltració són pràctiques reproduïdes al llarg de la història del capitalisme, pràctiques repressives que en els darrers casos destapats i amb la informació coneguda fins el moment, contrastant amb altres experiències històriques més destacades, formarien part únicament de la recollida d'intel·ligència com una eina de control sobre els treballadors i les protestes socials, una tasca necessària en l'exercici de coerció de l'Estat per assegurar l'acumulació del capital, com exposa Althusser (1974). La comprensió política d'aquest fenomen és crucial per abordar-lo de manera concreta, una comprensió que permet desemascarar el caràcter capitalista de l'Estat, i com a conseqüència avançar en la lluita de classes en identificar l'enderrocament de l'Estat capitalista com un element fonamental en l'enderrocament de la societat capitalista, en ésser el primer una eina de la darrera. Per tant, ha de permetre trencar amb aspiracions socialdemòcrates de gestió d'un aparell que és realment “una organització de la classe explotadora per mantenir les condicions exteriors de producció, i per tant, particularment per mantenir per la força la classe explotada en les condicions d'opressió [...] determinades pel mode de producció existent” (Engels, 2014), i superar la simple denúncia del fenomen de la infiltració com a “mala praxis”.

És aquí interessant veure com allò que indica Poulantzas (1978), en relació a la funció de l'Estat de desorganització de les classes políticament, de quina manera les pràctiques d'infiltració poden tenir aquesta funció en l'extensió de la por, i la criminalització de les organitzacions, una funció, però, que pot ser combatuda des de l'anàlisi i comprensió política del fenomen repressiu i el desenvolupament de processos curosos, conscients i que reforcin i enforteixin aquestes, en comptes de debilitar-les; fent ús del coneixement col·lectiu establert a través de l'anàlisi dels patrons reproduïts fins ara per les darreres infiltracions per millorar els mecanismes interns de detecció i investigació, sense prendre'ls però, com infal·libles, i sense que aquests entorpeixin l'avenç polític. Per poder millorar aquests processos, seria interessant, a més, poder aprofundir en mancances i encerts d'un major nombre de casos afectats, tot i que les finalitats més concretes escapen l'objectiu principal del present estudi.

Per acabar, l'èmfasi atorgat a la comprensió política profunda del fenomen, i consegüentment, a l'Estat capitalista, ha de permetre entendre-la com a tasca indispensable a l'hora d'abordar qualsevol fenomen polític, però en especial mesura, la repressió i les infiltracions, a més de permetre obrir les portes de la tasca cultural davant l'hegemonia capitalista, una tasca que assenyala Gramsci (1999) a l'hora d'analitzar el consens, el paper dirigent, que requereix l'Estat per mantenir la seva funció dominant, un paper al que ha d'aspirar el proletariat si pretén enderrocar la societat de classes.

6. REFERÈNCIES

“Tenemos que asumir que las infiltraciones policiales son prácticas represivas del Estado.” (n.d.). Gedar. <https://gedar.eus/es/aktualitatea/polizia-infiltrazioak-Estatuaren-praktika-errepresiboak-direla-onartu-behar-dugu/>

Althusser, L. (1974). *Ideología y aparatos ideológicos de Estado*. Ediciones Nueva Visión: Buenos Aires.

Burke, W. W. (2002). *Organization change: Theory and practice*. Sage Publications, Inc.

Chomsky, N. (1999). Domestic Terrorism: Notes on the State System of Opression. *New Political Science*, 21(3), 303–324. <https://chomsky.info/199909/>

Drake, R. (2021). *The Revolutionary Mystique and Terrorism in Contemporary Italy* (NED-New edition, 2). Indiana University Press. <https://doi.org/10.2307/j.ctv1g248xb>

Echevarria, A. (Directora) (2024). *La Infiltrada* [Pel·lícula].

Engels, F. (2006). *Del socialismo utópico al socialismo científico*. Fundación Federico Engels: Madrid.

Engels, F. (2014). *Anti-Dühring. La revolución de la ciencia por el señor Eugen Dühring*. Fundación Federico Engels: Madrid.

Fayos, E. (2025). Presenten una querella pel cas del policia infiltrat a València. *La Directa*. <https://directa.cat/presenten-una-querella-pel-cas-del-policia-infiltrat-a-valencia/>

Ferrarotti, F. (2007). Las historias de vida como método. *Convergencia*, 14(44). https://www.scielo.org.mx/scielo.php?script=sci_arttext&pid=S1405-14352007000200002

Glick, B. (1988). *WAR AT HOME. Covert Action Against U.S. Activists and What We Can Do About It*. South End Press: Boston.

Gramsci, A. (1999). *Cuadernos de la cárcel*. Ed. Era: México, D.F.

Hobsbawm, E. (2009). *La era del imperio 1875-1914*. Grupo Editorial Planeta: Barcelona.

Jefatura del Estado. (2002). *Ley 11/2002, de 6 de mayo, reguladora del Centro Nacional de Inteligencia*. Boletín Oficial Del Estado.
<https://www.boe.es/eli/es/l/2002/05/06/11/con>

López Ortega, J. J. (1997). Infiltración policial y provocación del delito. *Revista Española de Derecho Militar*, 70.
https://bibliotecavirtual.defensa.gob.es/BVMDefensa/es/catalogo_imagenes/grupo.do?path=301901

Lukács, G. (1970). *Historia y Conciencia de Clase*. Ed. Siglo XXI de España Editores: Madrid.

Luxemburgo, R. (1933). *La acumulación del capital*. Editorial Cenit: Madrid.

Manual para destapar a un policía infiltrado. (2025). Dos Cuadrados: Madrid.

Marx, K i Engels, F. (2014). *La ideología alemana*. Ediciones Akal: Madrid.

Marx, K. (2004). *Manuscritos Economico-Filosoficos de 1844*. Ediciones del Pensamiento Nacional: Buenos Aires.

Marx, K. (2021). *El Capital. Crítica de la Economía Política*. (1, 2 i 3). Siglo XXI de España Editores: Madrid.

Marx, K. (2023). *El 18 brumario de Luis Bonaparte*. Ediciones Akal: Madrid.

Miliband, R (1978). *El Estado en la Sociedad Capitalista*. Edit. Siglo XXI: México.

Muñoz, T. (2025). Las infiltraciones policiales llegan al Tribunal Constitucional. *El Salto*. <https://www.elsaltodiario.com/represion/infiltraciones-policiales-llegan-al-tribunal-constitucional>

Offe, C. (1974). *Structural Problems of the Capitalist State*. German Political Studies, (1).
<https://www.sccc.wisc.edu/soc/faculty/pages/wright/SOC621/offstr.pdf>

Ozollo, J. (2005). *MARX Y EL ESTADO. Determinaciones sociales del pensamiento de Karl Marx*. Perú 267: Buenos Aires.

Poulantzas, N. (1978). *Poder Politico y Clases Sociales*, Editorial Siglo XXI: México.

Rendueles, C. (2020). Contra la igualdad de oportunidades .Un panfleto igualitarista. *Cuadernos de Trabajo Social*, 34(1), 261–263.
<https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=7743636>

Serge, V. (2019). *Lo que todo revolucionario debe saber sobre la represión*. Fondo de Cultura Económica: Ciudad de México.

Stephens-Griffin, N. (2022). “*NOTHING HAS CHANGED...*”. *A report from a survey of political activists by undercover police in the UK*.
https://researchportal.northumbria.ac.uk/files/70346815/Spycops_Survey_Report_FINAL_April_2022.pdf

Woodman, C. (2018). Spycops in context: Counter-subversion, deep dissent and the logic of political policing. *Centre for Crime Studies and Justice Studies*.
www.amielandmelburn.org.uk.www.crimeandjustice.org.ukwww.crimeandjustice.org.uk

Wright Mills, C. (2000). *The sociological imagination*. Oxford University Press: New York. <https://ratical.org/ratville/AoS/TheSociologicalImagination.pdf>

7. ANNEXOS

A continuació es troben les transcripcions de les diferents entrevistes realitzades.

– Entrevista 1

Entrevista TFG Polítiques_Mad: entrevista grupal a 4 membres de Madres contra la represi3n (Madrid)

[B]:

qué es madres contra la represi3n, que cuál es vuestro objetivo, que buscáis o que hacéis y a partir de ahí pues ya poder hablar sobre la experiencia que habéis tenido con la infiltraci3n, luego poder hablar no tanto de los hechos o la descripci3n de los hechos, sino también de pues cómo lo interpretáis vosotros, vosotras, políticamente, qué consecuencias ha tenido etcétera, perdonad, porque estoy traduciendo a la vez, porque lo tengo escrito en catalán. Y luego pues eso, pues qué balance hacéis, qué lectura hacéis, un poco de todo esto, qué pensáis que tenemos que hacer para combatir pues represi3n de este tipo y un poco este sería el esquema.

[El.1]

Muchas gracias.

[B]:

Vale, pues...

[B]

y vamos contestando, ¿no?

[B]

Sí, sí, perfecto, y que...

[El.1]

Sí, dime.

[B]

Pues sí, sí, si vosotros queréis que es lo mismo, no hace falta responderlo dos veces, que va, que va. Yo las preguntas me las hago también un poco orientativamente. También que en el caso de estas preguntas, sobre todo que quería hacer mucho énfasis en que no tenéis que explicarme cómo funcionáis internamente y qué mecanismos de seguridad habéis implementado ni nada porque os pondrían peligro a vuestro colectivo y tampoco es informaci3n que yo quiera tener. Entonces que no os preocupéis con darme detalles de este tipo de cosas, que yo entiendo que tienen que ser cosas seguras y que por lo tanto es bueno que nadie más fuera del colectivo lo sepa.

[El.1]

Vale, te quería explicar el hecho de no querer tener la imagen, y si la voz, a ver, por ejemplo, hemos ido por ahí a dar charlas o a explicar esto, y es verdad que nadie nos graba. Entonces, el tema de tenerlo grabado, aunque tú tengas mucha seguridad, nunca se sabe, ¿no?

[B]

Claro, claro, no, no.

[El.1]

Que al final hay nazis, que tengan nuestra cara, nos da inseguridad porque somos mayores, porque nosotras no tenemos los mecanismos de defensa para, yo que sé, pues si vienen tal vez

[B]

Sí, sí, totalmente.

[El.1]

No, no, no. Hemos salido a cara descubierta y ya hemos dado la cara y, bueno, pues estamos donde estamos, pero por más que...

[B]

No, no, yo lo entiendo totalmente, de verdad, que también, como, asegurarnos un punto de que yo se estoy haciendo esta entrevista desde el hecho de que estoy estudiando una carrera y tengo que hacer un trabajo, pero que yo también soy militante, entonces lo entiendo perfectamente.

[El.1]

Gracias, claro.

[B]

Nada nada que va que va que yo os dije lo hacer vídeo llamada porque para vernos las caras y que a lo mejor no se hiciera tan raro pero que en ningún momento lo iba a grabar y que así también estaba perfecto. No os preocupéis de verdad

[El.1]

Perfecto.

[B]

pues...

[El.1]

Mira, yo voy a empezar, o sea, voy respondiendote y luego, si alguna compañera o el compañero quiere decir algo, ¿te parece bien?

[B]:Sí, genial.

[El.1]

Y luego vamos alternando. Sí, sí, sí. Porque más o menos como solemos hacer así, nos alternamos y eso, porque hay veces que alguna y puede explicar mejor una cosa, el otro otro, ¿sabes?

[B]

Claro, no, no, perfecto.

Vale, pues, un poco para empezar y tener un poco de contexto, ¿no? ¿Madres contra la represión? ¿Cómo surge, muy resumidamente? ¿Cuál es vuestro objetivo? Sí.

[El.1]

Madres surge por el asesinato de Carlos Palomino, no sé si le conoces. Un chico que mataron lo conoces en el caso, a ver si no lo voy a contar. Surge del asesinato, pues nos juntamos con su madre para apoyar, hablar y

eso. Y en un principio pues estamos así, sin más, no como colectivo ni como nada.

[B]

Hmm.

[El.1]

Y luego, en una convocatoria que hicimos, en, fuera de Madrid, nos juntamos, por casualidad, madres de chavales y chavalas que habían sido represaliados, o que estaban siendo represaliados. Ante la soledad que sentíamos cada una por el tema de tener que afrontar estas represalias, y de forma individual, sin ninguna ayuda, porque ahora ya han pasado años, pero en ese tiempo, y que no sabíamos ni adonde iremos, ni adonde acudir, en fin, que era un poco, sentirnos sola, porque ni siquiera nuestro entorno entendía, y eran chavales antisistema, antifascista, que en los tiempos de esto, de la mal-llamada, mal-llamado estado de bienestar, pues había gente, incluso, del entorno que decía, pues algo habrán hecho, con lo bien que vivimos, que hacen ahora, pues no, están luchando por sus derechos, por su futuro. Bueno, pues ahí, a raíz de eso, nos juntamos y dijimos que, porque no hacemos algo, nos juntamos, pues para darnos apoyo mutuo, pues igual que para apoyar a la madre de Carlos Palomino, pues para apoyar a otras madres, a nosotras mismas que nos pase algo, y bueno, pues de ahí salió un poco, la historia, en ese viaje, lo estuvimos hablando, fue un fin de semana, otro día, no me acuerda, e bueno, pues estuvimos hablando y cuando llegamos a Madrid, pues nos pusimos manos a la obra y montamos el colectivo.

Y bueno, luego, que estaba aquí también, era la madre de Alfon, estaba en madres, desde que empezamos madres, fue una de las, también, de las fundadoras con el resto, o sea, fuimos un grupo, y bueno, le pasó luego lo de su hijo, pues claro, nos volcamos con él, aunque antes de eso ya había habido otros casos. Lo que hacíamos era eso, pues en los casos que habíamos, que habían detenciones, y cosas así, pues acudir, antes podíamos acudir a las comisarias, cuando los dejaban salir a la gente que detenían, hablamos con las familias, pues para que no se sintieran solas, para que vieran que tenían ahí un grupo de gente que había pasado por lo mismo, y luego, a parte, pues teníamos abogado de referencia, psicóloga e psicólogo de referencia, es decir, que, cuando te pasan ese tipo de cosas, me refiero a la gente que detienen y eso, y más si son jóvenes, pues necesitan tener una confianza, sabes, no pueden ir a cualquier abogado y a cualquier psicólogo psicóloga, entonces, pues bueno, en ese sentido, por entendernos mucho más, y luego, pues, la actividad política que hacemos, es la que realiza, pues, cualquier persona de clase obrera, nosotras apoyamos todas las convocatorias y todas las luchas obreras que hay, nos consideramos antifascistas, antisistema, anticapitalistas, y, bueno, pues todos os antis que quieras, que te puedes imaginar, y, bueno, porque, claro, porque creemos que se debe de ser nuestro trabajo estar apoyando sobre todo ser solidarias, apoyar muchísimo a la gente, a la juventud combativa, y, bueno, pues en todo lo que podemos hacer, pues no sé, desde coger una pancarta para que, pues, para salir nuestras caras y no las de gente, que, a lo mejor, porque, después, me vendrán más, pues, hasta lo que es ayudar a montar plataformas, pues, bueno, ese tipo de cosas, todas las luchas que te puedes imaginar y, sobretodo, el apoyo muto y apoyo y solidaridad con el resto.

[B]

Perfecto.

[El.1]

este tipo de cosas, ¿más?

[B]

No, no, yo creo que da un contexto suficientemente general y yo creo que se entiende. Sí, sí. Vale, pues si queréis, si os parece bien, pasamos a hablar concretamente sobre la infiltración que sufristeis. Entonces, como yo había... bueno, ya lo visteis, ¿no? Como planteaba un poco unas preguntas, pero como vosotras preferáis explicármelo. Si queréis, explicármelo todo de una sentada y queréis que os vaya haciendo preguntas. Pero es un poco hablar de pues todo el proceso, ¿no? ¿Cómo tenéis el primer contacto con la persona infiltrada? ¿Cómo se introduce en el colectivo?

[El.1]

Sí, pues si quieres, voy contándote y tú, si quieres, vas haciendo alguna pregunta. Te parece bien.

[B]

Sí, perfecto.

[El.1.]

Igual que más o menos tú me parece que está bien, la verdad, pero que no se haga así tan monótono. Pues, a ver, la primera vez que se nos acerca es en una reunión que tenemos de una plataforma, porque nos da igual, pues formamos parte de plataformas y de sitios así más amplios, para las luchas en las que cuando te da una lucha, pues ahí vamos.

[El.3]

La [nom d'una plataforma política de Madrid], no?

[El.1.]

Ya, pero como decía, mejor no dar nombre. Vale. Entonces, pues, no hay que saber qué pasa, que como también no hablar a lo mejor de gente que no le apetece, pues tampoco...

[El.3]

No, pero bueno,

[El.1]

Bueno, estábamos en una plataforma contra la represión y entonces ahí se nos acerca hablar con los otras. Es verdad que alguna compañera del colectivo la conocía, porque esta mujer ha estado 30 y pico años infiltrada en los colectivos de Madrid y en las organizaciones. Entonces, cada una conocía de haber coincidido en sitios y tal, pero no de tener una amistad, sino, bueno, pues eso de lo típico que te encuentras con gente y los sitios.

Entonces, se nos acerca y nos dice que ya está militando en una organización antifascista, o sea, en un colectivo antifascista, pero como, o sea, que le han dicho que, bueno, han estado haciendo reuniones y tal o hacen una asamblea, y deciden que no haya gente a nivel individual, sino que como es un colectivo, bueno, un colectivo, es una plataforma, una coordinadora, ya no sé como quiere, que tiene que ser de... O sea, que lo componen colectivos. Entonces, claro, ella no tenía ningún colectivo. Entonces, bueno, pues que se tiene que ir, aunque lleva ya muchos años ahí, pues que se tiene que ir. Y entonces, pues, así sin más nos cuenta eso y nosotros, pues nada, pues seguimos hablando de lo nuestro, luego seguimos con la reunión. Eso fue, pues, ya sabes, cuando termina la reunión, o cuando hay un receso, bueno, hablamos. Y luego, en una manifestación en Vallecas, que era por la libertad de Alfon, es

cuando se acercaba la pancarta, que lo llevábamos Madres Contra la Represión, y se acerca a nosotras. Entonces, claro, como ya lo habíamos conocido en aquella reunión, ya te digo, existe alguna compañera que la conocía de antes, pues se acerca y nos saluda y tal, y nos dice, pues, que ella que también es madre, que tiene un hijo, una hija, que bueno, que a ella le gustaría también hacer algo, porque se ha militado ya muchísimos años, porque esta mujer ha estado militando en colectivos okupas, en colectivos de apoyo a presos políticos, en colectivos de apoyo a las independentistas. Entonces, se ha metido en todos los fregados que te puedas imaginar. Entonces, pues, hasta, bueno, te digo, 35 años da para mucho. Y entonces, bueno, que lleva muchos años militando y que le gustaría estar militando, que ahora se ha quedado así, sin militancia, no sé qué, y entonces, pues, bueno, pues vale, pues a nosotras nos vale de aval en todos los sitios que ha estado, Porque los sitios de los que nos habla, las organizaciones y colectivos sí que las conocíamos como tal. Entonces, pues, nos vale de aval. Entonces, dijimos, bueno, pues sí, que si quieren militar con nosotras, pues, que milite. Y, bueno, y así, o sea, nos sirvió, sinceramente, a lo mejor si hubiera sido otra persona que no conocía nada... Pues sí que teníamos otros mecanismos, ¿sabes? Pero en ese caso, pues, nos parecía suficiente la militancia que tenía como para que estuviera con nosotros.

[B]

Claro, no, no tiene todo el sentido y más sí lleva tanto tiempo. Mm-hmm

[E1.1]

Claro, es eso...

[B]

Sí, ¿cuando entra militar muestra interés, o sea, político y tenéis debates políticos, participan ellos o se posiciona?

[E1.1]

A ver, ella la verdad es que hay muchas cosas que nos hemos dado cuenta de todo el pasado. Claro. Es una opción que no me gusta mucho, pero bueno, es cierto que ella, o sea, las reuniones participaba, como el resto, pues no sé, pero de igual manera, sí que es verdad, en las acciones que hacemos también, bueno, acciones que puedes, me refiero, acciones no es nada del otro mundo, pero alguna cosa, y tal, y bueno, la verdad que sí, es verdad que luego nos hemos dado cuenta de siempre, bueno, que siempre iba despistada, y es verdad que no, pues contra la policía en política, sí, una persona antifascista, porque por su militancia no podía ser de otra manera, de clase obrera, anticapitalista por lo mismo que nosotras, o sea, lo mismo, es totalmente lo mismo, y bueno, sí, pues nosotros, a ver, pues por ejemplo, si hablábamos sobre el tema de la independencia, pues claro, pues a favor de la independencia, pues no sé, por decirte algo, ¿sabes? Es verdad que no, nunca nos ha dicho, pues yo voto a tal o voto a cual, yo he militado con eso, no, en organizaciones, así como partidos políticos, no, en ese sentido, ¿no? Pero bueno, pues como nosotras mismas, pues igual, o sea, y hacía pues lo mismo que hacíamos el resto, si teníamos que ir fuera de Madrid, porque hemos tenido reuniones, hemos tenido charlas, porque tuvimos una época que nos llamaban de todos los sitios, pues para que contáramos sobre el colectivo que hacíamos y todo eso, pues también se venía, o sea, que es que no había ningún problema, pero es cierto que había ciertos sitios que nos hemos dado cuenta después de que no venía, y tiene su sentido, pero bueno, pero vamos, con el resto más o menos, pasaba por desapercibido.

En el que alrededor del 2008 hubo una movilización impresionantes, que el pueblo que motivó con una forma, después de la creación de la Ley Mordaza, en esa época eran muchas las manifestaciones, los problemas que tenían los jóvenes, del acoso de la policía, y se estaba penalizando mucho la marcha de la gente, pero en esa época sí que hacíamos muchísimas salidas de todos los sitios, y a decir que éramos nosotras las que más íbamos. Sí, pues a las cosas también, sí. Y ya te contaba que tenía los, que tenía sus perreles, que había que sacarlos, que era una amiga a quien los dejaba... Sí, a ver, no es que viniera todo, pero también había alguna otra compañera que tampoco viniera a todos. Que pasaba desapercibida, porque tampoco es que fuera la única que no viniera. Claro, se te da cuenta de que ella en las reuniones que teníamos, y en general, era una persona súper discreta, de un perfil muy bajo, ella se sumaba a la mayoría, pero no era ningún tipo de protagonismo, de significarse de nada, de nada, de nada. Claro. Yo que recuerdo en las reuniones, cada vez decía a ningún. Sí, cuando hacíamos la ronda. Cuando hacíamos la ronda, sí. Sí, pero en general, era una persona muy discreta, muy discreta, no era polémica. No iba para nada de significarse, ni de intentar, ni teníamos sensación de que estaba utilizando para acceder a otros sitios, como ha pasado en otras infiltraciones, que a raíz de ahí no, porque además ella que hubiera de tanto tiempo, era una persona muy conocida y que conocía todo el mundo, la conocía ella. Claro. Ella lo que sí era, fíjate, sí que estaba muy en contra de los cuerpos represivos del estado. Lo de los maderos. Lo de los maderos, era una cosa que... Maderos. Yo que estaba echando peste de los maderos, sí. Madre mía. Sí, sí, sí, claro. Yo que se diría que estaba disimulando. Sí, sí. Cómo se sabe del qué. Pues no sé si es algo malo.

[B]

Sí, y claro, que ahora decís que tenía un perfil como más discreto y tal, por bien entiendo que al final, o bueno, a mí me pasan los espacios que milito, de tanto coincidir con cierta gente, pues acabas generando vínculos de amistad con gente o acabas una reunión y te vas a tomar algo, o sea, sí. Entonces, en ese sentido, ella participaba totalmente de si hacíais vida social como una militante normal, o...

[E1.2]

No como una más, no, es la que más, porque era una chica muy cariñosa, divertida, un pelín más joven que nosotras, y esa de alternar, de las cañas, de hablar de la vida en general, de los hijos, de las familias, de los perritos, como la que más, vamos. Ahí sí, ahí totalmente sí, para eso sí. Y vivía en Aranjuez, pero no la importaba quedarse hasta que nos íbamos todas, o sea, ya jamás puso pegas y decía, oye, me voy que se me va el autobús, el tren y nada, no se ve, yo no me participaba, o sea, en ese sentido sí que, bien, no tenemos ningún tipo de sospechas, ni puso ningún tipo de pega para venir con nosotras, ni nada.

[E1.2]

Pero además era una mujer, pero pues nosotras, por ejemplo, somos muy piña y ella pues igual, ha sido una más. Hablaba de los hijos, de cuando se graduaron, de su padre cuando estuvo en el hospital, nos mandaba las fotos. Y toda la problemática cuando se quedó un par, o que trabajaba, o que estaban todos preocupadísimos, preocupadísimas de que no tenía trabajo y que entonces se no encontraba. Luego al final consiguió meterse de cocinera en un bar, en Aranjuez, que es donde ella vive. Y luego ya saltó a un concesionario de limpieza y lo celebramos todas, luego muchas

temperas, que está viviendo el hiperpastón, que está montada en el dólar, que todo aquello era, bueno, todas preocupadísimas con el problema del trabajo de Marta y que iba a hacer y que no iba a hacer el fin de mes y bueno, pues eso.

[El.1]

Si, sí. Porque por eso se arregló la boca, que tenía que pedir un crédito, y bueno, bueno, bueno.

[El.1]

Y siempre contaba que tenía trabajos precarios, siempre.

[B]

¿Y alguna vez algún miembro de su entorno, los hijos por ejemplo venía alguna cosa o tuvisteis contacto con ellos o simplemente era...?

[El.1]

Esto sí que no, pero nos parecía normal también, porque vivían en Aranjuez, bueno, vivían en Aranjuez de hecho, pues bueno, también nos parece normal, porque la gente está en los hijos de los [inaudible], ¿no? Claro, no, no se te da. Y además, no sé, claro, en ese par de Vallekas, Embajadores, ..., o sea, por otro barrio, pero más, era más fácil. Pero ella compartía mucho, no teníamos, yo por lo menos, porque ella compartía mucho imágenes de sus hijos, a su hermana, la tuvieron que ingresar, y nos mandaba fotos de la hermana ingresada cuando ella iba, que tenía ahora ya ni me acuerdo el problema médico, pero sí. Y nos mandaba fotos de la hermana. Y lo que daba que no la entendíamos mucho era poco. Y entonces ella me acuerdo que nos contaba, y luego me contó que, bueno, las navidades terribles que había pasado, porque había tenido que estar en un hospital acompañando a su hermana, y que había sido durísimo. O sea, sí que nos hablaba, nos hizo un vídeo de su casa, porque un día hablando de las casas, y todas pintadas en blanco, en color, o tal, y ya dejó que las vías estaban, cada habitación de un color. Y nos mandó un vídeo, suponemos que seguía su casa o cualquier otra, pero vamos a una casa, pues que no sé, una habitación estaba morada, otra azul, otra amarilla, y entonces, bueno, pues, o sea, que sí que compartía, lo que para ella era su vida, sí que la compartía. Sí, de hecho, muchas cosas de esa son verdad, y luego podemos comprobar que son verdad. Sí, y por ejemplo, de las vacaciones también, nos mandaba fotos de vacaciones.

[El.2]

Y como nos alegrábamos que decía que solo tenía trabajos precarios, más nos nos decía que me he ido a Malasia con mi hermana. Bueno, pues habrá pagado a la hermana tampoco es que nos poníamos... No caímos, pero es que no lo pensamos en ningún momento. Y que pensaba que esta mujer porque se va a Malasia, pobre chiquilla, pues venga que tiene que viajar... Claro.

[B]

Si, si, si te tienes que preguntarte sobre cada cosa que hace todo el mundo, es que tampoco...

[El.1]

Si, si, te vas a ver loca

[B]

total y entonces o sea, con, claro se relacionó completamente normal, os explicaba cosas de su vida una persona totalmente aparentemente normal perdón si, ¿cómo empezáis a sospechar?

[E1.1]

Ah, nosotros no sospechamos nada de ella, esto fue porque una persona que en ese momento era de nuestra confianza, pues nos dice que un amigo suyo, un amigo suyo, en el 8 de marzo, la vio en una foto del 8 de marzo, de 2020, en una pancarta, de un sindicato alternativo, en la que íbamos con nosotras también, porque nosotras, siempre las manifestaciones íbamos con los bloques alternativos, entonces, porque nos vio y dijo, pero bueno, si ésta mujeres es policía, es porque esta persona por lo visto, vive al lado. Y entonces de ahí viene, que no sé, que es policía e tal, e nosotras, claro, pues eso fue el día 13 de marzo, e o 14 de marzo, nos encierran en casa.

Y ya, bueno, ya fue la bomba, porque, claro, a las que nos lo dijo, a las que nos lo dijeron, no nos lo podían decir por teléfono, y nos reúnen a las que más cerca vivíamos, porque era que estaban todavía la paranoia de que no podíamos salir, de que nos íbamos encerrar, que no nos fuéramos muy lejos, que nos sé que... todas las que vivíamos más cerca nos reunimos, y entonces nos sueltan la bomba. Y bueno, pues es que imagínate, el día siguiente nos encierran el día ¿qué hacemos? Y no lo podíamos hablar con las compañeras por teléfono, no podíamos avisar, bueno, pasamos a una pandemia que non lo sabe, porque nosotras decidimos en pandemia no estarnos quietas y hacíamos campañas, digamos, cada uno nos gravábamos, que hacíamos una campaña de algo, no? o controlábamos no sé qué, bueno, lo hacíamos cada uno en casa y luego hacíamos un vídeo mezclado y lo sacábamos en las redes, pues nosotras teníamos que contar con ella, y no les podíais decir al resto. Y nosotras íbamos sufriendo, porque no les podíais decir al resto lo que estaba pasando.

[B]

Mm-hmm

[E1.1]

Entonces, tenías que mantener ahí o tipo, como podías, y fue muy duro, la verdad. Y todo viene porque ella tiene un ex-marido alcohólico que, en un momento dado, se fue de la lengua. Y por eso, esta persona sabía, tras todo un hilo de casualidades, esta persona sabía, no por ella, no porque la hubiera visto a ella, sino por el ex-marido, en un bar. Pero, en un momento de borrachera, pues suelta que su mujer es policía y que es infiltrada. Osea como que vacila de que su mujer lleva tanto tiempo, en fin, no sé qué. Entonces, es esta otra persona, pues casualidades de la vida. Esque nuestro caso son todo casualidades. Es el caso más atípico. Si, si. Es el caso en que han sido más casualidades y más fuertes. Sim, porque ella, por ejemplo, que llevaba a 35 años infiltrada, pues es de la promoción de 85, y, ya en el 87,. Ui, me están llamando. Estás aí, Blanca?

[B]

¿Sí?

[E1.1]

Vale, no, que me están llamando, pero quiero colgar y no sé como, no me deja parar esto. Ya, ya.

Ella es de la promoción del 85, en el 87, una cosa sí, ella estaba En Madres, desde luego, ella era de las primeras personas que siempre se

ponía con la pancarta. Y cuando esta persona nos dice que esa persona que va en la pancarta, era policía, ella que ya llevaba 7 años en Madres o 8 poniéndose en las pancartas. Y por casualidades de la vida que en los 8 años anteriores, o 7 años anteriores, ella siempre se ponían na pancarta, con lo cual ella tenía mucha seguridad que nadie la iba a reconocer. Nunca nadie la reconoció, ni la vio en la pancarta, ni nada, nada.

[El.2]

perdón, era una tenía mucha visibilidad porque la pancarta, tanto en manifestaciones antifascistas de Carlos Palomino, en fin, la que fue la X, la de Alfon que fue, no sólo las poníamos en nuestra redes Twitter, Facebook, que la veían, me acuerdo que en aquel tiempo había un alcance hasta de 25 mil personas que veían el Facebook de Madres, pero es que nos retuiteaba todo el mundo, todos los colectivos sacaban esta pancarta, porque era la pancarta de cabecera de ese tipo de manifestaciones, o sea que lo que está diciendo que tenemos con la compañera, que la vieron miles y miles y miles de personas en las distintas pancartas, y la vieron en prensa, en prensa, en los que le dieron la, en el alto de...

[El.1]

Y des... EY bueno... Pero eso ya... que tú te fies... No sabemos bien como, pero un hilo de casualidades que nos diga esa información que es como una bomba, porque nosotras, ni por asomo, nos imaginábamos. Y no había ni una leve sospecha. Incluso nos costó aceptarlo.

[B]

Ya, ya lo imagino. Mm-hmm

[El.1]

De muchos años de militancia, si es que no se da. Son muchos años de militancia. Y nos dolía, nos dolía. Muchos anos de inestabilidad. Y no estábamos en shock. Ah. Ahora entendemos por q estábamos en shock, si? Que claro.

[B]

¡Claro! Sí, sí.

[El.1]

Sí, sí, sí, sí. Ah, vale, vale.

[B]

Ah, no, no, no, perdón, es que digo, como, no sé cómo va esto, que estoy con el ordenador y a lo mejor se corta. ¡Claro! ¿Y cómo hacéis en medio de la pandemia, que hacéis simplemente esperar a que se acabe el confinamiento para ver qué hacéis?

[El.2]

Como te ha dicho a la compañera, hicimos 2, 3 o 4 o 5 campañas para que ya saliera. Ahí la intentamos, una cosa que a lo mejor para que tú la entiendas por lo menos, es que no lo pudiéramos decir al resto de las compañeras. Claro. Porque tú puedes decir, pues esto es solo decir por privado. No, no. La vida de aquella era policía. El tipo de personas que nos trajeron y el tipo de militancias que habíamos llegado a nivel personal o en el propio colectivo, estamos casi seguros al tiempo en el que teníamos los teléfonos pinchados.

[B]

Hmmh.

[El.2]

Entonces claro, la gente que lo sabía no podía decir a otra compañera, oye, Marta es policía, o nos han dicho esto. Entonces, claro, ese fue el problema. Ese fue el problema grave de la pandemia, de un poco la gente que lo sabía, pues sería ahí un poco el, no sé cómo explicártelo, una opción, de no poder ser o decir ni siquiera su propia compañera, y en la familia está con el video. Claro, claro. Claro, una pandemia típica y lo más normal de cara al público posible.

[El.1]

Pues cuando ya nos dejan salir a la calle, pues el primer día que nos dejaron, no salir la calle, que la gente pudiera ir de un barrio a otro, o sea, fuera que no nos dejaban ir de un barrio a otro, cuando nos lo contamos, pues es cuando ya nos dejan salir de un barrio a otro, cuando hacemos una reunión, y decimos, la gente que lo sabemos al resto de compañeras, que es importantísima que hay que venir sin contar con ella, claro, si es eso, de ella. Entonces ahí hacemos la reunión y ahí lo soltamos, cada una de las compañeras pues se querían morir y más que no, si los dos llevábamos máscándolo ya, el tiempo de la pandemia, pues allá de repente soltarles esto fue muy duro, si es eso, pues hablamos que podíamos hacer, pero y claro.

[B]

claro

[El.1]

Y bueno, pero la verdad es que no lo podíamos creer. Nos parecía increíble, nos parecía que tenía que haber un error, que tenía que haber una confusión, que nos vimos obligados a poder aclarar que no era posible. Nos adjuntaron la información por nada como con, ah, sí, sí, claro, ahora tengo que decirlo... No, no, por nada, fue, fue... duro, porque era absolutamente impredecible para algunos otros. Es que no tengo crédito con una persona que comparte tanto como el militar, los viajes, la campaña, el odio a la policía. Es solo que ella nos había traicionado. Por supuesto, ella nos había traicionada. Ellas se sentían traicionadas, pasamos por momentos difíciles y nosotros también nos divertimos. Absolutamente lo es. Así que al final empatizas con ella, le tienes cariño y somos amigos.

Es la parte de los compañeros. Normalmente somos de los típicos compañeros que vamos de reunión en reunión y ya no llevamos vida. Es una pena, no lo vemos todos los días, pero, para ser honesto, siempre... Es que en esta época del año no lo vemos en absoluto. Claro, y es más, si pasa por algo, el resto, nos ponemos... Es como que nos ayudamos, en, entre nosotros. Por supuesto. Entonces es lo mismo. Porque somos un colectivo muy pequeño. Pero, entonces, en esa reunión que tuvimos con ella, es que simplemente llama mucho la atención, fue la reacción muy levemente atípica de... Es que en el libro explicamos que, después, tuvimos una reunión con ella. Por supuesto. Es que, después de la primera noche que le hemos explicado, convocamos una reunión con ella. Es esta ira. Y, por eso, en esta reunión en la que estuvimos presentes, como a la mayoría de nosotros nos informan, su reacción es absolutamente atípica. Y ella, en ningún momento, fue ignorante, si cayó del todo, es... Estaba... Bueno, como si... No dije nada, nada, nada. Yo digo que, digamos, el número de placa era, sí, lo digo como comentario, así, como que no esperábamos, como que... Ya está, eso fue un poco policial, porque digo, así, como... Bueno, y decide pedirnos el número de placa el... ¿qué número de placa soy yo?, el número del agente y en... Ya está...

Por supuesto. Entonces, llamamos allí... Lo cortamos tan pronto como se movió. Y, aparte de eso, también llamamos la atención de que estamos cerca, ¿no? Aquí te llaman policía y como mínimo lo haces, quieres, pero desmientes... Claro, claro. Según la información, así como tú lo ves, nosotros siempre estamos cerca de él... en el piso, en el piso del número y le decimos y... Xatea quien te corresponde, aquí, en, en... Y nosotros tenemos que apoyarte, te xapegamos, porque era muy fácil. Fue muy fácil. Sí, cuando enseñamos. Yo era una fastidiosa, nunca, nunca. ¿Ver? Nosotros... Nosotros... esta reacción, que rara nos parecía... Me estoy aquí militando, militando no sé cuántos años, que no me apoyéis si

[El.1]

Vamos a... Claro, también lo hacíamos un rato como para ver que hacía, no? Porque, claro, nosotras ahí, lo teníamos casi seguro, Pero no el 100% Entonces es verdad que tampoco es que fuéramos tontas ni inocentes, también lo que queríamos era ver que ella que hacía como reaccionaba Porque... Pero que vamos a ver... si te llaman policía...

[B]

Sí, sí, sí, es el mayor insulto.

[El.1]

Ella se quedó como si a ti te dan un disgusto tremendo de repente y te quedas sin voz y sin reacción y totalmente hundida y por mucho, que la decíamos, pero bueno nosotros vamos a ayudarte y es nuestro interés de que esto se aclare y vamos a elaborar un plan con la información porque además yo me acuerdo que le pedimos pues subir la vida laboral y ya todo esto la reacción fue primero ahí y ya la reacción fue a mí con estas que después de todo lo que yo he luchado y mi activismo me vais a cuestionar no no no yo ya lo dejo y me voy y no sé qué pero le ofrecimos pues eso que con documentación que no sé qué que la ayuda

[B]

Claro, a lo mejor la sorprendió de que la habían pillado.

[El.1]

Pensamos que en 30 años, la cogiéramos así. Bueno, no la cogimos, la cogieron. Y no se esperaba que... La destapáramos una... Con qué fue que pudimos demostrar?

[B]

Y a partir de allí que hace, deja de venir y ya está, le perdéis el contacto.

[El.2]

Des de ahí, se va de todos los grupos en los que estaba, o de Telegram y eso, se sale. Como que no quiere saber nada de eso.

[El.1]

Sí, y perdemos el contacto con ella y todo este tiempo, porque é la verdad que desde que lo sabemos, hasta que ya lo sacamos a luz claramente, pasan unos años que sobre las fecha las tiene [nom membre].

[E.1.4]

Sí, yo te digo las fechas, mira esta reunión a tenemos justo antes del verano, finales de junio, primeros de julio, del 2020, cuando salimos de la pandemia. Sí. Pasa a un año de absoluta impotencia, de que no

sabíamos ni cómo hacer para poder demostrar nada, ni decir nada, ni hacer nada.

[El.1]

Sí, es verdad que nosotras, en ese tiempo, que era o que te quería decir, nosotras intentamos ponernos en contacto con gente, colectivos de los que ha estado, de los que desapareció, tirando de hilos y sabiendo preguntando, porque nos conocemos, ya sabes, como pasan todos los sitios, para estar metida en todos lados conoces a la gente, así que lo que hacíamos era hablar con gente, a ver se alguien sabía algo, había notado algo, no sé, lo que fuera, por poco, eso sí que lo estuvimos haciendo. Si, por favor. E entonces, en este año, ya nos queda claro por nuestras indagaciones, que no hay, la reacción de ella que fue, bueno, clarísima, ya nos queda claro que no hay ninguna duda que ya es, pues, no, policía infiltrada, que lleva muchísimo tiempo, ey, por mucho éxito, siendo infiltrada. Y, entonces, decidimos, a pecho de descubierto ir, y un año después, en septiembre de 2021, que ya empiezan a salir los primeros casos de infiltraciones tanto en Catalunya, como en otros sitios, ya empiezan a salir, y, entonces, nosotros estábamos negras, porque veíamos que, cuando salía la noticia de infiltraciones, salían los nombres y las caras, pero no la nuestra, la nuestra estaba invisibilizada todo el rato porque no lo podíamos demostrar. Y, entonces, pues decidimos sacar un comunicado, y, con su cara, denunciando que ya es una infiltrada. Pero, sobre todo, tan bien, lo que nos tenía fatal, peor, es que que no podíamos avisar a la gente, esa, no podíamos... Y decíamos, jobar, es que, tenemos que avisar, porque...

[El.2]

Y es verdad que nosotras, nos también por avisar a otra gente que y todo el mundo supiera quién era esa persona, que no se les metiera. ¿Sabes? Aparte de lo que te dice ella. Bueno, el resultado del comunicado, con su foto, pues conseguimos, al darle la difusión que gente anónima, que no conocíamos de nada, pero que sí que la conocía ella, se pusiera en contacto con nosotros y nos contara pues un montón de cosas e información de ella.

[B]

Hmm.

[El.1]

Eso unido a compañeros y compañeras, y muy particular, a gente de Distrito 14, que estuvieron ahí de una manera increíble en todo momento, pues conseguimos, en el proceso de dos años a partir de ese septiembre de 2021, hasta el otoño del 23 conseguimos recabar la información para poder demostrar exactamente que ella, sin ninguna duda, era policía. Y en ese proceso fue muy duro porque hasta casi el final pensábamos que nos íbamos a tener que tragar esa frustración de saberlo, pero no poder demostrarlo. Porque nos íbamos a buscar todas las caras con nombres, porque estamos que lleva tiempo... Y era, lo que pasa que, claro, ningún periódico alternativo, bueno, de los otro ni hablo siquiera, ningún medio alternativo te va a sacar algo, sin bueno, tú lo sabes, sin no está 100% seguro. Entonces, también hay un golpe de suerte, porque, ha sido una suerte, o no esto te me entra. Bueno, tenemos ahí un golpe de suerte, ya te digo que, a parte de que nosotras hacemos cosas, vamos a sitios y tal, sobretodo, es la gente de Distrito 14, la que más hace. Y con la gente está anónima, que se pone en contacto con nosotras, también uno, quedamos y todo eso, y en una de estas veces, pues, tienen la gran suerte de conseguir la matrícula de su coche. Entonces nos la pasan. Y entonces

nosotras la pasamos a la gente de Distrito, que son unos hachas. Bueno, sobretodo, porque han tenido tres infiltraciones. Claro. Los has entrevistado, ya,

[B]

No, ellos no han entrevistado a gente de aquí de Cataluña, que ha tenido infiltrados.

[El.1]

Tú te habías hablado con los de distrito?

[B]

No, no.

[El.1]

Y que ella vivía en un pueblo pequeño como era externo tenías que ir a hacer un trabajo de, como digamos, de espía, no?. Y tuvo la suerte de localizar que un día se montaba en el coche, tu te imaginas el momento. Bueno, el caso que es que con la matrícula, como se consigue el nombre verdadero. Y, bueno, ya mirando el BOE, pues, ahí está de todos los policías. Y, pues, ahí ya se con eso sale ya, pues, se busca y se sabe la promoción y se sabe todo.

[B]

Mm-hmm.

[El.1]

Es por eso un golpe de suerte. Y luego ella, que no lo habéis dicho después de que se la destacó en Twitter, no veas los... ..como aconteció. Es verdad.

[B]

Me suena haber visto algo, ¿no?

[El.1]

Sí, el Twitter que tenía, pues siempre se manifestaba por la sanidad, cosas así con las antirrepresivas, tal. Y de pronto una compañera nuestra nos dice, oye, ¿habéis mirado el Twitter de Marta? Y yo miraba solamente lo que ella compartía y eso, y dice, pero mirad las respuestas. Madre mía, yo, eso era una fascista de libro.

[B]

Uau.

[El.1]

O sea, una cosa increíble, pero increíble, las contestaciones. Bueno, es que es como otra persona. Y sí que yo creo que nos descoloco la cabeza más que nunca. Porque no es lo mismo de ti decir que es gravísimo. No sé si se puede decir, para mí es lo más grave. Pero esa persona que la hemos conocido de una forma que era una persona afable, una persona amistosa, además una persona con conciencia de clase. Te digo, te hablo de Marta de la vez, nosotros hemos conocido. Y de pronto ves en el Twitter, pues unas cosas horribles. Pues yo que estar en gente, por ejemplo, con una paliza, que se ha pegado una paliza y te digo, bueno, es "un poco de cremita y se le pasa" por el caso de Pablo. O sea, bueno, "pues ya le queda menos", o sea, todo así. Todo, o sea, una cosa, venciéndose con todo el mundo insultando. O sea, es que era otra persona. O sea, así que hubiera porque, a ver esto, está siendo un palo gordísimo

para nosotras, pero gordísimo. En serio, que ahora lo miramos con el tiempo y mira, yo también río, pero la verdad ha sido muy duro.

[B]

No, no, no, normal.

[El.1]

Claro, como conoces una persona que es una persona supermanja, además, era graciosa, es que se en serio de verdad es que ponerle, és que lo que escribía. Es ella lo dijera, es que en serio que es como que te están contando dos películas. Es como dos personas. Igual, bipolar, es lo mismo. Sí, sí, y yo creo que yo desde luego tengo que una sensación como de duelo, porque no me puedo creer que a Marta que yo conocí, es la NOM INFILTRADA Policia. Y ahí, entró como una especie de duelo de la persona que tu conociste que en el fondo no existe, a persona, claro, mas es que tú has tenido mucho contacto con una persona que no existe e que encima te estaba vendiendo y traicionando.

[B]

Claro.

El.1]

Unos sentimientos muy encontrados. Emm... a partir de eso sientes de que estan violando tu intimidad, que el estado... Si, si.. Te han violado toda tu intimidad, tu vida, tu casa...cosas íntimas tuyas. La has metido en tu casa. Yo que sé, la has presentado a gente. Cual era la coincidencia una está en el sitio, otra en otro? Hemos hecho en toda esta vida, en toda esta vida que algunas tenemos en las historias, a todos las tenemos en las historias. Y ella, eso sí lo sabíamos. Porque nos pusimos muchos actos, ypegamos cosas. Y ella iba y tal. Cuando ya se supo es poli, eso, no, ya estaba a punto de jubilarse y, de luego, nos ha ido para la media limpia. Y esto es el caso. No, sabemos.

[B]

Hmm

[El.1]

Son 30 años infiltrada que eso nadie lo ha hecho. Claro, esque no. Y al final se la ha pillado. ¿Y que más da? Con todo lo que ha ido haciendo? Bueno, se considera ahora sí, pero yo creo que es que les da igual. Se la suda vamos a... el gobierno. El hecho que hoy en día, ella siga teniendo su twitter abierto y se permita seguir opinando, ya dice hasta qué punto ella tiene clarísima la impunidad. Esto, sin ninguna duda.

[B]

Totalmente.

[El.1]

Si antes teníamos claro quiénes son los Cuerpos Represivos del Estado y quién es el Estado que los dirige y el Gobierno, ahora lo tenemos ya mucho más. Ahora ya lo hemos sufrido nuestras carnes y cualquier cosa les vale, y les da igual. Les da igual. Les da igual que se hayan metido en nuestra intimidad. Dejale a la gente que tú lo has visto ahí en Cataluña, la gente que tuvo pareja, Madre Mía, aquí en Madrid es igual también.

[B]

Es super grave.

[El.1]

Además lo que nos dice es que es loS hemos conocido. Y yo, por ejemplo, con los de Madrid, me daba unos abrazos, y ahora que lo pienso, me dan ganas de vomitar.

[El.2]

Pero era otro chico igual, muy afable, muy cariñoso, siempre que te veía, que te saludaba, [inaudible]...

[El.1]

Un chico muy cariñoso, yo es que de verdad, que asco te lo juro, porque pf, un asco que me muero.

[B]

Es que al final son años, no de engaño solo de las personas individuales, sino que el Estado está fomentando esto.

[El.4]

Bueno, y encima es ilegal porque las investigaciones prospectivas están prohibidas. Y vete tú a saber, bueno, pues los cientos y cientos, sino miles, que hay en todo el estado.

[B]

Sisi, total, porque de hecho, aquí cuando salió en Cataluña, una de las policías dijo que había muchos más infiltrados en otros sitios.

[El.1]

A ver, nosotras siempre hemos pensado...

[El.3]

Siempre ha habido, en la universidad, y todos ahora, y todo era a ver si averiguábamos cuál era, porque sabía que uno de nosotros no sabía cuál era infiltrado, pero ahora,

[El.4]

En la clandestinidad, y... y luego, en primeros tiempos de la democracia, siempre se ha sabido a ver, no que fuéramos inteligentes, es que, bueno, como los han ido cazando, pues a esos, pues nada, yo que sé, como que, bueno, pues sí, sabíamos que infiltrado podría haber, pero claro, cuando te toca es que nunca te imaginas que pueda ser ese tipo de persona, sabes.

[B]

Claro.

[El.1]

Y a parte que, como colectivo, ni estamos matando, ni estamos, es que no tiene sentido lo que... No, sí que no tiene sentido. [parlen ahora] Si te tienes sentido. Pero no tiene todo sentido. No tiene mucho sentido.

[El.3]

Somos antifascistas, pero antifascistas, tenemos un claro enemigo, si te digo, hacemos un trabajo que no tenemos clarísimo, y llevamos muchos años, nos sentimos arropadas por determinados grupos y eso, que nos han dado, y claro que somos, que somos antifascistas.

[El.1]

A ver, es que nosotras, a parte de la... No, no, no, a parte de eso, que también nosotras no te cuentan, que tenemos mucho contacto con las juventud que lucha. Principalmente el contacto que tenemos es por la gente joven. Entonces, claro, por ahí podían sacarte todo lo que quisiera y más. Y ella sí que ha estado siempre en colectivos en los que le venía bien, bueno, ya lo hemos visto después con el tiempo, le ha venido muy... de estar en esos colectivos por luego cosas que han pasado. Pero luego, cuando ya está en el colectivo que te digo, que es un... es antifascista y tal, pues bueno, pues ahí estaba de lujo. Una vez que sale de ahí, quién mejor, dónde mejor que meterse pues con nosotras. Que nuestra lucha es una cosa secreta que no sé que nos cuantos, aunque no lo es. Si esque, vamos decir que no es que estemos ocultando nada y está a la luz de lo que somos y lo que hacemos y a quien defendemos o por quien nos solidarizamos.

Entre, pues bueno, pues claro, normalmente tenemos contacto con todo el Estado, que no solamente es en Madrid, y a nivel, internacional, estamos en la red internacional de mares antifascistas que las fundamos en París con la madre de Clement Mary, la madre de Das, de Renato, de Carlos Giuliani, es decir, madres de Colombia que tiene también un hijo represaliados, no es ninguna tontería tampoco con los que estamos aquí nosotras. Yo que sé, no es que seamos Clara Zetkin, pero que hacemos un trabajo por el tema,

[E1.4]

que no es por lo que tratamos, que son los jóvenes. Claro, el tema es un tema de Madrid, entran los jóvenes. Mientras los jóvenes hagan cosas, nosotras vamos a estar con ellos, y eso sí que lo tenemos clarísimo, digo, que eso es lo que nos da, a saber.

[E.1.3]

Yo lo que diría es que papá Estado, gástate el dinero, en lo que te lo digay no en meterte en colectivos, como están haciendo en todo, y es lo que decía [*nom integrant*], de que todo esto es hasta ilegal lo que han hecho.

[E1.1]

Y sí, en teoría, en teoría, en teoría, pero ellos, ellos en la práctica le ponen otro nombre y lo hacen.

[B]

Claro

[E1.4]

Entonces, luego la práctica hacen lo que les da la gana. Claro. Sí, que entendemos que tener una agente infiltrada es un costo, claro, ¿eh? Porque esta gente tiene que tener un apoyo super serio de psicólogos etc. etc. A parte de lo que esa gente gana y...

[E1.3]

Ganan un pastón

[E1.4]

claro, que son...localiza, con estos grupos alternativos que salen de aquí, que parece que no hacemos nada, los tienen localizados, ¿eh? Y en algo que pueda pasar y tienen la respuesta. Y ya está Sí.

[E1.3]

Yo creo que a veces nosotras mismas no nos da por la importancia y digo no porque hagamos nada que no se vea. [*inaudible*], pero...

[E1.4]

En cualquier caso, yo creo que aquí la clave es que, desde madres, y como lo básico de madres es coordinarse con la gente joven, con otras plataformas y con otros colectivos y dar apoyo, pues ella tenía la vía

perfecta para meterse por los sitios, hablar con quien... y todo totalmente en representación de madres. De hecho, nosotras, por ejemplo, como ella vive en Aranjuez, pues admirábamos muchísimo, bueno, lo estupenda que era Marta, porque ella siempre estaba dispuesta a venirse desde Aranjuez para ir a la reunión X, o en un sitio, en otro, en el caso tal, en el caso cual y que ella siempre estaba dispuesta a eso. Entonces, claro, entendemos que, sobre todo, somos el marco perfecto.

[B]

Si, si. Y...bueno... ¿Qué consecuencias crees que tuvo todo esto a nivel interno, interno? En el sentido de hubo gente que se desmotivó para militar o al revés, fue un refuerzo de entender por qué estáis haciendo lo que estáis haciendo, o yo que sé la gente de repente tenía más miedo...o?

[El.1]

No, en esa, en... Es que a nosotros lo que nos ha hecho fortalecernos más. Ha sido un palo muy grande, pero, bueno,

[El.2]

Hemos salido más unidas.

[El.3]

Más reforzadas, más unidas.

[El.2]

Más compenetradas, no?

[El.1]

Si, porque ha sido un proceso muy complicado. Realmente a nivel psicológico te deja bastante tocada. Entonces, ha habido muchos años, porque estamos hablando de muchos años, desde que tenemos la información hasta que podemos, por fin, probar eso. Y entonces, ahí hay muchos altos y bajos y muchas historias que, cuando, por fin, tenemos el nombre y toda la información, e eso ya se puede publicar, nos quitamos como una losa de encima. Y todo ese proceso, pues la verdad que nos ha unido y nos ha fortalecido, pues, el vínculo que tenemos. Esa es la realidad.

[B]

Eso está genial, porque al final también es, que la consecuencia sea lo contrario de lo que les interesa a ellos, ¿no?

[El.4]

No lo consiguieron, no, no, no lo ha conseguido. Y ha sido duro, eh, ha sido duro. Largo.. tedioso, no ha sido fácil. Podemos dar las gracias a toda la gente que nos ha podido ayudar, pero no han podido con la fortaleza a que, a lo menos, a nivel ideológico que Madres que ha demostrado, uniéndose más con el concepto que tenemos en el antifascismo, cuál es el enemigo, cuales son las fuerzas represivas del Estado, y... y... y ya lo tenemos clarísimo como actuar.

[B]

Y habéis podido hablar con otros colectivos a los que también, bueno, me habéis dicho que sí con Distrito 14, pero por, yo qué sé, si habéis puesto en común para hablar de, por ejemplo, porque habrá salido el manual este, de cómo detectar un infiltrado. Si habéis visto patrones...

[El.4]

Bueno, con ellos a ver, tenemos muchísimo contacto, pero desde siempre, a ver con más colectivos. Y ese es uno de los colectivos con los que siempre hemos estado en contacto.

[El.2]

Y hemos hecho cosas en común y hemos estado militando en las mismas plataformas.

[El.4]

en el momento que se enteraban de la historia, nos llamaron rápidamente y nos ofrecieron su ayuda.

[El.1]

Y además, en todo esto ha habido muchas charlas y historias que hacemos conjuntamente.

[El.3]

Hemos ido varios sitios con ellos, hemos tenido como un el impulso. Sí, pero vamos a que el contacto lo hemos tenido desde el principio con ellos, digo sí.

[B]

Y habéis halado,

[inaudible]

[B]

perdón.

[E4]

Perdón

[B]

¡No, no! ¡Que va, que va!

[El.3]

Nuestro gran problema era que esta gente puede estar por ahí y que tú no puedes ponerle cara y nombre y que se pueda seguir infiltrando aunque la seguimos, aunque controlamos eso, de hecho por eso el Twitter como ha continuado, pero claro, aquí está 30 años haciendo eso de uno a otro a otro a otro a otro, impunemente, y cuando ya se sabe nuestra gran preocupación era hacer como los demás colectivos que estaba saliendo la cara, el nombre y el apellido.

Por ejemplo, y eso que ha contado [nom *integrant*] de que fueron los chavales jóvenes fueron para ver los nombres de la gente que se había, pues esta fue las primeras que se infiltraron, bueno, hay gente aquí que lo intentaron y se pusieron delante, eso es un trabajo durísimo y antes todas las convocatorias que han salido aprobadas y nos costó.

[El.1]

Bueno, yo estuve, además, ya llegó un momento, que ponía...me bajaba el año en cuestión, a partir del 78, que es cuando empieza, que es el primer año, que es cuando se aprueba la constitución, entonces es cuando se incorpora la mujer a las fuerzas armadas, entonces a partir del año 78 me empecé a bajar una por una y luego, además, se va ampliando a más zonas, se va creciendo, entonces llegó un momento que me había dado cuenta que estaba yo por la noche así, con el dedo mirando que ya me entretenía, ¿fijate tú el nombre? Pues este es el hermano de nosequien, mira que gracias, como que ya, ya me iba yo montando películas y claro, a cero por hora,

[El.3]

Yo también, porque yo me metí y en ese tiempo...

[El.1]

Yo hice como 3 años, una cosa así, del 78 y esto era en el 85, por lo menos me faltaron unos cuantos años para yo, , verdad, que no me entretenía solamente en leía, o sea, pero no lo conseguí, porque además cada año, porque luego, además, a partir de un punto, el primer año no, pero a partir de un punto ya empieza a haber convocatorias en todo el estado y entonces tú no sabes... ¿dónde se ha presentado? ¿dónde se ha presentado? Entonces, tú tienes que mirarte las de Andalucía, las de Galicia, o sea de todo el estado, entonces eso es interminable.

[El.4]

Yo conseguí hacer unos años. Gracias a este compañero, que no sé claro, gracias a Dios.

[El.1]

Pero claro, eso en aislado, si no tienes el resto de la información, no te sirve para nada. Y tú tienes que poder demostrar que la persona física que está en tu colectivo, que estaba, es la que está apareciendo en esa lista.

[B]

Mm-hmm.

[El.1]

Y tú tienes que poder demostrar eso de cara a un medio para que lo publique. Y eso actúe como denuncia.

[El.3]

A nosotros nos entrevistaron El Salto. Los de somos, lo que somos, lo que salen. Y la verdad es que hablando con la persona del Salto, el periodista que lo hizo, la llamó a ella. Porque este periodista hizo como dos otros artículos sobre ese tema, vamos sobre Iba. O si querían defenderse, la llamó y no quiso decirlo.

[El.2]

Porque es una cosa curiosa, el DNI que tenía era falso lógicamente, que lo dejaba para que incluso poder comunicar las manifestaciones con el que salíamos. Sin embargo, puede ser otra diferencia entre los policías de aquí de Madrid de Distrito 14, que tenían una correlación en el número de teléfono, y algunos se identificaron porque todos tenían el mismo teléfono que les había dado del Ministerio del Interior. Sin embargo, Marta tenía uno particular propio suyo, que todavía lo tiene, y este compañero del salto se puso en contacto con ese nombre y lo cogió. Y más sabemos que lo tiene porque nosotras por error llamamos a otra compañera que se llama Marta de otro sitio y por error la llamamos a ella y efectivamente contestó. Contestaba ella. Y aunque colgamos, pero por eso fue un detalle, pero esta viene de su teléfono y por eso el del salto, el del salto se puso en contacto con ella. Y no sé si otro periódico también va a dar esto. El salto así, porque no lo dijo él. Que no tenían nada que confirmar ni desmentir.

[El.1]

Claro, el santo se tiene que...

[El.2]

que cubrir las espaldas de claro como un programa de televisión cuando te dice hemos intentado ponerlo en contacto y han declinado pero tú lo has intentado.

[B]

Y claro, entiendo que es totalmente atípico.

[E1.1]

Con más colectivos que hayan sufrido esa situación, porque, esto los últimos porque los demás que son de Barcelona, de Catalunya, de Mallorca i de Valencia, si que es verdad que no hemos tenido contacto. Si que es verdad que la gente que ha hecho esta guía si que ha estado en contacto con esta gente. Incluso en Inglaterra, en Irlanda y por ahí. Tú has entrevistado a los de la guía?

[B]

No, quería hacerlo, la verdad, a lo mejor los abro, pero no sabía exactamente qué colectivo lo había impulsado.

[E1.1]

Ahh, es que hay varia gente, yo esto la verdad que no sé.

[B]

Bueno, ya preguntaré, sino porque hay compañeros en Madrid del sitio donde yo milito, entonces ya les preguntaré.

[E1.1]

Ahh, donde militas tú? Si no es mucho preguntar

[B]

No, no, no, que va a tranquila, en el movimiento socialista.

[E1.1]

Ahhhh, Ya, ya, ya, ya.

[B]

Y estoy también en un sindicato de vivienda.

[E1.2]

¡Claro! Conocemos a compañeros y compañeras que están en la plataforma, como la de Alfonso y algunas cosas, y que están ahí en el... La 7 de la 7 hay una compañera, digamos, que está ahí. Hay varios compañeros que conocemos y compañeras.

[B]

Vale, pues bueno, ya preguntaré por ahí a ver si me da tiempo también a hablar con ellos, porque la verdad es que el trabajo que han hecho es súper importante, más allá de interesante, que es súper detallado y yo creo que es muy útil.

[E1.1]

Oye, una pregunta que te quería hacer yo, que estás estudiando.

[B]

Ehm Sí, estoy estudiando Ciencias Políticas y Sociología.

[E1.1]

Vale, vale. Bueno, porque vaya todo realmente bien y ya nos contarás que tal todo esto.

[E1.3]

Pero no sé se tiene que hacer alguna pregunta más.

[El.1]

Sí, es verdad.

[B]

No os preocupéis. Os hago una última y ya no os entretengo más. ¿Cómo creéis que...? Perdón.

[El.1]

No, no, no. Di, di, que no te preocupes, tu déjate de una o dos, que no pasa nada.

[B]

Vale, pues os hago dos.

[El.1]

Las que tú quieras hija.

[B]

La primera. ¿Cómo valoráis el papel de los medios de comunicación en tanto la difusión como el silenciar este tipo de casos?

[El.2]

Yo creo que es fundamental entender lo que son los medios de intoxicación y los medios de desinformación del estado. Es lógico que al sistema y al estado no le interesa airear esto. Todo lo que pueda tapar lo tapa. Y el problema que nos hemos encontrado y que se han encontrado en Cataluña y en todos los lados, y Distrito 14, es, algunos medios afines, como de La Directa en Cataluña, aquí El Salto, los de Somos, y algo de El público, y alguno de los vascos, tenemos los mínimos. Entonces, una vez más, los medios grandes, la silencia informan para criminalizar a las víctimas, porque esa es otra, tal y como están las televisiones que mejor tampoco que no nos hablan porque sabemos que son sus medios, donde hacen todo tipo de apología, donde difunden todos sus bulos, por mucho que digan de luego los difundimos la gente. Tenemos que tener claro quién son. Somos anti-sistemas, los medios son del sistema y apoyarían al sistema, con lo cual es mejor no fiarse y yo por lo menos lo tengo claro. A quien obedecen, que es lo que van a publicar y aquí van a criminalizar, porque eso son capaces de poner a la infiltrada de víctima, que ellos tienen que tener un poco cuidado, incluso las judicaturas, los jueces, los justos, tienen que tener cuidado. Cuando atacas a una persona como ésta, tienes que estar muy seguro, que es lo que hacen los alternativos. Muy seguro de que no les dieron su publicación, porque toda este tipo de gente, la judicatura para ellos la víctima es ella.

[El.1]

Claro.

[El.2]

Y ella tenía derecho al honor de la imagen, a los datos de noseque, a la protección de datos. Claro. Es que encima acabas tu la carne en verdad.

[B]

No hay que, ellos tienen los derechos pero los militantes no tenemos ni uno.

[El.2]

Exactamente. Por eso te digo, que yo creo que los medios han actuado como tenían que actuar, y más casi que les vale, nos iban a criminalizar a

nosotras y los alternativos han hecho lo que han podido y llegamos a donde llegamos.

[E1.1]

Yo creo que esto vine sinceramente, a mi lo que más me importaba es que saliera a nivel alternativo porque ya por lo que ha dicho [nom membre] que no te vea repetir, por supuesto, pues no esperábamos nada pero es que también el que esto se comunique a gente, a esta más aborregada, y lo siento, lo pienso así pues tampoco nos sirve de mucho, porque es que encima mirala pobrecllia, lo que ha tenido que pasar. A mira, es que, bueno, nos importaba que los medios alternativos que son los que llegan a la gente que más nos importa para que la tia no se vuelva a infiltrar otra vez

[E1.2]

Solamente comentar lo que hacen los medios de comunicación. Cuando la costa para el estado se ha puesto un poco, no mucho, en un [inaudible] ha tenido que salir el Marlaska por alguna pregunta que le hicieron un tipo de reivindicación. Ahora ha tenido que dar algún tipo de explicación en el Congreso que ha hecho el sistema, el sistema ha hecho financiar una película, es una película que estaba ahí, que la tenían tal para sacarle en el momento preciso y para que la aborregada, porque yo mi trabajo, y mi trabajo no es de los más regresivos que hay, entiendo a la gente que ha visto la película, a todo el mundo le encanta, se pone del lado del policía infiltrado, como atacan a los grupos terroristas, que los iban a matar, pues eso es lo que nos hubiera pasado a nosotros si lo sacan los medios. O sea que la película remonta el argumento de qué es lo que ellos hacen o podían haber hecho con este caso.

[B]

Claro, sí. Y vosotras, no hace falta que me expliquéis cuál, en caso de que sea pues, que sí, pero ¿habéis recibido alguna consecuencia legal de...?

[E1.1]

No. Nada. Nono, ninguna por ahora, por ahora nono. No, que además, como a primera vez que sacamos o primer comunicado, lo hicimos realmente a pelo sin tener, no podíamos realmente demostrar nada. No podíamos meter en un puro. Ahí, y nosotros sacamos su imagen, entonces ahí sí que nos podría haber pasado algo, pero no por ahora desde luego nada.

[B]

Que bien, la verdad.

[E1.1]

Si no hubiéramos sacado ese primer comunicado, no hubiéramos llegado al final de la historia, no habríamos podido demostrar, con o cual, al final, [inaudible]

[E1.3]

Fue, durísimo para nosotras, porque el echar ese órdago, te supone que gente que está a tu alrededor, pues, que te entienda, de diferentes colectivos. Y fue lo que nos hizo ver que nos apoyaban, poder salir de esto para adelante.

Y esta mujer, no sé si...

[E1.3]

Tenía algo en la cabeza para decir pero se me ha olvidado. No sé si era algo importante...Se me ha olvidado.

[El.1]

Ahora, yo estoy convencida, que no sé si le pasa a más gente, y ya me lo tomo como broma, y todas las noches y tardes le saludo, que mi teléfono está intervenido. Osea, yo todo tipo de gente... yo por su puesto no oigo nada. El otro día sí, el otro día oí de repente una voz masculina que decía noseque de activismo. Pero normalmente, con la persona con la que estoy, el otro día aquí con [nom *integrant*] yo ya, pues nada, le saludo, le digo buenas noches, que tal, ahora vamos a hablar un rato de no se qué, ya les incorporo en la conversación. Bueno, pongo la mano en el fuego y no me quemo.

[El.3]

Yo lo oigo, yo oigo a gente hablando.

[El.4]

El otro día estuvimos ya de cachondeo, oye que vamos a hablar de este tema, por si a caso os aburrís, [riures]

[El.1]

Y tengo una amiga por ejemplo, que lleva desde el verano pasado que está pasando un martirio con una operación de hemorroides y bueno, me río al teléfono con ella cuando me cuenta todos los detalles porque digo, bueno, se los están tragando toda la operación de hemorroides, porque además se oye

Y entonces pues te lo tienes que tomar así con un poco de humor, porque, dices, bueno, pero, bueno, y además, es que me lo dice todo el mundo, y, con lo cual, pues, bueno...

Esto viene por tema de las consecuencias legales, pues, una vez, no sé, habrá en algún momento, pero no estamos desaparecidas para el sistema.

[El.3]

Lo que más importante, creo que estamos dando la cara, que sabemos que nos puede traer consecuencias, sí, nos puede traer, pero nos importa por el tema de que, de la gente, sobre todo, da gente joven, es, teníamos que sacarlo, sí o sí, y en lo que estamos haciendo, y si podemos ayudar, nos han llamado de varios sitios, a lo mejor ahora ya no nos llaman de ninguno, y hemos sido precisamente porque creemos que podemos servir da ayuda contando como ha sido lo nuestro, como lo hemos descubierto, que, es lo que se puede hacer, a parte de ver a guía, que siempre damos a todo o mundo, que la vaya leyendo, y, que bueno, y,

[El.1]

cuéntale el caso aquel, que no me acuerdo muy bien, de cuándo fue a un evento que había más gente e pudieron identificar y hacer una foto

[El.3]

Ah, sí, pues esque una vez ya se fue, ya una vez que ya ponía esas burradas en Twitter y todo esto, pues la gente anónima de la que te hablamos, que nos ayuda bastante, pues ya también claro, es un sitio muy pequeño, donde viven y se ven. Y, entonces, hubo una manifestación de Palestina, y entonces apareció por ahí, con o uno que creemos, que era también, en su día infiltrado. Y apareció por allí, y entonces empezó a decir, oye, y esto de que es? Esto de... Y había a gente que no sabía quien era, pues todo lo de Palestina y tal, como si no supiera de que iba la gaita. Esto vamos, le hemos hablado mil veces en el colectivo. Y, entonces, ya, la gente que sí que sabía quien era, la echaron de allí. Para ver, es una sinvergüenza, eres una infiltrada, vienes aquí haciéndote la nueva, no sé qué, y echaron. Y la tia se calló y se fue, no, ni se defendió, ni nada por el estilo. Como otra persona, es una cosa? Super mega rara. Ico, nada.

Me dice a la compañera, porque no recuerdo de va aquí, que hablemos en tema de las paranoias, no, y esto que luego ves policía por todo el lado.

[B]

Total. No, no decídme, decídme, explicadme.

[El.1]

Sí, que también una cosa que nosotros decimos en todos los sitios es que tampoco a veces. Otro, por ejemplo, nuestro colectivo es pequeño y creemos que va a seguir siendo pequeño toda la vida. Porque después de este mazazo, pues no queremos pasar por el otro y bueno, no es lo mejor, porque se supone que hay que hacer un trabajo de extensión y tenemos que ser más gente, pero bueno, como estamos en todas las salsas metidas, en todas las que podemos, pues bueno, por con eso nos conformamos. Pero es cierto que tampoco se puede ser paranoica, tampoco ahora de pronto todo el mundo es policía. Porque sí que nosotros conocemos casos en los que se le ha acusado a gente que conocemos, de ser policía que para nada, pero para nada, y bueno, pues le han jodido la vida a algunas personas que hasta que han remontado, pues oye se han tenido que estar demostrando y más, porque cuando alguien te acusa de policía no solamente es a tu entorno inmediato, es que también es al resto, porque luego las manifestaciones nos conocemos todo dios y todo el mundo, los bulos corren como la pólvora. Si queremos mucho hincapié, que sí que hay que tener cuidado, que es horroroso esto que está pasando, pero que la gente se asegure muy mucho, que no se puede, no se puede tampoco ir tirando tiros ahí al aire y ir viendo a este policía o esta policía, porque sí que te puedes poder dar la vida a más de una persona y eso tampoco es

[B]

Claro.

[El.1]

Es una puntuación claramente que quería hacer.

[B]

Sí, sí. Y que sino al final acabamos también perdiendo más tiempo entre acusaciones que haciendo la actividad política no que tenemos que hacer, que eso también les va bien.

[El.1]

Claro, es que nosotras, por ejemplo, el tema de ir a, vamos contentísimas por decir, bueno, si podemos aportar algo, podemos ayudar, lo que sea, pues ya nos vale. Pero es verdad que todo esto lleva un desgaste, mientras estás haciendo eso, no estás haciendo otra cosa. Que también, no claro, nos tienen entretenidas siempre con algo. Claro, y entonces pues ya te tienen entretenida con mil cosas, que tampoco puedes llegar al final a todo lo que quieres estar. Claro, cuanto más entretenimiento te den, pues mejor para ellos se frotan las manos.

[B]

Y ya para acabar, la última pregunta que ha pasado es ¿Cómo creéis que podemos combatir colectivamente este tipo de represión?

[El.1]

Pues a ver, nosotras, esto lo hemos estado hablando, lo más inmediato que nos ocurre es el tema, por ejemplo, como ha hecho la gente de la guía. Pues esta gente, digo ellos, porque si que hay alguna chica pero siempre hemos visto chicos. Bueno, estas personas han estado en contacto, ya te digo, con colectivos de Cataluña de Mallorca de Valencia, en Inglaterra

de Irlanda. Entonces, yo creo que ahí está la clave, esta guía que han hecho, se va por desgracia, va a seguir siendo cada vez más gorda, porque se irán sacando más cosas o nos daremos cuenta de que hay más gente, por desgracia, porque esto va a seguir así, ha habido siempre y lo seguirá. Y creemos que la clave está ahí, a ver, tampoco creo que sea la solución, pero bueno, por lo menos que no nos pille de sopetón y que, bueno, que estemos un poco alertas... No voy a estar tan claro con este tema, porque en solución yo, sinceramente, creo que no la hay porque todo el mundo siempre se ha hecho así. Y lo van a seguir siendo, y son prácticas que les han funcionado y que no las van a cambiar porque les ha funcionado. Es sí que a lo mejor se ha pillado a gente a los dos, tres años, pues tres años que les ha funcionado, van a meter a otra película. Y siempre hay gente preparada con la gente. Sí, mira, en distrito han metido tres personas, o sea, no juntas. O sea que...

[El.3]

Es que mientras hay alguien infiltrado en un grupo que recibe información, eso para los cuerpos represivos del estado es que es muy importante, porque tienen una información y el que está informando le da la información esa y entonces la tiene, sabe, es como que sabe profundiza, sabe en ese tema, está más arriba de todo lo que... Entonces, eso es una herramienta que utilizan, no fue por hecho en estado, para, si uno cae, que haya otro, con material suficiente en el coco para poder ir de coleguilla y saber cómo moverse.

[El.4]

Y eso luego también les da acceso a otros colectivos, también.

[El.1]

Yo no creo que haya nada que se pueda hacer. Yo creo que, la represión va en auge, no todo lo contrario. Si uno mira atrás, hoy justo viniendo para acá, estaba leyendo que hoy hace 11 años que se aprobó la Ley Mordaza en el Congreso. En ese momento, por el PP, abrazada absolutamente, hoy en día, por el gobierno supuestamente más progresista de la historia, no tan de ultra derecha, sino más pro-derechos humanos, así de tapadillo.

Em... y, y yo por ejemplo mirando pues, dónde estábamos, a lo mejor hace 10 años, y qué es lo que estábamos haciendo, y ahora, y es que, bueno, ha habido una pérdida de derechos y libertades, que es una cosa escalofriante.

Entonces, a tu pregunta, yo creo que cada vez habrá más, cada vez habrá más gente con más miedo, y lo peor de esto es la desafección, y entonces tú llega un momento en que te quemas, y dices, bueno, cuantísima gente, de esa gente, hoy en día está quemada hasta la médula y está absolutamente alejada de cualquier tipo de lucha, de reivindicación, lo que sea.

Entonces, pues, sí, evidentemente, tejer redes de ayuda, porque es la clave de todo, tejer redes, la comunidad, es la clave de todo, pero qué hay que hacer, yo en eso, pues sí, nos podemos preparar mejor, pero no creo que haya mucho realmente que podamos hacer, porque, además los sistemas de represión cada vez son más sofisticados a todos los niveles, además, a todos los niveles. Hay un nivel como de, no sé, de comedura de coco, de tener una capacidad, de entrar como de control mental, no sé como explicarlo, pero se ve clarísimo. Entonces, pues, claro, se dará más sin ninguna duda, pero sin ninguna duda.

[B]

Mm-hmm

[El.1]

Que lo único que se puede hacer es lo que te digo, pues eso, tejer redes, yo creo que esto de la guía esta, muy bien, pues, por lo menos para ponérselo difícil Para que no sea tan fácil... No, la guía esta es fantástica. Es realmente fantástica porque, además, tú a leerla en muchas cosas no con todo, por su puesto, pero te sientes identificada te sientes... entiendes, mejor, el proceso por el que has pasado, pero yo no sé si nosotros leemos esta guía antes de tener ninguna información de ningún tipo, si nosotros hubiéramos con la guía... detectado. Habíamos servido para deducir en nuestro caso desde luego, no, porque es que nosotros, si no nos lo dicen desde fuera no lo hubiéramos averiguado.

[E1.3]

El problema es que, a lo mejor, que sirve para que esto se sepa más. Claro. Porque antes de que... Para que nos tengamos que concienciar.. Para ya, Saber, que... Una cosa era lo que se decía, que ay es que habrá infiltrado, que son, a veces, las charlas que hemos dado hemos dicho, "a ver quien es el infiltrado?" Ya De coña al público. Y nosotras hemos hecho una coña con eso, pero ahora es como una cosa que todo el mundo... me refiero a la gente que estamos en el mismo rollo, porque esto es tontería. Pero sí que es verdad que para esa gente, yo creo que sí que ha servido para decir, joder, es que si que es verdad, es que es tangible, eso que se está moviendo. Yo creo que, bueno, para se ha conseguido una guía, que no es moco de pavo.

[E1.2]

Nono es un trabajo que está cien por cien...

[E1.3]

importante. Yo me lo ojeo un montón de veces. Lo que pasa es verdad y que ellos mismos lo dicen cuando la van a explicar, que tampoco decís que coincida en una cosa o dos, porque eso es muy fácil coincidir y ya les policía. Lo de ellos es un relato muy coincenzudo de que dos cosas: no es tan fácil encontrarlos, que te cuesta, te cuesta mucho si no, y dos, que nos pongamos enfermos de pensar que todo el que está al lado de nosotros no caigamos en la paranoia, no se immobiliza y no se trata de eso.

[E1.1]

Si no apaga y vámonos.

[E1.3]

tenemos muy claro nuestro problema. Yo por lo puesto, pero que yo no creo que haya pensado que se quiera que se quiera que se quiera. Bueno, es complicado también, que la gente quiera que se quiera que se quiera. Estrilo no es como han visto, como ha sido, hasta otra vez, como las policías, de igual. Bueno, hemos hecho muy claro cómo, si no está recuesta, yo es, de lo cual, estamos nosotros muy, muy, muy orgullosas y creo que nos ha cortado, por supuesto, ayuda a realmente, un trabajo muy buenitismo, pero creo que, yo no vamos haciendo viejas, yo ya tengo 75 años y Madres tiene... Ya tenemos nietos, ya no saben que no somos madres, somos abuelas. Tienen..., hijos en el extranjero, hacemos un esfuerzo tremendo, tremendo para seguir en nuestro trabajo.

[B]

Yo también, la verdad, que me quedo mucho con eso, que al final es un palo muy duro, pero que os haya servido para fortaleceros y para, sobre todo, como reforzar el saber quién es el enemigo, por qué estáis organizadas y por qué estamos luchando. Yo creo que al final también es el... como un poco lo que les podemos tirar en cara a ellos, ¿no? No, no, es que nosotros seguimos conscientes de lo que estamos haciendo y luchando, porque es como que no habéis podido con vosotras.

[El.1]

Te digo que lo han intentado, porque te digo una cosa, igual que te digo que hay gente que nos ha apoyado mucho, si que verdad que ha habido gente, pues lo típico que esto también lo hemos vivido nosotros en el pasado, cuando hemos sido jóvenes y se infiltraban a algún colectivo que ya todo el mundo, cuidado que es ese colectivo, se infiltra policía, pues ya era como una etiqueta, como una mancha, te digo que eso también lo hemos pasado, pero también te digo que hemos sabido superarlo y hemos salido pues muy reforzadas. Y ya está, y nosotros lo único que tenemos que demostrar cuál es nuestro trabajo, el que hacemos siempre. Es la gente que cree en él. Eso, pues ya está. Sí, y ya está. Es decir, que va a pasarle a todo el mundo, ¿me entiendes? Es que tampoco nos tenemos que fustigar, ni el mea culpa. Esto que nos ha pasado, ha pasado toda la vida, está pasando y va a seguir pasando. Y bueno, pues sí que diría la gente, que no se vuelva paranoica, y bueno, y que alguna gente sea más comprensiva.

[B]

Claro.

[El.1]

Eso sí que, también. Y luego hay una gente que ha sido maravillosa. Sí, eso también. Y nos quedamos con la gente maravillosa.

[El.4]

Y que siguen contando con nosotras. Sí.

[B]

Genial, pues por mi parte ya estaría y que de verdad que muchísimas gracias por dejarme haceros la entrevista, no solo también porque tenga que hacer el trabajo porque lo tengo que hacer, sino también porque... creo que hacéis un trabajo súper importante y que yo también como persona joven que está militando, ver que hay madres, que hay padres que están ahí detrás también dando la cara, entendiendo la lucha y formando parte de ella, de verdad que es muy valioso.

[El.1]

Muchas gracias. Pero esto es un trabajo que hacíamos muy importante, creemos que era muy importante. Cuando detenían a la gente, en el cuartel de la guardia civil, ofrecíamos nuestros abogados, le decíamos que tal cuenta, pero teníamos trabajos serios y en esos trabajos creo que hicimos nuestra base de funcionamiento. Y eso ha sido la respuesta por la cual la gente ha sabido quién era Madres y ha prevalecido eso.

[El.2]

Efectivamente.

[El.1]

Y, bueno, también, darte las gracias a ti que esperamos que te salga muy bien, como decía antes, [nom integrant], todo el trabajo que sirva y que vamos, que te salga super bien.

[B]

Muchas gracias, Seguro que sí.

[El.4]

La verdad, si, ya nos dirás cuando lo publicas y eso.

[El.1]

No, eso es un trabajo de de la universidad.

[B]

Sí, nos hacen hacer el trabajo y luego no tenemos derecho al trabajo, es como que es suyo, pero bueno, esto ya va.

[E1.1]

pero bueno, te sirve también.

[B]

Sí, sí, sí, totalmente.

[E1.1]

Pues nada Blanca hija, si no quieres decir alguna cosa más?

[B]

Yo, por mi parte, ya está, que muchísimas gracias por vuestro tiempo.

[E1.1]

Bueno, por favor, muchas gracias.

[B]

que vaya muy bien.

[E1.1]

Ya nos contarás qué tal todo, eh.

[B]

Sí, sí.

[E1.1]

Bueno, pues nada, hija, que un besito y vaya todo bien. Hasta luego...

[B]

Adiós

– Entrevista 2

[B]: Com a introducció, vull dir que l'entrevista serà completament anònima, no sortirà el teu nom en cap lloc, i té fins, com, únicament acadèmics. Llavors, si poguessis primer explicar-me com a quin col·lectiu pertanyies al que va patir la infiltració, i una mica com a explicar què és aquest col·lectiu o aquesta organització que buscava, quin era el seu objectiu.

[E2]: O sigui, en general, no, dient coses, això s'ha de presentar?

[B]: No, no, tu digue-m'ho.

[E2]: Jo pertanyia al sindicat d'estudiants dels països catalans, militava al SEPC, i la finalitat que vols dir en general...?

[B]: Sí, què és el SEPC?

[E2]: El SEPC és un sindicat d'estudiants de l'esquerra independentista, i la seva finalitat a nivell general i molt grosso modo és lluitar per

una educació pública, gratuïta, de qualitat, feminista i totes aquestes coses.

[B]: I com molt a grans trets, quina era l'activitat política d'aquest sindicat?

[E2]: A nivell nacional, quan estava militant el SEPC, l'activitat política es limitava molt a fer accions mediàtiques per posar-nos al centre mediàtic, a nivell nacional, i estava molt enfocada a l'ILP, a la rebaixa de les taxes universitàries, com just estava en aquell moment, també a la defensa de la llengua més secundària que universitats, però a nivell nacional es feia això, grans trets, quan jo hi militava. Llavors, a nivell concret, a mundet, l'activitat política era molt fluixa, com a tal, no feien massa més que kafetes, o organitzar piquets per les vagues puntuals que es feien, o ja convocades pel SEPC, o convocades per altres sindicats, i després ens hi adheriem. I ja està, és que es limitava a això, bàsicament.

[B]: I, entrant en el tema de la infiltració, com es dona el primer contacte amb l'infiltrat? General del nucli i després teu.

[E2]: L'infiltrat de Mundet fa un primer contacte amb un seu company de classe, que casualment, no tan casualment, era en [nom censurat], que era el coordinador del nucli del SEPC de Mundet, també de l'Assemblea d'Estudiants de Mundet, que en aquell moment eren els mateixos que el SEPC, exceptuant dues persones, i fa aquest primer vincle amb ell, o sigui, s'interessa per la Lina Odena, que era el casal de l'esquerra, de l'esquerra-eixample. I així fa com el primer contacte, interessant-se, com de les úniques persones, o sigui, les universitats, en ser espais actualment despolititzats, que una persona s'interessi per espais polítics concrets, o sigui, no alerta en [nom censurat], sinó que l'enorgulleix, diguéssim, d'alguna manera.

Llavors el convida a més espais. El convida a venir a les assemblees del SEPC i allà ell comença a militar activament. Llavors, mig any després, pocs mesos després, entro jo a militar al SEPC i, de fet, l'expansió me la fa ell amb un altre militant. I en aquell moment ell passa a ser el coordinador del SEPC, perquè [nom censurat] com, pren, altres càrrecs dins del sindicat.

[B]: I, clar, que fort, això de l'expansió. Tu estaves en un moment en què estaves entrant i llavors estaves en una altra posició per rebre... Però ho veus completament normal, com reps l'expansió? Ho veus com un rol molt diferent, si tindràs dues persones aquí aviat?

[E2]: Clar, o sigui, en el moment no és que noti res estrany, però sí que després un cop, com sabem que és policia nacional infiltrat i fas tot el recorregut, sí que et vas adonant de petites coses. Sí que era com... M'ho van fer dues persones i sí que ell en tot moment, no només en l'expansió, sinó com els primers dies de militància, acompanyava molt la nova militància, era molt amable, tot i que no era el que produïa un debat polític com a tal, sí que era la persona que t'acompanyava més personalment, creant així aquesta relació més propera. O sigui, si crec que et demanava que tal havies vist la reunió, anem a fer un cafè després d'aquesta, tot això sí que ho feia ell i explicava més les coses organitzatives bàsiques, però en temes de debats polítics ho feia l'altre persona al moment de l'expansió.

[B]: I com va desenvolupant l'activitat, o sigui, seguint una mica això com dintre el nucli? És a dir, és això, fa seguiment més organitzatiu, s'implica absolutament tot, participa?

[E2]: O sigui, era la persona, això que feia seguiment més organitzatiu, no sé si està ben dit aquest terme, però com la més enxixada, quan es feien accions mediàtiques puntuals, que es poden fer crítiques a aquestes

accions, però era la persona més enxixada a l'hora de confrontar la policia, la persona que s'implica les idees més rànoms, s'enfadava molt quan se li ocultava informació, que potser era simple de s'està fent una acció i no se t'ha parlat a tu perquè aquell dia no pot ser, i per tant és una informació irrellevant per tu, s'enfadava i exigia aquella informació, però no eren coses que en aquell moment se'ns despertés una alerta perquè era com, potser és el coordinador i vol saber tot el que fa el seu nucli i com a persona enxixada a anar més en contra de la policia i en els moments puntuals, al mig d'un desnonament o quan t'estan fent fora d'una plaça, m'arrenquen les seves perquè has parat la carretera o el que sigui, també et surt a tu aquesta vena, diguéssim, llavors era com una cosa compartida, però clar, el que no sé a mi era que compartida amb un policia nacional.

Estic [gest de si està contestant]?

[B]: No, no, està superbé, està superbé de veritat. Això, llavors, el que tu dius és que la manera que va tenir de guanyar-se de confiança és establir relacions properes.

[E2]: Políticament no, però és que políticament, o sigui, salvant moltes distàncies i el que jo he viscut, i molt a grosso modo, però en un dèficit no es formava políticament a la gent que entrava a militar, era més una voluntat de cada militant en formar-se o no. Vull dir que a grans trets sí, però no hi havia unes nocions bàsiques de, per exemple, el marxisme o el que es feia molt d'èmfasi en la coeducació, però no se sostenia per ningú fonament teòric o no que l'explicaven. Llavors, a nivell polític tothom anava amb coix. Llavors, sí que es feien formacions puntuals i ell assistia, de fet, a la TPC, que és la trobada d'estudiants dels països catalans, ell va assistir a les dues edicions que hi va ser, però a banda d'aquestes formacions i el que pogués reproduir d'aquestes xerrades, no hi havia debat polític amb ell.

O sigui, com amb altres persones, altres militants, sí que hi hauria un debat de valentia. Aquestes coses que estem fent, quin sentit tenen a nivell polític i la educació, quin paper pren, ell era simple en relació personal i una persona que consideraves camarada, que estava allà i li tenies confiança com a camarada que era, però no hi havia. O sigui, això es construïa en base de relacions personals i això jugava molt amb aquesta confiança després, que clar, veies normal.

[B.]És en plan, no es posicionava tampoc endavant, a menys que siguessin coses concretes?

[E2]: Exacte, o sigui, sí que intentava saber com les persones concretes que formaven el grup de no sé què. Clar, ara tot té sentit, no? Però no s'interessaven si era més estratègic fer una cosa o una altra, si tenia sentit establir vincle amb un professor de la universitat que ens deixés fer xoi o... Tot això no li interessava, no s'hi posicionaven accés. Com a mínim en els espais on jo estava. Perquè després estava el casal de la Lina i a resistim al gòtic.

[B]: El resistim al gòtic? I va intentar entrar endavant?

[E2]: Sí.

[B]: Va intentar entrar endavant via la gent del SEPC?

[E2]: Sí, la gent del SEPC. I se li va dir que ja estava com a molts espais, que també no estava... O sigui, clar, en aquell moment ens deia que tenia un pare malalt i que havia d'anar viatjant. Llavors, clar, amb tota la carrera que això s'ho posava, ser coordinador d'un nucli, assistir les meses nacionals del SEPC, voler entrar endavant... Era com un...

[B]: Sí, sí.

[E2]: Com una càrrega més. No sé si això també es va fer en part per capar-lo d'espais, però en aquell moment el que nosaltres vam saber del nucli era que es deia que no, perquè estava a molts espais i no... No hi havia cap sospita ni res i no... Sí, jo sàpiga ni idea. I quan comença a néixer la sospita d'aquesta policia? O sigui, clar, aquí hi ha una... O sigui... Aquí he fotut una crítica perquè jo...

[B]: No, no, està molt bé per mi.

[E2]: O sigui, això és ambigu, perquè ni la pròpia militància de Mundet, que vam compartir aquells dos anys més pròxims amb ell, o sigui, tenim ingressos, però no és que no hi hagi cap sospita. O sigui, tenim intuïcions, però no sabem exacte el motiu pel qual es va descobrir. Vull dir, sabem que el seu accent no hi coincidia d'on deia que era. Que una mesa nacional es va anar a casa d'un seu familiar i allò era un pis d'Airbnb, clarament, i com ho va poder observar tothom. Però eren coses que... O sigui, jo crec que van ser petits fets que van fer despertar una sospita. O sigui, com... Hi ha com el murmureig, o sigui, hi havia el murmureig dins del SEPC, que hi va haver-hi un dia clau, que eren les festes d'Eixample o no.

[B]: L'esquerra eixample.

[E2]: Sí, clar, va passar algun fet puntual que van fer despertar. O sigui, va passar un fet amb determinades persones que van fer saltar totes les alarmes. També més endavant, un cop ja vam deixar la nostra militància al SEPC, antics camarades també del SEPC, del nucli de diagonal, ens van explicar que ells havien... Com es diu? No me'n sortirà. Però que ells havien detectat alguna cosa i que ho havien portat a nacional, però que aquelles sospites no havien transcendit. Com que eren coses que ni nosaltres mateixos havíem sapigut en aquell moment. I bueno, això ho estic dient fatal.

[B]: No, està superbé, està superbé, de veritat.

[E2]: Però sospites concretes que sapiguem, el de l'Accent, el de la Airbnb, que no va resultar ser una casa de la seva família, i quan anava marxant a Mallorca, que era a Madrid, a tot això també, perquè això també és rumorologia que corria dies després pel SEPC. O sigui, ell té un germà bessó, llavors que el van confondre per aquest seu germà bessó a Barcelona, i no ho era, i llavors clar, ell no tenia cap germà bessó en principi, com coses estranyes que no anaven quadrant. Però que és una cosa que quan ens van reunir per explicar-nos-ho a les persones més properes que vam patir la infiltració abans que sortís pública, no ens van explicar. Llavors, entenc que és per seguretat, perquè no tot ni cal dir-ho, ni es pot dir, però sí que era una cosa que nosaltres vam fer bastanta crítica en aquest moment al SEPC de com pot ser que hi hagi gent que no hagi compartit espais, que sàpiga què ha passat, i nosaltres no, a nivell psicològic ens hauria anat bé saber. O sigui, més que res, per no sentir-te tu tampoc l'imbècil que no ha sapigut que ha compartit dos anys de militants i molt policia. O tenir un mínim de nocions de mínima autoseguretat, de pensar que amb aquestes coses em puc fixar a partir d'això.

[B]: Exacte.

[E2]: Si va haver-hi un detonant clau, saber quin va ser, però perquè això pot ajudar a descobrir la resta de persones que puguin estar infiltrades de diferents organitzacions o a la pròpia organització del SEPC.

[B]: I llavors vosaltres teniu com un buit, ara que deixeu de militar el SEPC i després se us convoca per dir-vos que ha passat això o estàveu encara...

[E2]: No, encara estàvem militant. O sigui, és que era una època convulsa, perquè era just el trencament de l'esquerra independentista i el sorgiment del moviment socialista. Llavors també, salvant molt les distàncies amb arran , perquè es va viure de manera totalment diferent, en aquell moment començava una mica aquella eferlescència dins del SEPC. Llavors hi havia dos blocs totalment separats i nosaltres ens trobàvem al mig. Al mig en el sentit que ara mateix no ens ocupava la ruptura, sinó que havíem Estat compartint espai amb un policia infiltrat. Llavors, just en aquell moment, encara no havíem deixat el SEPC, però teníem intencions de fer-ho, no ho vam fer per aquest motiu, també per molts altres, però principalment per aquest motiu. Llavors, això, descobrim-lo del policia nacional infiltrat enmig d'aquesta eferlescència i just ve l'estiu, on es prepara la Assemblea Nacional del curs següent. Què m'havies demanat perdó?

[B]: No ho sé, com es dona això? Esteu militant al SEPC, de sobte us venen a dir què ha passat aquí?

[E2]: Sí, això, se'ns va convocar un dia sense... com per individual, se'ns va dir com individualment heu de venir aquest dia a tal hora a aquest lloc i se'ns va explicar una cosa i nosaltres pensàvem que seria qualsevol altra cosa que no això. Llavors, un cop vam arribar allà, això, militàvem al SEPC, i dos mesos després vam deixar-hi de militar. Sí que és cert que des del moment que se'ns diu fins que ho deixem com el tracte de gran part de la militància de Mundet creiem que no ha estat el correcte i això també és, en part, el motiu pel qual deixem el sindicat, per motius polítics i ideològics, però també pel tracte que han tingut cap a la militància després d'un cas com aquest.

[B]: O sigui, quin va ser?

[E2]: O sigui, clar, suposo que s'haurà viscut diferent depenent de la persona, però les persones que han deixat el SEPC per aquest motiu en part va ser perquè un cop s'explica que hi ha aquest problema, no s'explica ben bé el perquè hi ha hagut aquest policia infiltrat, en tot moment alerta solidària com un tracte perfecte i exemple de qualsevol cosa que es necessiti poder contactar amb ells, però això escapa molt ràpidament des del SEPC. És a dir, l'ajuda psicològica que necessita X Militant no se li dona. Hi ha com un buit, és que no sé com dir-ho, però com un amagar les coses. En aquell moment, també en part per el trencament de l'esquerra independentista, que no s'explica.

És a dir, com les persones que estàvem iniciant aquest procés de ruptura dins del SEPC i que vam acabar marxant després de l'Assemblea Nacional o abans, es tracta molt diferent que les persones que no volen marxar amb el sindicat i amb l'esquerra independentista en general. I això sigui com percepció subjectiva, però que just les persones que eren més properes al moviment socialista són les que van patir com aquests tractes, que no són maltractes, però sí que és ocultació d'informació o com també va haver una postura al SEPC a la qual nosaltres vam ser molt crítiques amb altres nuclis, dient com que si els hagués passat a ells això ho haguessin capat abans. Petites coses que a nosaltres no ens semblaven ni justes ni que fossin correctes. També la posició més hegemònica dins del SEPC de creure que si hi havia un policia nacional infiltrat era perquè les coses estaven fent bé, que era una postura que nosaltres vam criticar durament i que es va capar ràpid, però que nosaltres fèiem aquesta crítica en tant que hem d'entendre que per molt que hi hagi un policia nacional no vol dir que les coses s'estiguin fent bé, sinó que simplement l'Estat posa els seus mecanismes repressius a la dissidència política que té l'abast que en aquest moment era l'esquerra independentista però que també ha passat en altres organitzacions a nivell mundial però a nivell Estatal. L'Estat va ser infiltrat i va tenir aquesta repercussió d'una cosa més novedosa que no ara, que és el desè o l'onzè, però que érem bastant crítics amb això i se'ns va marcar bastant pel fet de ser crítiques amb aquestes postures.

[B]: Llavors el procés que es va donar internament va ser de separar, aïllar-vos de la informació,

[E2]: però sí que va haver una gent que va fer un procés propi d'atenció psicològica. No sabem ben bé què és el que va fallar si és que... Això el que et dic, com la reunió amb Alerta i com el vincle amb Alerta va ser exemplar per part seva, però després es va perdre algo pel camí. Vull dir que l'atenció psicològica, aquest procés de què és el que hem viscut i a l'hora d'anar perquè això no passi i enfortir l'organització, no només la nostra, sinó que pugui servir d'exemple la resta, aquí, es va perdre pel camí, però per què? Dels vuit militants que érem només va rebre aquest procés una persona. Dic un número, per no dir el número exacte, però que va rebre aquest procés un militant únicament. I nosaltres hem sapigut que va rebre aquest procés ara, clarament, el procés que ella ha pogut seguir i on hem pogut establir un altre cop contacte amb aquesta persona per dir, oi, en plan, això què és? O sigui, o què és aquest documental? Surt tu explicant això que totalment legítim, però que ens expliquis què és i com és que tu sí que has rebut ajuda psicològica, atenció, has pogut seguir un procés i nosaltres ha set com tot tan caòtic. Quan hi ha persones explícitament que van sol·licitar aquesta ajuda psicològica i se li va dir que no. Llavors, què és el que ha passat en aquest camí perquè tot això es desdibuixi? Qui és el responsable d'això?

[B]: I que també s'acaba prenent com un procés molt individualitzat?

[E2]: Clar, exacte. Totalment. Totalment. I que era una cosa que patia tot el sindicat d'estudiants, o sigui, tot el SEPC, que patia en concret Mundet, però que jo crec que en cap cas com es va actuar reforçava l'organització ni demostrava aquest sentiment de camaraderia. O sigui, com creava desconfiança cap als teus suposats camarades, quan realment no eren ells els que t'estaven com a ajudant o protegint, sinó que era altra gent aleatòria o les teves companyes de tota la vida o altres organitzacions, inclús.

[B]: I tornant un moment quan us ho diuen, què és el primer que se't passava al cap quan us diuen que era infiltrat?

[E2]: Jo vaig tenir una actitud una mica rara, però perquè vaig riure al principi. Va venir el riure de dir que no pot ser possible, però llavors vaig mirar la rotllana en què estàvem sense el José Ignacio aquest i era una senyora gran. Al principi quan ens ho van dir, com el responsable o la persona que tenia més legitimitat al nucli, es va posar a plorar. I tots vam pensar que l'empresonaven o que li haurien un procés judicial o alguna cosa així. Com a mínim jo personalment no em pensava que m'anessin a dir que en Marc era un policia. Però ho van dir tal qual. La primera frase va ser que Marc era un policia nacional. Llavors va venir l'explicació. Nervis, primer moltíssima ràbia de dir que el fill de puta, perdó, l'anem a buscar i li fem algo.

Llavors, com una mica de tristesa, però perquè ens ha enganyat, quin és el motiu? Perquè tampoc hi havia un... Com que hi havia molt anul·lós en el sentit polític d'aquella infiltració. Era com no. Si passa perquè passa, això passa a les organitzacions, però com que jo no acabava d'entendre per què passava això, m'explico com era un primer moment molt confús de dir perquè estem fent coses, i tampoc és que fem coses transcendents, jo volia saber com tot això, cosa que en aquell moment no es va donar aquesta resposta, sinó que és més un procés.

Llavors, primer, no creure't-ho i fins i tot una mica de riure, però riure nerviós, llavors molta ràbia, i llavors la plorera de que això no és mentida, que és veritat, doncs tristesa.

[B]: Ara la meua idea és entrar en un tema de resposta a conseqüències que ha tingut, però si creus que algun del procés de la infiltració que no t'hagi preguntat pot ser rellevant, una mica el que estic anant a buscar també és com establir patrons entre les maneres en què s'han infiltrat, però sobretot l'objectiu és parlar de les conseqüències polítiques d'aquestes infiltracions

[E2]: No, durant el procés, sí que jo crec que hagués Estat... com que no es van fer i que potser ara s'estan fent o ja es tenen en compte, però com no es va demanar a cada persona que entenc que és un moment d'això que tampoc aniràs a exigir a algú que acaba de patir això que et faci una radiografia, que no es va centralitzar informació que dos dies abans de la infiltració jo rebia missatges d'aquesta persona i àudios dient, no, escarpaia Mallorca, perquè el meu pare té càncer, àudios bastant totxos que potser haguessin servit en algun moment com petites coses així, jo crec, o coses més a nivell antirrepresiu de mirar els mòbils per a les persones del nucli, aviam si estaven punxats, perquè mesos després a mi m'ho va fer una altra organització i vam veure que hi havia coses al mòbil que no eren ni mig normals. Aquestes coses jo crec que s'haurien d'haver fet i no es van fer durant el procés. No, és que estic pensant...

[B]: No, no, està super bé, està super bé, Clar, una de les següents preguntes era el tema de com es va abordar internament el fet, però ja m'ho has explicat, el tema de l'aïllament, la dissidència entre el SEPC... Com d'abans us ho diuen abans que es publiqui?

[E2]: Un dia abans. Un dia abans. I no ho sabia ningú del nucli o ho sabia aquesta persona? Sí, ho sabia com la persona responsable ho va dir a nivell informal perquè, com dies abans, necessitava treure-s'ho de sobre, però la totalitat del nucli se'ns diu un dia abans i, de fet, se'ns diu i ja se'ns exigeix. No, perquè això també era qüestió nostra de voler-hi ser, doncs l'any demà has de donar una roda de premsa a primera línia amb els cartells... Clar, era un moment una mica caòtic en el sentit que ha de saber que demà ja comença tot el merder i demà sortirà tota la premsa. També havia l'afegit de... Potser li hem d'explicar a la nostra gent més propera què és el que està passant, perquè si veuen el careto d'aquesta persona a la tele dient que és policia infiltrat és que quina cara se li quedarà.

També hi va haver molta gent que es va quedar pel camí. Entenc que es digui el nucli com a persones més properes però també hi havia gent propera dins del sindicat que es va saltar a la televisió a TV3 i veient tota la seva organització davant d'un institut, d'una universitat dient que hi havia un infiltrat que no es va dir res a la militància i tot es va fer, o sigui, nosaltres ens van dir un dia abans. I no es va treballar tampoc amb la Lina Òdena ni Resistim al Gòtic. Clar, no sé si aquesta persona en concret sí.

De fet, estava també a la Lina Òdena després. Entenc que el vincle era més directe però com a nucli no vam treballar un cap organització infiltrat. De fet, no poso cara ni a la gent de la Lina Òdena que ho va patir, ni a la gent de Resistim al Gòtic. I clar, valdria ser igual de dos mesos. I a les reunions es passa a parar el silenci absolut sobre això i seguim amb tot? O sigui... Bé, jo si recordo bé perquè... Clar, això és el 2022? Sí, 2022, no? O 21?

[B]: La ruptura és l'estiu del 2022.

[E2]: Ah, doncs fa molt poc, en realitat. Bueno, 3 anys, eh? O sigui, clar, des que passa, fins que marxem, ja l'estiu pel mig i l'estiu al sindicat deixa d'existir.. O sigui, no d'existir, però deixa de ser activitat política en tant que a les universitats no hi ha activitat. Sí que es fan reunions per preparar l'Assemblea Nacional i a nivell de nucli sí que es parla, però no a nivell nacional. I això és una cosa que també

ens trontolla amb part de... Acabem de patir una infiltració, però no hi ha cap punt especial de l'Assemblea Nacional que es parli d'això, més enllà de trets emocional, d'intentar animar i donar esperança a la militància a nivell general. Com de... vinga, que això no...

Sí, ho diré supermalament i no es va dir així, però com una "palmadita" en la espalda de dir que no es va parlar d'aquest tema, ni va haver-hi una qüestió antirrepresiva a l'ordre del dia, ni res d'això. Es va fer una campanya de prou espionatge o alguna cosa. Es va fer com... No me'n recordo quin nom tenia exacte en aquell moment. "Prou espionatge d'Estat", o algo així. Es va fer com una campanya a part, però que, per exemple, jo com a militant en aquell moment, més enllà de difondre-ho per xarxes, no vam fer res més. Llavors, a banda d'això i de les persones que hi devien estar involucrades, a nivell de CPSC no es va tractar aquest tema. Com, ja et dic, moment de la ruptura, llavors s'estava més a sobre de...Hi havia les esmenes que es presentaven, quines esmenes eren de l'altre, que volia més aquesta ruptura o volia posar sobre la taula qüestions de fons, que no, una altra qüestió de fons, que era el tema en concret.

[B]: O sigui que mentre vosaltres esteu allà, no veieu un canvi a nivell de... Hem patit això, anem a fer una revisió de quins mecanismes han fallat, no es fa cap autocrítica, tampoc. A nivell individual de no ho hem vist, sinó a nivell organitzatiu de...

[E2]: O sigui, no es fa... Bueno, que sàpiga, o sigui que sapiguem. Nosaltres no es fa... Pots tornar a repetir el que has dit?

[B]: Si es fa un autocrítica o es canvien els mecanismes de seguretat o revisa?

[E2]: Clar, potser s'ha fet i potser s'estava fent però no es fa cap crítica i, de fet, és això com els intents mínims de crítica, és com no, en aquest moment ara no. No veus què acaba de passar, com ara? Clar, quan nosaltres just tenen el moment que acaba de passar això, llavors hi ha algo que està fallant. No som els putos amos, sabeu? Tenim un Policia Nacional i no és perquè siguem els millors ni perquè estiguem encertant ni pel què estiguem fent. És perquè això, el que deia, el mecanisme de control que té l'Estat per reprimir la desigualtat política, però és que pot passar en qualsevol altra organització i ja s'ha passat. Llavors, com no hi ha cap crítica i és això com s'infantilitza bastant a la pena que ho patim i es tracta bastant a nivell personal de... Vale, sé que això et pot haver afectat, però sí personalment, però que nosaltres també senyalàvem una crítica política de fons de Vale. I ara quins mecanismes revertirem perquè això no torni a passar?

Doncs en aquell moment, clar, vull dir que és això, marxem tres mesos després, però en aquell moment no hi va haver ni cap crítica per part de l'estructura nacional ni es va deixar fer aquestes crítiques des de nivell local. *[gest d'inseguretat, preguntant si va bé el que està dient]*

[B]: Està molt bé. I quines conseqüències immediates té?

[E2]: Una infiltració?

[B]: Sí, clar, però en el vostre cas. Per exemple, la pena comença a tenir por a estar allà o reforça la convicció perquè estan fent les coses.

[E2]: O sigui que jo crec que del sector més crític que no només vam ser Mundet, sinó que va ser un sector que també va tenir una posició crítica i diagonal, però van ser dos nuclis que es van escombrar aquell estiu, per tant van desaparèixer. Merda, què m'havies demanat?

[B]: Les conseqüències. *[E2 fa gest de demanar perdó]* Tranqui, tranqui.

Les conseqüències com immediates que té en la militància?

[E2]: Jo crec que genera por. O sigui, bueno, crec. Aquest sector més crític, jo crec que també la resta, per molt que s'intentés fer veure que no, genera por en el sentit de no sabem controlar això o fins a quina informació ha pogut accedir aquesta persona ningú la pot arribar a saber perquè no hi havia un control aquesta. I no hi havia una responsabilitat, no hi havia una estructura sòlida on es centralitzessin les coses per poder, com es diu, collons, per poder controlar que aquesta persona no accedís tan ràpid a ser coordinador a una mesa nacional. Això que anés a totes les meses nacionals, "habidas y por haver", que formés part de grups d'accions concretes perquè era la persona més enxixada i ja està. O sigui, conseqüència immediata, la por que pot generar això la militància i el no tractar-lo, sobretot. O sigui, generarà por en un primer munt sempre. I és una putada que compartir espai amb un policia nacional infiltrat i que se t'infiltrí en l'organització, però hem de tenir clar que això passarà i continuarà passant. El que has de tractar és de gestió. Per poder gestionar aquesta por amb la militància. O sigui, fer entendre que això no és un fet puntual ni anecdòtic ni una cosa de l'atzar, cosa que no es feia entendre o no es va fer entendre en aquell moment. O sigui, això, gestionar la por, no fer veure que això ha passat perquè som els més guais, que hi havia molt aquesta postura de i que, de fet, aquesta cantarella encara ara s'arrossega dins del SEPC i ressona en molts vídeos de la seva nova campanya que si s'infilten és que estem fent les coses bé.

A més, és una cantarella que en aquell moment ja em feia una ràbia màxima i que l'assenyalava durament amb les meves companyes i ara encara me'n fa més de dir que després de tot, com puc arribar a entendre que el primer infiltrat sigui tot molt nou i hi hagi molta distància, però ara, o sigui, literalment, estan fent exactament el mateix que el que van fer amb el primer infiltrat, amb aquest últim, que també és del SEPC. A més, això em preocupa perquè com ho percep la militància, com gestiona la por dels militants, la militància va marxar per por, no tant per discrepàncies polítiques, sinó perquè no s'havia gestionat la situació, perquè tenia por, perquè havia Estat compartint dos anys de la seva vida amb un policia nacional infiltrat i ningú li havia donat eines per gestionar-ho, que jo crec que això no es va tractar i no sé si ara s'està revertint, que espero que sí, però tinc els meus dubtes com es gestiona la por, com es gestiona a nivell de seguretat, com es gestiona la informació, no parlar coses com que són coses molt concretes, que fem tothom, però com tenir un mínim de seguretat a l'estructura, perquè no arribi aquesta informació a militància nova.

Vull dir que jo també vaig arribar i de sobte vaig saber qui era tothom. O sigui, vaig poder posar cara a tothom, un croquis general del SEPC que poden considerar que està bé, però que a nivell de seguretat ve que molt d'or una persona que acaba d'arribar pot ser qualsevol o donar responsabilitats a una persona que acaba d'entrar. Té aquesta maduresa política per assumir aquest rol, com es potencia aquesta maduresa política, perquè una cosa que coincidía tothom del sindicat era que aquesta persona no tenia capacitat de debat polític. Què feia sent coordinador del nucli, què feia assistint a les meses nacionals, què feia en tots aquests espais de decisió i debat polític. Si es va veure des d'un primer moment o es diu que es va veure des d'un primer moment que no tenia aquesta maduresa i que en dos anys no l'adquiriria. Vull dir que no es va fer cap procés perquè l'adquirís.

[B]: I això amb la gent que sortiu també que no s'han fet les coses bé. D'alguna manera feu un procés entre altres, tot i que sigui completament informal, però busqueu suplir una mica les mancances que ha tingut la gestió o simplement tireu endavant.

[E2]: Sí que en un primer moment, tirem endavant i ja està fins que sortim del SEPC. Un cop sortim del SEPC sí que fem una mica més aquest

procés i ens anem acompanyant durant tot el... Des de que sap fins ara l'actualitat. Però sí que mentre estem dins del SEPC és més de vinga, seguim. I més... Com es diu? Incrèdibilitat de què és el que ha passat a nivell personal. I un cop sortim més a nivell polític i personal, que no hi ha aquesta diferència, però com més aquest procés... Anem a entendre el perquè s'ha infiltrat una persona a aquesta organització i per què hi ha infiltrats. I per què hi ha "xivatos" i per què... Com anem a entendre el sentit polític d'això. I això es fa un cop a surt, també es fa... A nivell de... Anem a ser conscients que jo crec que li va passar a tothom a nivell general que milita de... Com es diu? Està paranoic... Merda, estic seguint bé la seguretat, vaig mirar tots els programes segurs que es poden fer... Tot això ho vam fer a nivell personal, les 3 o 4 persones que vam marxar del SEPC. Ens vam posar a internet quin era el servidor més segur, tot això ho vam fer un cop per la paranoia de... M'estan espiant, m'estan seguint... També a nivell de seguretat, per tranquil·litzar... Això no sé si es pot dir, però va ser el moviment socialista que ens va ajudar.

[B]: Si no dius com espais concretes i tal...

[E2]: Un cop vam sortir del procés de ruptura i alguns militants van entrar directament al moviment socialista, i d'altres, com jo, vam estar un temps sense militar a cap espai i després vam entrar a militar al moviment socialista. En aquest procés de no militar al moviment socialista, sí que des del moviment socialista es van donar aquestes eines per poder gestionar, a nivell de la paranoia de... M'estan espiant pel mòbil, l'ordinador, no sé què... Eines de... Eines generals per poder-nos tranquil·litzar i sobretot en el procés psicològic i mental també se'ns va acompanyar bastant des del moviment socialista i des de militants... O sigui, no tant que també des de l'organització en general, sinó com a militància concreta del moviment socialista. Tot i les discrepàncies amb l'esquerra independentista, veient que allò... No sé com dir això... Veient que allò era un moment greu per al SEPC, per a les militants o ex-militants que hi havíem format part i que creien que necessitàvem aquest procés i que nosaltres el vam demanar i se'ns va donar sense cap mena de problema. *[mirada buscant aprovació per si la resposta era adequada a la pregunta i al treball]*

[B]: Està molt bé, està molt bé. Clar, llavors, després de tot aquest... que ja m'ho has anat dient una mica, però després de tot aquest procés que vosaltres teniu intern, tant dintre del SEPC com fora, com el que trebal·leu, quina és la conclusió a la que arribeu? Que sona molt tot *[gest de complexitat]*. Si ara mateix, t'haurien de preguntar, per què creus que es donen les infiltracions? No fa falta que sigui la cosa més...

[E2]: O sigui, a mi personalment crec que, com a les que vam patir tot aquest procés, ens va tranquil·litzar molt entendre el sentit polític de les infiltracions, és a dir, entendre que allò no es passava a nosaltres només en concret, perquè... Mira, perquè la cosa de vegades ara ens va posar un policia nacional al nostre nucli i no es toca la mala suerte sinó entendre això el sentit polític de les infiltracions com un mecanisme més repressiu que té l'Estat per actuar en contra de la dissidència política i que això és... O sigui, a mi personalment em va tranquil·litzar, que sembla fins i tot paradigmàtic, però em va tranquil·litzar saber que això continuaria passant, com no fer-me palos de ciego de... És que això no em tornarà a passar mai més.

No, entendre que això és una pràctica que passa, perquè no... O sigui, perquè es dificulti el que passi, però que policies nacionals infiltrats, bueno, nacionals, i el que sigui, Mossos d'Esquadra infiltrats o... Cossos de seguretat de l'Estat infiltrats n'hi haurà. Igual que hi haurà això que anomenem "xivatos" i hi haurà altres mètodes repressius per part de l'Estat. Llavors, a mi això em va tranquil·litzar molt entendre el sentit polític i treure la conclusió que... Mentre estiguem sota la

lògica del capital, mentre hi hagi un sistema capitalista... Sí, mentre hi hagi... [gest de dubtar]

[B]: Està molt bé, de veritat.

[E2]: Mentre hi hagi un sistema capitalista, amb uns Estats capitalistes que gestioni i genellin. Ho estic dient com molt atropellat

[B]: Està molt bé, de veritat.

[E2]: Mentre hi hagi un sistema capitalista, aquestes infiltracions continuaran passant. És un mecanisme que tenen els Estats capitalistes per reforçar el seu domini, per reprimir això que deia abans, la dissidència política, les organitzacions que pretenen ser revolucionàries, o les organitzacions que pretenguin qualsevol cosa que trenqui amb el seu marc polític i el seu marc de domini. Jo crec que això és el que més em va tranquil·litzar.

Saber que continuarien passant, però que havíem de garantir era que les nostres organitzacions, o sigui que les organitzacions on es milités, siguessin el prou fortes, és que això sona molt abstracte, com reforçar al màxim. Les organitzacions, per tal que aquestes pràctiques, com a mínim, els hi siguis més difícils, és a dir, que els hi va ser molt fàcil entrar a dins de l'esquerra indepe, perquè van saber com fer-ho. Van anar a un nucli que mínimament no era gaire potent, que era molt fàcil escalar, en un moment on el SEPC també necessitava molta pena per reforçar-se, on se li donaven responsabilitats a gent que potser no estava capacitada i que no passava res per no tenir-les, simplement hi ha d'haver un procés de capacitació, però que no hi va ser, tampoc. També van aprofitar tot això i tot això els hi és útil. Reforçar que això no pugui passar i reforçar les nostres organitzacions passa per això, per tenir unes estructures que no permetin o que dificultin els infiltrats, obtenir informació rellevant o obtenir informació que pugui ser sensible.

[B]: Clar, no de manera oficial perquè se us va capar dintre del SEPC, però després també a nivell informal, heu pogut parlar amb gent que hagi patit infiltracions? O ho heu buscat?

[E2]: Sí, és que amb això ens hem tornat boges. Va haver el moment de paranoia que nosaltres vam buscar d'una banda la vida del "susado dicho" per tot arreu, per tots els mitjans, totes les xarxes, on vivia, tot. Nosaltres vam fer com periodistes d'investigació de forma valent, perquè era per suplir el que no ens estaven explicant. Després, en altres organitzacions, en aquest moment concret de la nostra infiltració va tenir contacte aquesta persona responsable. Jo no li poso cara a la gent de la Lina ni de Resistim al Gòtic. I d'altres infiltracions sí que vam tenir un mínim contacte amb els de la Distrito 14 de Madrid per relacions de Twitter amb un dels militants.

Així molt mínim, però tota aquesta xarxa que es va crear d'infiltracions, que es veu com bastant bé el documental, aquell de TV3, que reuneixen com tots a nivell de països catalans. Nosaltres no hem tingut ni l'oportunitat ni, digue-li com vulguis, de poder participar en un procés com aquest d'anem a veure què ha passat de forma col·lectiva amb totes les organitzacions. I a nivell Estatal això, com amb els de Distrito 14, sí que hi ha com una relació... Ara no crec que no es diuen així, però en aquell moment, els de Moratalaz, sí que hi havia com una relació més estreta, però perquè un dels seus militants hi mantenia en contacte via Twitter. I també com ens ajudava bastant totes les coses que ells anaven a difonent i penjant. El perquè passen les infiltracions, bueno, que han tret aquest llibre que senyala com bastants patrons. Però no, amb la resta de gent no. I si s'ha establert una xarxa d'allò a nosaltres no se'ns ha dit res.

I a nivell informal amb la gent del SEPC el moment que va sortir el documental i que vam enviar un missatge com aquella persona en concret per fer-li una crítica, més aviat en persona, com formal, de oi, no estem entenent què està passant, si em sembla molt bé tot el que està passant, però a nosaltres ens angoixa cada cop que obrim Twitter i veiem notícies noves d'en Marc, perquè és una cosa xocant. Llavors, com ella ens va poder explicar què havia sabut i què no havíem sabut nosaltres, per tant. No sé si és el que em demanaves.

[B]: I això, veient tot el tema de les notícies que han anat sortint als ll infiltrats que hi ha hagut fins ara, dintre del que suposo que també ha passat temps i potser ja no esteu amb la paranoia inicial de ser "equipo de investigación", com vosaltres veieu patrons que s'hagin repetit, que vau viure amb el Marc, això també ho he de fer jo, però com coses que sí que us hagin... Patrons de...

[E2]: Sí, m'han captat l'atenció que jo crec que una cosa que va fer el Marc també ha passat en general. Jo crec que la informació o menys informació que sabem dels altres és que a tot se'n senyala el poc debat polític que generaven dins d'aquells espais, és a dir, com tracta molt personal, com no generar una mica de debat, que això no vol dir que els següents que s'infiltrin tinguin una capacitat de debat i una capacitat per fer les coses que això no vol dir res, però que és un patró que s'havia anat seguint. Llavors, el de marxar, no vol dir que hagués de sospitar, però sí que marxava, durant un mes podia marxar quatre o cinc vegades perfectament, aquí i allà, sense explicar molt bé el perquè. Crec que una cosa que també s'ha vist com amb la majoria o els dos últims, els dos del SEPC, com demanar moltes explicacions i moltes coses de militància, resta de camarades, com exigir moltes coses, i això perquè ho has fet així, i això perquè... i aquest en qui és, que això tampoc vol dir més prop, potser és com estar mirant al cap. Crec que el que sàpigues més amb tots és com establir aquest vincle personal, tenir alguna persona o algun grup de persones que sàpigues que et defensaran individual i personal perquè has creat aquest vincle.

Crec que crear el vincle, com a gran tret, però això suposo que ho fa tothom. És difícil. No, no.

[B]: I ha tingut alguna conseqüència legal de la infiltració?

[E2]: O sigui, sí que en un primer moment, a la SEPC, que encara no han tingut resposta, que en un primer moment es van enviar moltes querelles i una d'elles era... Aquesta persona mai... Apareixia un patró, perdó. Moltes que no entren mai a casa de la gent. No sé per què. Ens van donar el motiu, en el seu moment, al SEPC. O sigui, no entren a casa... O sigui, no entrarien aquí, per exemple. Perquè és com allà la nit de morada sense tenir... En Marc va fallar amb això perquè va entrar a casa meva. Llavors aquí el vam voler pillar en un primer moment. Va ser un procés que es va portar molt amagatotis.

A mi em van demanar les dades. Em van explicar què volíem fer amb les meves dades. Volem presentar una querella perquè va entrar a casa teva i no es pot. Volem que ens expliquis tot el que va passar, això, això i això, i nosaltres ho fem. Clar, hi ha confiança plena en aquell moment amb la SEPC Però sí que és veritat que jo d'aquest procés no n'he sabut mai més res. Com s'ha exigit que se sabés què havia passat amb aquella querella i no se'ns ha respost. En cap moment en què nosaltres ho hem preguntat. Sabem que no té sentit perquè no hi ha res legal com...

[B]: Que se sostingui?

[E2]: Exacte. Però sí que és una cosa que si fas obrir a un militant un procés, una querella, el que sigui, com a mínim m'acompanyin en aquest procés, no només li expliquis per què és que és molt important i que et donarà totes les dades perquè té una confiança política en tu. Però és

que si no ho acompanyes aquesta confiança política es perdi. A mi ara si em demanen una altra cosa, no us hi donaré absolutament res. No sé què faran amb aquestes dades o no sé si transcendirà o si m'ho explicaran simplement. Llavors, a nivell legal, sabem que sí que es van fer fitxes de brigada d'informació, fitxes de la militància més propera, però tampoc sabem massa res. I de moment conseqüències reals no n'hem tingut.

[B]: Ni de cap acció d'aquestes dades que havia participat ell i de dir, hòstia, de sobte van a encausar no sé qui i ell estava i ell no estava encausat.

[E2]: No. No, és que no. També tenia un DNI fals, suposo. Fals no, tenia un DNI amb el seu nom fals. Vull dir que l'identificaven amb aquell DNI cada cop que ens identificaven. Però no ens ha arribat cap cosa com a tal.

[B]: I com valoren el paper que han tingut els mitjans de comunicació? Tant en difondre com els mitjans més alternatius com els mitjans més generals, més hegemònics.

[E2]: Clar, els més alternatius, jo diria que una falta d'anàlisi més enllà de això, la novetat de ser el primer impulsio, naixement infiltrat, o sigui, més enllà d'això i més enllà de la seva història de vida i d'on s'ha infiltrat i quina és aquesta organització, això és el sentit polític del perquè de les infiltracions. Aquests mitjans més alternatius que ens podriem esperar que hi hagués un mínim de reflexió. Que hi ha hagut, per exemple, més reflexió en... Podria dir que una pedrada si no la treus, eh? Però hi ha hagut més reflexió en el comunicat que van treure els de Distrito 14 en el seu moment.

També va ser un comunicat que ens va tranquil·litzar la militància que vam sortir del SEPC, però perquè hi havia aquest sentit polític i lamentava la infiltració i assenyalava que era una putada, no, això tothom qui prengui lluita, o sigui, prengui paper a la lluita de classes, li passarà. Llavors, reforcem les organitzacions i estiguem en el que hem d'estar, perquè això és el mínim que ens passarà.

Si fem bé les coses, ens poden torturar, ens poden empresonar, ens poden aïllar de la nostra gent, que a pràctiques n'hi ha milions i les que no sabem encara. Però em va faltar una mica això, no, el poder posar en perspectiva com la infiltració en concret i què són les infiltracions. Com que la primera sí que va ser el boom i, per exemple, els mitjans més convencionals ho van tractar més en termes morbós, i va entrar a algun lloc o va sortir amb algú, o, per exemple, el de Girona, saps? Vull dir, com, ostres, val que va tenir una relació sentimental. Llavors, ja tot el sector el sector "33" de Twitter, la majoria de militants de l'Aliança Catalana, que, o se'n burla, o això, o cada comentari és calla que tu t'has follat un policia nacional infiltrat. O sigui, hi ha aquesta part de burla a nivell general de xarxes, i a nivell de mitjans alternatius. jo crec que ha faltat una mica més de rigor en assenyalat el perquè està passant això i no tractar-ho com un fet aïllat. Això que cada infiltració que ha anat sortint s'ha fet una radiografia general, però no s'ha aprofundit en... Vale, hi ha uns infiltrats per algo. Vull dir que no són anecdòtics. Vull dir que n'hi ha més i n'hi haurà més. O sigui, no ho dic per minimitzar les infiltracions, sinó per donar-li aquest sentit pel perquè passen.

Jo tampoc crec que ens haguem d'esperar una anàlisi rigorosa, sinó que ho tractaran amb el morbo i amb aviam si això és veritat o no, que també a la primera infiltració va passar molt de... Vale, però això és veridic, quan va venir planta baixa... Me'n recordo A Mundet de... Vale, però ens podeu ensenyar sobretot allò on ell s'ha sentat... Coses més morboses, de dir... I tractar-ho amb el rigor, que crec que s'hauria de tractar aquestes coses.

[B]: Vale, i ja per acabar. Em va genial, de veritat. Que ja ho has dit migdia, però perquè he dit que està guai com acabar amb això. Com creus que podem combatre col·lectivament com aquest tipus de repressió? El que tu vegis.

[E2]: Si no, tu posa-li la frase maca. *[bromeja]* Jo crec, que remarco, i em repetiré deu mil vegades, que no es pot acabar ni amb les infiltracions ni amb aquestes pràctiques repressives si no s'acaba amb el sistema que la sosté i la genera, que és el sistema capitalista i qui ho gestiona, i així que són els Estats capitalistes. I amb aquest sistema no s'acabaran aquestes pràctiques. Igual que no s'acabaran els desnonaments, igual que no s'acabaran les detencions, les pallisses, etc, etc, etc, etc.

Que ara aquí em podria fotre una llista gegant. Llavors, què passa? Que el sistema capitalista no es pot acabar en abstracte. I no, per molt que vulguis acabar-me... O sigui, no és una qüestió de voluntat. Jo crec que... La puta frase.

Jo crec que s'acabarà amb les infiltracions quan... És que no sé com dir-ho, eh. Com et surti. Ja, deixa-m'ho reestructurar. Per no tornar a dir en el sistema capitalista...

[B]: O sigui, no passa res si... No passa res. Està molt bé.

[E2]: Això, que s'acabaran amb les infiltracions quan... O sigui, perdó, reformulo la frase. L'única manera d'acabar amb les infiltracions policials, així com amb totes aquestes pràctiques, és amb un poder polític propi. Jo crec que sí. Que l'única forma d'acabar amb aquestes pràctiques és això que diem, acabant amb el sistema capitalista. I com podem acabar amb el sistema capitalista? Doncs amb la construcció d'un poder propi independent de classe. És a dir, l'única força capaç d'acabar amb totes aquestes pràctiques repressives i per tant d'acabar amb el sistema la genera és la classe treballadora organitzada de forma independent, construint un poder propi i fent que aquestes pràctiques siguin impracticables d'alguna manera. Llavors, en l'actualitat, pots posar mesures que més o menys seran ineficaces, ineficients, però perquè no es tracta d'una voluntat que si no s'infiltra una organització com que aquestes pràctiques continuaran existint en l'actualitat i que l'única força capaç de fer-hi front, poder-les confrontar i erradicar-les, és construint un poder independent a l'ordre social existent.

[mira l'hora]: Mare de Déu!

– Entrevista 3

[B]: Recordar que totes les entrevistes són anònimes, que no sortirà el teu nom en cap lloc i que té fins acadèmics, que tindrà accés a la universitat, els tutors, al tribunal, etc.

El primer, per començar, seria que poguessis explicar en quin col·lectiu pertanyies, que va patir la infiltració, i explicava una mica què era aquest col·lectiu, quin era el seu objectiu, organització, etc.

[E3]: Jo, en el seu moment, estava al sindicat d'estudiants dels països catalans, el SEPC, a l'Assemblea de Mundet concretament, i forma part de l'Esquerra independentista. És una organització que, principalment, és un sindicat pels estudiants, ha estat a instituts com a Unis, i en aquell moment tenia més força que ara, que potser l'ha anat perdent una mica.

[B]: I quin era, o bueno, sí, era perquè en el moment que tu estaves allà, com l'activitat política del sindicat?

[E3]: Bueno, pel que fa a l'Assemblea de Mundet, era més aviat poca. De fet, en aquell moment, quan jo vaig entrar, hi havia unes quatre persones, després va anar creixent, però no era un sindicat, no era un assemblea que tingués gaire activitat per crear un campus que portava un temps ja, després del Covid, com una mica mort, diguéssim, en aquest sentit. I pel que fa al SEPC, més a nivell nacional, d'activitat en altres territoris, jo crec que la que hem tingut, com en els últims anys, així, post procés i tot això, que era dies concrets, alguna cosa, alguna campanya, però al final, el dia a dia, venia a ser molt de tres passos de coses sense gaire rellevància en el dia a dia.

[B]: Entrant ja a parlar de la infiltració, com és el teu primer contacte amb l'infiltrat, o com es dona?

[E3]: Doncs el dia que jo faig la primera reunió d'expansió amb un altre company, ells estaven encartellant per la uni, em va dir d'anar-nos-hi a presentar, i estaven allà sota un porxo, i va ser molt simpàtic, em va saludar, em va presentar, que estan molt contents que algú més entris a l'assemblea, i aquest va ser el primer i el que recordo. Després ja van ser més de reunions,

[B]: I per tant, l'infiltrat entra a militar abans que tu, saps aproximadament quan abans entra?

[E3]: Sí, jo vaig començar, a veure que no m'equivoqui, el 2022, que era allà, que estem al 25, devia ser 2022, i ell devia portar no sé si mig any o una cosa així més, pot no ser si fins i tot gairebé un any més, que quan ells van entrar gairebé que van mig refundar l'assemblea, perquè en aquell moment eren com dues o tres persones, després van aconseguir que es fiqués una quarta, i va ser després el moment en què vaig entrar, que era la gent que hi havia. I llavors, sí, per això també, si no després ja ho comentem, però que va poder aconseguir també, no em surt la paraula, els rols, les tasques que tenia, per aquest fet, perquè quan ells van entrar era una assemblea que estava morta.

[B]: En els espais que compartiu, o tan informals com formals, quins interessos mostra una mica com, per què s'interessa més, quins temes els...

[E3]: Vale, a veure que penso... Era com una persona molt maca en el sentit informal d'interessar-se per la vida dels altres. Jo recordo que em va cridar l'atenció quan vaig saber que deia... És veritat que jo li explicava anècdotes rànoms de la meua vida. Quan tenia 15 anys vaig estar aquí fent no sé què, i ell com que se'n recordava, sabia vincular-ho a altres anècdotes, a altres moments. I clar, això en el moment no et planteja tant que sigui un filtre, que sigui una persona atenta, que es volta i així. Llavors, per altra banda, jo recordo que, per exemple, parlava molt de l'Europa, del futbol, no Europa Continent, del partit, i el partit, l'equip. Jo... parlava molt d'això, de l'esquerra, de l'eixample, el moviment que hi havia per allà, a Mallorca, o què fos, jo no sé quina allà era quina.

I sí que en cert moment, una cosa que em va cridar molt a mi l'atenció, en el moment en què jo estava al SEPC, sobretot més cap al final de la seva infiltració, si diguéssim, era un moment de ruptura de l'esquerra independentista, i jo era qui mostrava posicions més properes com a aquestes posicions que volien canviar algunes coses allà dins, i ell estava molt interessat i en certs moments les nostres converses anaven sempre molt per aquí, en parlar de què estava passant, quines eren les dues posicions que estaven confrontant a dins, i una mica per aquí. Llavors, per mi això, en general, que era una persona molt propera, si parles amb un amic normal parles de qualsevol cosa, sortiem de festa, anàvem al bar, i després, a nivell polític, clar, no teníem molt de discurs polític, ho sé, però és que crec que en aquella assemblea ningú el tenia. Llavors, per mi, hi ha gent que ho ha remarcat algun cop, però

per mi no és una cosa que crides l'atenció, perquè els debats que teníem allà, bueno, eren de persones que estaven començant a militar i que tampoc tenien molt de coneixement, i era una assemblea petita, amb una confiança entre nosaltres, crec, i això, a mi mai em va cridar gaire l'atenció que políticament no tingués el millor discurs. O sigui, per exemple, recordo algun cop que se li escapés algun comentari racista o una mica masclista, però s'havia arreglat molt bé com amb va, perdó, ensenyeu-me, tal, i bueno, al final ho aixecaves tot una mica, bueno, és un tio de quasi 30 anys, que fa poc que ha començat a militar, però, òbviament, dirà coses per la del lloc. Bé, he anat una mica per això.

[B]: No, no, és molt interessant. I dius que sortíeu de festa junts també. Tenia algun comportament, o sigui, que en el moment no te n'adones, però pensant-ho com endarrere, o sigui, darrere, com a retrospectiva i tal,

[E3]: després,

[B]: exacte. Tenia algun comportament estrany de festa? És a dir, per exemple, sí que hi ha infiltrats que han tingut relacions amb gent, no sé si ell en va mantenir, o si era una cosa com que es veia que mai buscava absolutament res amb ningú, com que estava distant.

[E3]: Clar, jo això no recordo com pensava molt, sí que jo de festa no el recordo molt begut, potser el normal. Jo tampoc potser havia compartit tants els països de festa com altres companys del CPS, perquè, doncs, sovint sortien entre setmana o així per tenir pràctiques i tal, potser hi sortia poc. Però sí que jo no el recordo veure molt, sí que bebia, però no fins al punt d'emborratxar-se al màxim. A nivell com així més de relacions molt properes, tal, a mi sí que m'ha arribat una mica de tot, jo no recordo haver vist res, però sí que ell sabia jugar, jo crec, una mica com amb l'interès que podia generar en persones, sense entrar molt en qui era, però una persona que ell li treia uns 11 anys, i era molt evident que ella sentia molt l'interès cap a ell, i ell va saber com estirar d'aquí, com van anar un dia junts al cine, sense anar mai més enllà, dubto que buscant res a nivell sexual ni res, sinó a nivell de generar aquestes relacions, com tenir gent més a prop d'ell. Jo no el recordo mai, en aquest sentit, lligant o així, sí que potser tenia una mica aquesta actitud, una mica de tio així, una miqueta xulo i tal, però sense arribar a res estrany. Després, passat el temps, jo sí que veig, va ser molt estrany, però jo em vaig adonar que, per exemple, a mi se'm feia incòmode quedar-me sola amb ell, però mai em vaig adonar.

Me'n recordo algun dia que era tipo, mentre una altra companya fa una cosa, anem aquí, ens quedem, i era tipo, no, no, no, anem allà. Jo suposo que hi havia algo, que encara no havia fet el punt de fer clic, de que m'incomodava, com a home, no sé, com en la seva paraula total, que potser incomodava, però mai vaig acabar de fer la reflexió conscient fins a temps després. I això, a nivell relacional, en general jo crec que és això, que era una persona prou maca, que ell, jo sempre penso que si va ser el primer en sortir és perquè va ser el que va fer les coses més legals, més dintre del marc que ell havia de complir, llavors, no sé si en algun moment va passar com aquest límit amb algú, jo no en soc conscient, sí que per exemple m'havia arribat que havia Estat com amb una companya de classe, però que es veu que la companya era una noia com molt fatxa, no sé, jo tampoc sap si és que tenia en relació d'una altra cosa, no ho sé. Això a nivell directe no en tinc, que més.

[B]: Ja després quan s'interessa pels debats de la ruptura entre el bloc socialista que hi havia en un moment, no? A dintre de l'esquerra indepe, després en algun moment es posiciona o simplement s'interessa per saber?

[E3]: A nivell de l'assemblea, no, A mi personalment sí,

diverses vegades, sobretot tinc molt marcat com el moment de la TPC, que és la trobada que fan de formació cada any al SEPC, l'única formació que fan a l'any, per cert. I recordo que hi havia una xerrada de debats, no Després no ho va acabar sent, només era el títol, però hi va haver debat, perquè les assemblees del bloc socialista van portar preguntes per debatre i així. I jo, que diguéssim, estava com sola en aquest sentit a l'assemblea, tampoc tenia molt de coneixement, com que tenia clar el que pensava, però més des d'una intuïció que no des d'una reflexió política molt clara. Llavors, just m'estava com començant a interessar, estava començant a llegir coses i així. I jo ho vaig fer mostrar a l'assemblea, perquè a més l'assemblea hi havia una persona que era la màxima representant del bloc, com de la unitat popular. Llavors, es donava molt la confrontació sense entrar en un gran debat, més des d'un punt de sí, no, sí, no.

Però, llavors, ell en aquests espais, em donava més en un segon pla, potser donava alguna opinió, però no en trobava gaire en detall, però després a mi a soles sí que em venia molt, em demanava que li enviés coses per llegir, jo li havia enviat diverses coses. Em deia, o sigui, recordo el tipus que em digués, això de la unitat popular ja no té sentit, perquè a més jo, quan li explicava les coses, ho feia molt des de, vull ser objectiva, no estic aquí com per vendre't la meua moto, però ho feia molt des del coneixement, que era com el problema que hi estava en aquell moment, que només teníem com potser una part. I ell em donava sempre la raó, llavors venia a mi, que en aquell moment potser també ens vam començar a portar més, per això, perquè teníem moltes converses ell i jo, i moltes giraven torna a això.

Després, just en aquell moment, s'estaven fent com unes formacions de Crítica a l'Economia Política, jo el vaig convidar a venir amb mi, no volia molt entrar potser en espais on no sabia qui trobar-se, però... no recordo que a nivell públic digués mai res, però jo no sé si després anava com a les altres persones i feia el contrari, per treure'ls més informació d'elles, entenc que feia això, però una cosa de la que sempre m'ha agradat és que en el moment de la ruptura, ell ja no hi fos, perquè l'haguéssim arrossegat cap allà i no...

[B]: El que dius de que la manera que té de guanyar-se la confiança de la gent és a través d'un personalitat, relacions socials, informals, de ser molt maco, de portar-se amb la penya... Em... Estic pensant una mica com fórmula la pregunta... Clar, i com... O sigui, en algun moment, algú es qüestiona les responsabilitats que està tenint, o simplement és una cosa que s'assumeix...

[E3]: Jo crec que es qüestiona en el meu cas, com potser a mi no m'arriba tant, perquè jo crec que he pecat massa la vida de confiar massa en la gent, però des de persones amb més responsabilitats sí que es qüestiona sobretot en el moment que ell ja està a la Lina Òdena, està al SEPC i en cert moment demana també d'entrar endavant, però aquí se'l va qüestionar bastant de... I el Resistim al Gòtic, m'he oblidat. Llavors eren tres espais en els quals ningú n'era la seva màxima implicació.

Llavors se'l va insistir bastant de primer, agafa el que tens, i en tot cas després ja... [es distreu] Perdó. En tot cas després ja podràs entrar a un altre espai. També crec que en cert moment de la línia, no sé si se'l va tirar una mica enrere o així, perquè no estava assumint les tasques, llavors sí que jo crec que ell es movia més com per aquest carisma que pogués tenir fora del polític que no tant per les tasques que feia. Doncs un dia molt bé i un dia, jo què sé, me'n recordo un cop que estàvem intentant buscar dia tancat d'assemblea i l'únic dia en què coincidíem tots era diumenge i divendres al migdia, menys ell. I la seva frase era no, és que era un bon dia de descansar. Com que és així, sí que a nivell polític, entenc que no era el seu dia de descansar, i tenir reunions amb els seus jefes, però que a nivell polític tampoc era el màxim representant. Ara, dintre del nucli sí que és cert que era bastant

referent, en el sentit que el rol que tenia al final no deixa de ser un home de 30 anys, que per desgràcia, però seguim tenint moltes actituds així tots, es referencialitza d'una altra manera.

La forma que tenia de parlar, també potser més adulta, pot cridar més l'atenció, tot i que el discurs que estigui tenint potser acabi sent el mateix que una altra companya. I això, m'he perdut la pregunta,

[B] I us parlava mai de la seva vida privada, d'on vivia aquí, o sabíeu on vivia aquí, quins eren els seus hobbies de la seva família?

[E3]: Sí, jo me'n recordo perfectament el dia que em va explicar la seva vida, perquè estàvem a una mani i ens vam posar ell i jo a parlar, que me'n recordo que li devia preguntar a qui on vivia, no ho sé. Ell vivia a un pis pel casc antic, i molta gent hi havia Estat. A mi m'havia convidat algun cop, però mai hi havia anat, i tenia una terrassa, feia moltes coses allà, i el feia servir bastant com el lloc de trobada. Jo me'n recordo que aquest primer dia que em va dir que vivia sol, jo sí que li vaig dir, com et pagues això sol? Ell deia que portava... era un noi de 28, crec que tenia aquells moments més o menys, i li deia que portava des dels 16, que només havia Estat treballant, i que tot ho havia estalviat.

Clar, jo entenc que ho penses bé i dius, no acaba de quadrar. En el moment no et poses a fer comptes de si li dona per llogar un pis i per pagar-se una carrera i tot el que sigui. I menys jo, amb 20 anys, no m'ho vaig plantejar. No m'ho vaig plantejar. Llavors, això, parlava molt d'això, que portava treballant, que havia treballat a un xiringuito a la platja durant més de 10 anys, de cambrer, en hostaleria, no me'n recordo ben bé on deia, per Mallorca, i que allà tenia la seva família, si que explicava alguna cosa dels seus tietes, crec que això sobretot quan li preguntàvem perquè era un accent que no acabava d'encaixar, clar, jo aquí ni idea, perquè diferència Mallorca de Menorca, sent de Barcelona tampoc és una cosa que, si no has tingut molta relació, facis. Però gent de les illes balears i així, sí que tal, i es posava molt en que els seus tietes eren de Menorca i jo havia viscut molt amb ells.

Llavors crec que a nivell així del passat, no recordo gaire cosa, sí que si havíem parlat de l'escola, quan parlàvem de si havíem anat a escoles públiques, concertades i tal, que clar, és un tema que em surt molt, m'ha quedat pensar de l'escola pública, i com érem ell, una altra companya i jo, que ens posicionàvem sempre els tres tipo ah, som els únics que hem anat a la pública, i llavors, una anècdota potser així de cole sense més, i que no recordo que parlés com d'amics més enllà de la gent que ja coneixíem, perquè també és cert que al final el seu grup que va fer a la uni ja era en el grup com social, i al final tu entens que una persona que ha vingut a estudiar, el grup que fa és el mateix de la uni, per tant, tampoc em cridava l'atenció com de ser més enllà, i el moment també que va posar molt personal era com en el moment en què ell devia sospitar, que se l'estava investigant i així, que es va començar a preparar com aquesta quartada per poder marxar sense sospites, on explicava que el seu pare tenia càncer, que estava molt malament, i que es plantejava deixar la carrera al curs vinent, i llavors aquí sí que va parlar més dels pares, però això ja va ser com en un últim més, diguéssim.

[B]: I com i quan comença a nèixer la primera sospita?

[E3]: Aquí, jo sempre he pensat que no tenim la informació real, però hi ha qui diu que va ser en un pis llogat a Mallorca per una cosa que havien d'anar a fer allà, unes reunions i uns temes. Jo no estic molt segura que això fos així, crec que estaven molt contents en aquell pis que era molt ampli, però això, crec que sobretot potser, al final, la persona que més confiança tenia, que era un amic seu, diguéssim, també del SEPC i de La Lina, bé, el que ha sortit al documental i així, que potser si ara se l'ha vist, jo crec que potser pot començar a sospitar

quan comença a demanar això, que si vull entrar endavant, es posa una mica pesat, de sobte es va enfadar perquè no estava rebent la informació que havia de rebre pel càrrec que tenia perquè eren dos i la rebia la companya. També això ens vam enterar ara fa molt poc que algunes companyes de l'Assemblea de Diagonal en el seu moment van avisar que sospitaven que la persona feia coses estranyes, per exemple, es veu que va insistir molt per anar al local, no em surt la paraula, perdó, al local de la CUP, que en general, tu li dius a un militant de 18 anys que ves al local de la CUP i no és que salti d'alegria, ni es discuteixi per anar-hi, llavors, que va ser una cosa que els va cridar l'atenció, però per temes que ja hi havia oberts, com entre l'Assemblea de Diagonal, que era com la que en aquell moment el SEPC tenia mania per ser els que qüestionaven la línia política i així, doncs, pel que se'ns ha dit, no se'ls va fer gaire cas.

Potser es van quedar, jo el que sospito és que es devien quedar com amb el runrun així al cap de hi ha algo que no encaixa, tot i que en el moment no els hi fessin cas, però potser et desperta una primera alarma.

[B]: I l'Assemblea de Diagonal, com havia tingut contacte amb ell en espais...?

[E3]: Va ser això, es va demanar militància perquè anés a anar a buscar uns cartells, no me'n recordo ben bé el què, i va ser una persona que anava amb ell i no me'n recordava la història, però era algo tipo que havia d'entrar un i ell es va posar tipo, entro jo, entro jo, quan l'altre era tipo, no me'n recordo molt bé la història, però era això, que havíem d'anar junts a buscar un material i ell va posar-se molt insistent en ser ell qui anava. Després, bueno, sí, això, jo crec que pel rol que va començar a adquirir, com, bueno, que jo crec que ja ho he dit abans, però que de tots els infiltrats, ell era molt legal, amb tot el que feia legal dins del que feia, ja ens entenem, llavors, així com altres van sobrepassar alguns límits per la seva quartada, ell en aquest sentit jo crec que no els traspassava i això és el que també pot generar més sospites, perquè en aquell moment, per exemple, no ens va cridar l'atenció, però un dia que veiem una de les companyes ens va dir anem a casa meva, perquè vam anar junts a fer una cosa, veiem després d'anar a fer una altra, però ens quedaven potser quatre hores pel mig, i va dir anem a casa meva, que em dutxo i tal i es posava molt insistent per no pujar. Clar, en aquell moment, simplement tu penses li farà pal trobar-se a les companyes de pis. La realitat és que legalment no podia entrar a propietat privada, la resta de propietats on entrava potser són locals ocupats o llogats que ningú es posa a discutir en aquest sentit.

Llavors, això sí que és un tema que es va tractar potser com amb poca cura cap a les persones més properes de saber realment què havia passat, perquè al final és una cosa que genera molt neguit de, ua, haurà passat alguna cosa més heavy, perquè, per exemple, teníem molta sensació que pogués haver passat alguna cosa l'última nit que se'l va veure, que eren les festes de l'esquerra de l'Eixample, que era una festa conjunt que crec que era de La Lina i Arran, i estàvem allà, i jo em vaig acomiadar amb ell, com qualsevol altra nit, de fet no sé ni si li vaig dir, no me'n recordo, però, tipo, adéu, vaig a casa, ens veurem la setmana que ve, i a partir d'allà ja va desaparèixer. Llavors, si aquella nit va passar alguna cosa, no ho sé.

Després, bueno, van sortir d'això de que algú el va reconèixer, es veu que això havia passat més cops, com que potser ell li hagués dit alguna cosa i ell, com un germà bessó a la realitat, potser s'excusava més per aquí. Sempre, sempre, sempre evitava trobar gent de Menorca, que, clar, això tampoc és una cosa que jo de primeres com detectés, però sí que recordo que vam anar junts a un concert de Manel a Badalona, i estàvem ell i jo. Hi havia un altre company per allà i ens va dir, va, veniu amb nosaltres, i ell estava superenxixat de va, Helena, quedem-nos un rato més, tal, i jo, bueno, vale. I en el moment en què li dic vale, va venir

un company i li va dir, eh, que estan aquí gent de Mallorca i de Menorca, no sé què, ell, bueno, s'ho sabia muntar i ràpidament va fer, uas, que realment estic molt cansat i si marxem ja, llavors com que s'havia d'excusar-se bastant per aquí.

I després sí que, suposo que petites coses que es van acumulant, com pues hi havia una altra companya que era de Mallorca, que sempre, sempre, sempre que li deia era tipo uas, que tu no tens accent de Mallorca, tu no tens accent de Mallorca. Però bueno, suposo que és això, que de primeres si a tu et diuen bueno, pues he viscut amb els meus tietes i m'han enganxat l'accent, tots tenim un amic a Barcelona amb un accent de Girona aquí, tal, llavors, això, que suposo que devien ser petites coses, sempre ens quedarà el dubte de si va passar alguna cosa més gran que no s'ha volgut explicar.

[B]: I tu com t'enteres, al final? O sigui, com teniu la confirmació?

[E3]: Ens ens van demanar de fer una reunió, la més com seria secreta que ens han fet fer a la vida, ens va obrir com la persona responsable per la privat, ens va obrir a cadascú i ens va demanar porfa, no comenteu res pel grup. Clar, jo en aquell moment pensava que era, bueno, en aquell moment havia sortit tot aquella cosa dels trens i no sé què, jo pensava que era per fer una crítica a allò malament que havia funcionat allò, no em vaig plantejar res més i vam anar cap allà. De fet, crec que ningú patia gaire perquè quasi que ho pregunten pel grup, perquè al final, bueno, sempre parlàvem pel grup i era estrany com no haver-ho fet per allà. Llavors, això ens reneixen allà, que era la casa groga, el pis de dalt, sempre me'n recordaré perquè després és un espai que freqüentat sovint i sempre que hi entro tinc com una mica la imatge i vam arribar, ens vam trobar el company que ens havia citat tremolant, que aquí ja va ser quan ens vam espantar bastant de dir, hòstia, passa alguna cosa grossa, jo en primer moment vaig pensar que se n'anava allà a presó, res a veure, pobra, espero que no el fiquin mai, no ha fet res. Llavors hi havia una dona que no sabíem qui era i es va presentar, hi ha una càrrec també del SEPC com la màxima càrrec que hi havia i es va presentar la dona que era d'alerta solidària i van començar a explicar, jo sí que recordo molt com que en un primer moment van dir, tipo, no sé si potser no és literal la frase, però com el Marc no és qui diu ser, el Marc és Policia Nacional i jo de primeres, com mil·lèsimes de segon, vaig entendre, tipo, que el Marc, com el militant, era Policia Nacional i era com lleig, estar el SEPC, era Policia Nacional.

Ràpidament vaig veure que no, però clar, és com, recordo molt com el procés mental d'entendre com va caient tots, tipo, ah, que el Marc és Policia Nacional, ah, que no es diu Marc, ah, que no és de Mallorca, ah, que, llavors no estava militant perquè no l'hagués explicat, res, com potser un procés de 5 minuts però com tot va fent pum, pum, pum, va caient, sí que recordo com les companyes que una va cridar com és broma, l'altra quasi que s'aixeca d'allà, bueno, les reaccions van ser superdiverses realment i llavors va ser una mica això, llavors ens vam quedar després tota la tarda allà comentant, volent fer-li de tot i... bueno, també aquí mala gestió per part del companys, a punt de... hi havia una companya que no va poder venir perquè no ho va poder prioritzar perquè clar, per ella era una reunió sense més i que havia d'entregar un treball i no va voler prioritzar-ho i vaig ser jo aquí a la una de la nit, vaig anar al seu portal a explicar-li, jo que estava en un Estat de xoc brutal i sempre em sentiré malament perquè vaig explicar rient, perquè quan em poso nerviosa, ric i ella clar, està tipo, m'estàs vacil·lant i era com, no t'estic vacil·lant, és que no puc deixar de riure perquè estic molt nerviosa i llavors aquest va ser com el dia del boom, el dia següent sortia la roda de premsa, que ens vam demanar que durant aquest dia no comentéssim res i jo confesso, aquí una vegada el vaig dir al meu pare perquè òbviament no podia arribar a casa i fer veure que no havia pensat res però... això, es va portar com amb molta discreció i llavors, temps després sí que ens vam enterar que a part dels

companys que ja ho sabíem feia una setmana hi havia una altra companya que també ho feia feia una setmana més per personalisme, realment, perquè era amiga i ja està i una mica això va ser el dia en si, de saber-ho

[B]: i quan de temps passa entre que us ho diuen i el Marc Marc, el nom real i l'altre marxa

[E3]: a nosaltres ens ho diuen que era crec que era 6 de juny i l'últim dia que l'havien vist jo l'últim dia que l'havia vist, crec que era no sé si era 22 de maig o una cosa així que era la festa i crec que l'últim cop que se l'havia... perdó l'últim cop que se l'havia vist, no sé si havia sigut el dia següent a resistim al gòtic o sigui 23 de maig i això, crec que a partir d'allà quan van fer les investigacions es veu que, per exemple, hi havia la intranet que ja no funciona van penjar com uns documents només de prova per veure si ells si se'ls intentava descarregar, clar estava tota la gent això no va, això no va, però bueno era simplement una prova, com que estaven fent per la investigació i llavors una mica els temps van ser aquests i... vale espera, que penso una mica com... ho estructuro vale i llavors un cop surt la roda de premsa passa això, com abordeu internament el fet que hi hagi hagut realment fatal primer, vull dir això la roda de premsa en general, crec que la majoria de companyes ens vam donar molt de suport unes quantes van passar la nit juntes jo vaig preferir anar-me'n a casa però unes quantes això, van passar la nit juntes a partir d'aquell dia bueno...

En el moment en què se'ns diu alerta solidàries ens va oferir assistència psicològica una de les companyes la que havia rebut l'assistència més tard vulguis o no, com rebre la notícia en grup o rebre-la sola no té color no hi ha punt de comparació i ella va demanar aquesta assistència psicològica perquè la relació que ella havia tingut amb ell era diferent i la resposta per part del SEPC va dir va ser que prou tenia alerta solidària ara, com perquè a sobre vinguéssim nosaltres ara amb això aquesta persona que ens va respondre això sí que va rebre aquesta assistència psicològica i llavors, diguéssim que per part del SEPC va ser nefast i va ser més amb les amigues, que al final al dia d'avui és també el grup que ens hem seguit com més properes que ens vam donar aquest suport doncs crec que vam estar quedant gairebé cada dia des del SEPC se'ns van demanar coses que realment no vam acabar de complir com que no el busquéssim no volguéssim saber res si tu vols gestionar això bé ho has de fer d'una altra manera perquè dient-li a una persona afectada no facis una cosa que el cos et demana ho farà i ho vam fer també per la consciència militant que teníem aquell moment també repressiva i tot però vam estar veient-nos molt i va ser un marató antirrepressiva crec que es deia també vam anar aquí hi havia una mesa nacional van anar algunes companyes alguns altres ens vam quedar a la porta esperant-les perquè era com la necessitat d'estar juntes tota l'estona.

I després sí que recordo com per part d'altres assemblees com molta falta de respecte doncs en el mateix dia de la roda de premsa la que més havia dormit potser havia dormit una hora no havíem dormit res i com això una noia que després va ser a la portaveu dient clarament això a la UAB mai els hauria passat qui és tan tonto com per no veure-ho això mentre nosaltres estàvem a l'esquena ni s'havien dignat ni a dir-nos ni hola llavors com una falta de suport tant de la mateixa estructura com de la militant i els altres nuclis del SEPC molt grans i que per exemple hi havia companys més sueltos que sí que van oferir més aquest suport persones que havien tingut més contacte o així però a nivell d'estructura va ser horrible entenc que la persona més propera a ell era la persona que també potser havia de fer aquestes tasques però llavors a nivell d'estructura s'hauria d'haver muntat diferent com perquè algú pogués oferir aquest suport perquè al final l'Assemblea de Mundet de fet va gairebé morir i jo tinc molt clar que en part va ser per això la primera companya que va marxar va ser no sé si seria Junts, Juliol que va dir que s'havia fet tot molt malament que no estava a gust i va marxar després van marxar 3 companyes al setembre sí que jo personalment

sí que era per diferències ideològiques molt clares però tinc clar que les altres dues companyes per això el procés l'haguessin portat diferent si això hagués passat diferent però al final diu molt com de l'organització i del funcionament com aborda situacions d'aquestes característiques que això era la primera vegada tots érem novats en aquest sentit però al final hi ha una part humana que no van tenir gens ni mica sinó més aviat al contrari de això perquè el que fos i això

[B]: tu parles de les conseqüències immediates que té a nivell de desmantellament una mica del nucli de mundet per donar confiança però a part d'això creus que també té altres conseqüències ja a nivell de com compreneu la militància o com compreneu les tasques que heu de fer...

[E3]: vale jo si que en un primer moment recordo com desconfiant generalment de tot i veia jo poc després vaig començar a militar el que era el moviment socialista que estava naixent i jo recordo que era veure un home de més de 25 anys i mirar-lo amb cara de ets infiltrat poc a poc vaig anar relaxant i vaig anar entenent també que al final hi havia una cosa política de l'Estat capitalista que passarà en qualsevol moment I el que hem de tenir són organitzacions fortes que puguin que això tingui les menors conseqüències possibles dins de l'organització i el suport necessari a les companyes

[B]: Quines conseqüències immediates creus que va poder tenir a nivell de SEPC

[E3]: crec que sí que els va donar de mostrar la feblesa que tenien com a organització que no s'aguantava per enlloc també en el sentit de com una persona de qui tanta gent es veu que porta tant de temps que desconfia ha arribat a aquests càrrecs en el primer moment que tu desconfies d'algú l'hauries d'investigar de fet quan va sortir no jutjo aquesta companya per res que va dir que era tonto o policia nacional i com tontos n'hi ha tants doncs tonto. No venia de nou com poder haver pensat això que al final era la primera no hi havia com un precedent actual que això estigués passant per tant és més fàcil que sigui tonto que policia nacional però que no era una randomada tampoc pensar si tanta gent està pensant això tan bàsic anem a mirar-li l'insta ostres perquè no té res més enllà des que el coneixem llavors això com a nivell immediat jo vaig veure molt l'esquerra independent va tirar molt per "Se'ns espia perquè fem les coses bé" clarament no estic totalment d'acord d'això al final si t'espien és perquè molestes en el sentit que sigui el coneixement de tot el que passa en el seu Estat tot ha d'estar sota el seu control no vol dir que estiguis fent les coses bé sinó que per no tenir controlat llavors a nivell immediat amb l'organització no sé si dir-te... ara no em ve el cap més però segur que se pensa si no, però ja m'has dit coses com a paranoia de tothom pot ser-ho ara o gent que li va agafar por a dia d'avui hi ha una companya que la que va deixar primer el SEPC que és com que potser això no està una ajuda que no va rebre i nosaltres com a afectades no teníem les eines per poder-li donar com tocava, que ella a dia d'avui gairebé que no pot anar a una manifestació perquè veu un policia i li agafa de tot que sí que ha tingut implicacions molt diverses en cadascuna de nosaltres però que arribant al punt aquest de és que si veig un policia em cago de por no puc perquè en general em remou unes coses a dins que no jo per exemple per la meua banda sí que era més de ràbia, ràbia de sort que no me'l trobo perquè que seria de mi a dia d'avui però sí que recentment vam estar en contacte com l'antiga assemblea de Mundet va sortir del documental i així i sí que vam compartir amb companyes amb qui he tingut menys contacte també compartien aquesta sensació de que malament es van fer les coses persones que es van quedar de temps després al SEPC també però com de que malament s'han fet les coses i com també com es segueixen fent malament a nivell de ha sortit un documental i ens ho comentará perquè ens ha sortit de sa cara per l'insta i llavors com aquesta cosa de ells potser et diran que és discreció o seguretat o el que sigui però no és tant això sinó com una

necessitat a vegades egocèntrica, individualista, protagonista de som el SEPC ens ha passat a nosaltres no sé com dir-ho ho estic dient amb paraules així molt tontes però això crec que pel SEPC va suposar que haguessin de donar la cara com al que realment estaven fent, qui eren i jo crec que es va notar a nivell de fons de tot allà dins

[B]: Quina va ser la resposta de l'entorn més proper? Ja sí que has parlat de coses que va fer militància d'altres nuclis tal per exemple el teu entorn social quan s'enterra quina va ser la resposta?

[E3]: Jo de primeres d'algunes persones em va costar de fer-los entendre què era el que havia passat també perquè sobretot gent que no milita és molt difícil entendre a vegades com la relació que tens amb aquestes persones perquè no és un company de classe que és allà no és un amic, és com una persona propera a tu amb qui comparteixes moltes coses però bueno com a aquest segon de què jo recordo com les meves amigues de primeres "ereu amics?" no busco aquesta paraula perquè no necessàriament havia de ser amic com perquè afectés llavors després molt de suport en tot moment encara avui quan surten coses m'obren com estàs no sé què però sí que per exemple jo la persona que em va donar molt de suport també era el meu germà però perquè ho entenia perfectament jo vaig arribar a casa perquè jo estava com a casa el meu pare quan ho vaig saber vaig anar cap a casa meva que ell ja estava sol i el vaig quasi treure del lavabo per dir-li que mira que ha passat que jo sempre li deia al meu germà "et cauria molt bé perquè és molt simpàtic i tal" i tenir un rotllo així se'm va... bueno no, però jo me'n recordo anar tipo que és un infiltrat que ha passat això, que me'n vaig veure ara a una roda de premsa, clar, ell va sortir i és la persona que jo vaig sentir que em donava molt de suport així com fora de l'agent del nucli la persona que més suport em donava i així com per exemple, la meva mare ho va entendre molt bé, però recordo la meva germana que està molt desvinculada d'aquestes coses com rient i jo enfadada que no t'has de riure, que és una cosa que afecta llavors com sí que vaig veure molta diferència entre la gent que sap el que vius en una militància o alguna cosa similar com si és un esplai, vull dir que saps el que és aquesta col·lectivitat a persones que no que s'ho prenen tipus "haha, un random, us ha enganyat" i era tipus, però ja no sou amics i era com no, a veure, com no, llavors això de l'entorn proper jo crec que sobretot amb les que m'he quedat són una mica aquestes

[B]: i quin creus que era el seu objectiu què creus que buscava?

[E3]: com... jo crec que entendre com s'organitzen els moviments socials, al final també quan tu entres al moviment social, t'enteres de com funcionen la meitat de moviments socials de la resta de Catalunya o d'on sigui, en aquest cas és Catalunya llavors jo crec que entendre com funcionava, veure quins perfils fan què, veure què hi ha allà jo no crec que estava a "el dia 14 faran una acció" perquè llavors jo crec que no haguéssim pogut fer res llavors jo no sé si nada tant per aquí, si només això com de coneixement de bueno, al final, és tu estado i què passa en mi estado i què passa en mi casa que està fent aquesta gent que aquesta gent molesta, pues hem de tenir tot el coneixement del que fa aquesta gent i al final, vull dir, ell tenia una d'informació de que ja no com funcionava el SEPC, era com funciona el SEPC tota l'esquerra independentista fins i tot, tu pots saber com funciona la CUP, si estàs al SEPC si estàs a un... on va ser l'esquerra independentista, saps com funciona la CUP des de La Lina saps com funcionen el tema de casals, ateneus, aquestes coses des de resistim al Gòtic saps com funciona tot l'entramat de l'habitatge què hi ha com es funciona, com es prenen les decisions i llavors per mi, jo sempre he pensat que sobretot era aquest tipus d'informació perquè després vull dir, no he vist que hi hagi repercussions directes, com tipo per exemple moltes a companyes que ells sap perfectament el que van fer llavors més a nivell d'informació ara, que segur que l'informació que aquestes persones van fer aquestes coses, pues la tenen

[B]: i has pogut contactar o poder contactar amb altres col·lectius o persones que hagin patit també com infiltracions?

[E3]: no, ens hauria agradat molt amb algunes companyes però bueno, en el moment que va passar el SEPC per algun motiu va decidir viure-ho de forma sols, com si fos una cosa que els havia passat com a SEPC per ser l'esquerra independentista els més abanderats de la vida llavors, en el moment que comencen a sortir altres i es creen com aquestes organitzacions de suport i així, el SEPC decideix no participar i, òbviament, el SEPC no participa molt menys en la militància que ja no milita amb ells els hi va dir ni res llavors sí que en ser el moment nosaltres hem parlat com de bueno, que ens hagués agradat formar part d'això de poder estar amb gent que ha viscut el mateix de diferent manera també en el sentit de poder oferir un suport de nosaltres a ser algú que potser ja tenim molt més tragat, treballat, assumit la paraula que sigui què és el que ens ha servit, què no ens ha servit i a nivell com, jo crec, de moviments socials, el que sigui poder generar una base com ara ha sortit, per exemple, un llibre doncs aquesta cosa comuna que es fa de haver pogut tenir llavors això, m'estic liant perdó amb la frase però això com de no vam poder tenir aquest contacte i avui no sé si en algun moment el farem seguiran sortint infiltracions i segur que algun ens cau més a prop i nosaltres sempre hem Estat disposades com a teixir aquestes relacions a poder conèixer altres persones que han patit el mateix però sí que és cert que no hem tingut d'oportunitats

[B]: i ja per acabar m'has dit que no vau tenir cap conseqüència legal de la infiltració que jo en sigui conscient i com diries que es pot combatre col·lectivament aquest tipus de repressió?

[E3]: Vale per una banda crec que les organitzacions han de ser conscients i estar preparades per això fer una anàlisi real de per què passa, com passa per què totes les preguntes però una anàlisi real no basada en que som els millors que és el que han fet diverses organitzacions i no et porta enlloc precisament que surti en tantes organitzacions també et demostra que no és cosa de noms sinó del fer i llavors crec que hem de construir organitzacions capaces de confrontar això a nivell repressiu que funcionin prou bé com perquè persones rànoms no els arribi informació que per res del món ha de tenir al final no calia ni militar el SEPC per saber com funciona el SEPC només que fossis amic tu sabies perfectament qui era qui llavors

perdó, que estic pensant

crec que ha d'haver-hi una consciència col·lectiva que això passa crec també que no hem d'estar pensant i tenir un por constant que això passi perquè crec que al revés hem de ser conscients de què passarà que un dia ens tocarà de més de prop un dia de més lluny pro ho viurem a mi he quedat a mitja frase que les nostres estructures al final no funcionin prou bé com per saber mantenir això també en el sentit de si la persona estava fent una feina conscient, com una feina útil haver-ho sabut utilitzar el que fos i que no tingués accés a més del que hagués de tenir com era la pregunta que així agafo el fil

[B]: com creus que podem combatre-ho col·lectivament?

[E3]: llavors crec que també ara és un moment molt difícil crec que ens hem de dotar d'eines per identificar primerament perquè ara mateix estem com començant potser en aquest procés d'identificació és com que han sortit molts, però probablement no ha sortit ni un quart, ni una desena no sé del que hi ha a tot l'Estat llavors poder dotar-nos d'eines compartides amb la resta d'organitzacions com ara no ha sortit un llibre no me l'he mirat així que no sé si està bé o no com de trucs, coses com jo que és el número de telèfon que tots tinguéssim gairebé el mateix que hi hagi dins de les organitzacions que hi hagi suport cap a la gent perdó, que estic com pensant mentre parlo i no m'estan sortint...

però així que també per mi passa a part zero transigència no sé si és la paraula però en aquests casos vull dir que en el moment que es detecta aquesta persona no deixarem gravat el que se li hauria de fer però també entendre-ho ja no en el Pepito és un hijo de puta sinó en està fent una feina cap aquí està fent aquesta feina perquè està fent aquesta feina i situar bé qui és el nostre enemic perquè al final si això ho tenim clar les entendrem també d'una altra manera perquè si entenem que el nostre enemic és un Estat capitalista el que busca sempre és això i no Juanito que ha estat aquí que és un més fent aquesta feina molt més horrible a les conseqüències que altres però que que no es diferencia després del mosso que no jo que sé del barrio llavors primerament jo crec que en el moment en què estem ser conscients de quina és la seva feina i de què l'estan fent per després tenir aquestes eines per poder fer front al que passi i ja més endavant anirem teixint altres coses i generant altres coses que ens permetran combatre potser d'una forma més directa però ara mateix tampoc si és el el moment

[B]: jo no tinc més preguntes no sé si tu creus que s'ha quedat alguna cosa per dir jo què t'agradaria dir

[E3]: no crec que no

[acaba la gravació]

– Entrevista 4

[B]: D'acord, doncs això per començar seria que em puguis dir en quin col·lectiu estaves o organització en què vas viure la infiltració i què és aquest col·lectiu, aquesta organització.

[E4]: Vale, jo militava endavant Nou Barris, pertanyent a l'esquerra indepe i és una organització, un moviment polític, organització, moviment polític.

[B]: Vale, i endavant quin paper oficial té dintre de l'esquerra indepe?

[E4]: No se sap. No se sap.

[B]: Vale, vale, vale. I a grans trets, sense haver d'entrar en coses com de coses internes, eh, però com quina era l'activitat política d'endavant? Quina és l'activitat política? O sigui, tot això és per donar context.

[E4]: Ah, vale, vale, vale. Quina activitat política? Doncs bàsicament es feia no campanyes al barri o campanyes, sobretot, sobre l'actualitat. El que passés en el moment. Durant la Covid es va fer intentar fer alguna cosa i abans depenent de la situació actual política.

[B]: Vale. Llavors, tu vas compartir anys de militància amb una persona infiltrada, oi?

[E4]: Sí.

[B]: I com va ser el teu primer contacte amb aquesta persona?

[E4]: El primer contacte, doncs al Casal Tres voltes, en un acte que fèiem, una xerrada acte que fèiem des d'endavant, que va assistir com a oient i després ens la van, crec que ens la va presentar ara una persona.

[B]: Vale. I com és això quan s'apropa i us la presenten, com quins interessos mostra o...?

[E4]: Doncs que estava molt interessada en la línia política que teníem des d'endavant i bàsicament és això, la línia política d'endavant i que estava molt interessada. Tampoc va entrar amb gaires detalls del perquè. Sí que és veritat que després se li va fer per part d'un company l'acollida i no sé si en aquí va demostrar allà algun tipus més de... Però el primer era que estava molt interessada i que va venir al moment pro-Palestina i que estava molt interessada amb la línia que tenia internacional endavant i etcètera, etcètera. Però sense aprofundir, tampoc és igualment.

[B]: O sigui que sí que estava militant a altres llocs, el moviment pro-Palestina.

[E4]: Sí.

[B]: I quan s'incorpora com a militant, s'incorpora com a militant qualsevol, participa dels debats amb...?

[E4]: Sí, se li va fer l'acollida i quan ja se la considera militant venia a les reunions de nucli, de Nou Barris, ella participava dels debats i... Es feien les lectures o el que fos i ella participava... Sí, sí.

[B]: I es posicionava també els debats o...?

[E4]: Bueno, era una persona que sí que portava... O sigui, molt ben apresada la lliçó, com si diguéssim. Amb els papers, amb els textos o el que fos subratllat i amb preguntes i així, però tampoc tenia un... O sigui, no era molt expressiva en la seva línia política.

[B]: Val. I... Té algun paper com rellevant? T'ho dic també perquè estic intentant com comparar també amb altres històries que m'han explicat altres infiltrats, però... Clar, entenc que endavant és una mica diferent perquè potser el paper d'endavant, com pel que tinc entès, no és tant, per exemple, organitzar accions concretes i no participar d'aquestes, però en qüestions així com que impliquessin confrontació amb la policia o cert perill de repressió, tenia un paper rellevant?

[E4]: Es van fer algunes accions d'agitació nocturnes, que ja sé que va participar o almenys va estar fent vigilància o gravant i fent fotos, i després a Urquinaona gaire cosa... no gaire cosa. Va veure... jo no hi era, però recordo que es va comentar que havia mogut algun container i això, però que després, quan hi venia lo fort, ella ja no estava. Hi ha altres mobilitzacions que s'havien fet també. Estava al principi tal i qual, però després ja, quan ja s'estava acabant o així, ella se n'anava.

[B]: I... o sigui, es mostra com una persona propera establís relacions d'amistat o de...

[E4]: Sí, sí, sí. Era molt empàtica, t'escoltava molt, si tenies algun problema t'escoltava, et recolzava, i després sí que hi ha gent més de la seva edat, sí que va sortir per les nits, a algunes festes va anar i va tindre ja més una relació com d'amistat. Amb els altres militants que érem d'endavant, que érem més grans que ella, doncs... O sigui, sí que hi havia l'empatia i això, i anàvem a prendre una birra o el que fos, bé, però no va arribar a... a això perquè no coincidíem en els espais d'oci.

[B]: O sigui, que era completament una persona normal del nucli, és desenvolupar...

[E4]: Sí, sí, sí. Una persona, a més, molt maca, molt maca.

[B]: I... O sigui, no sé si tu seguies allà quan comença, però jo t'ho pregunto per ser cas. O sigui, hi havia alguna sospita o comencen a néixer sospites?

[E4]: Sí, quan ella encara estava militant tenien sospites, inclús es va fer alguna broma i se li va fer a ella alguna broma.

[B]: Sí, sí.

[E4]: Hi havia... Ens ho prenen bastant en broma, però hi havia gent que sí que deia, no, no, no, és que...

[B]: I era per algun motiu concret, les sospites o...?

[E4]: Per actituds, per petits errors de dir-li a una persona que... Jo què sé, que no sé qui havia fet... Algú de la família tenia, no sé què, algun altre, explicar-li, algo lleugerament diferent. O sigui, petits errors. I l'actitud també amb... com amb les relacions afectives, perquè... Bueno, hi havia qui li anava al darrere, li havien tirat la canya, va estar tontejant, però sense mai arribar a... Ja... Tant amb un noi com amb un parell de noies.

[B]: Sí. És una situació similar amb l'infiltrat que hi va haver al SEPC Mundet, també. I... Llavors, des de la primera sospita fins al moment de dir, vale, és infiltrada?

[E4]: En el moment de dir segur infiltrada va ser després de veure el documental d'infiltrats del 33. Allà va ser quan ens van posar en sèrio a dir, no, no, segur, sí, fins a... Jo sempre dic que no ens ho volíem creure. Ja. Ho fèiem la conya, moltes... L'havien fet la conya diverses vegades, però jo crec que era el rotllo de no voler-s'ho creure. Perquè, bé, és una tia molt maca, que no, que tal... I fèies la conya, però sense voler-t'ho creure. Llavors, al veure el documental, veure que són els mateixos patrons, que coincidien moltes coses, va haver-hi una companya que va dir no, no. Segur. Hi ha una altra companya, que aquesta sí que era més de la seva edat, i havien tingut ja més relació com d'amistat, i havien compartit espais d'oci. Li va dir, li va dir, segur que ho és, i aquesta noia va dir, no, no, ja veuràs. Jo em posaré a buscar-ho per demostrar que no és... Que no ho és, que no és una infiltrada. I buscant, buscant, ho va trobar, que sí que ho era.

[B]: I ella seguia militant o va deixar de militant?

[E4]: No, ella ja havia deixat de militant.

[B]: I... Això va ser ara, i ella ja havia deixat de militant, que va ser el 2000...

[E4]: L'últim... L'últim missatge que va tindre o així amb algun militant em sembla que va ser el 2023. No ho recordo gaire bé. Però ella ja havia deixat el 2021 de militar. Va anar a Madrid, amb la mateixa excusa, que la seva mare estava malalta, tal i qual, i que havia d'anar a cuidar-la i...

[B]: Val. I no hi havia cap... O sigui, perquè molts dels altres infiltrats semblava que marxaven quan començaven a sortir sospites o...

[E4]: Se li havia fet alguna broma, però no... O sigui, en sèrio, no ens ho havien pres mai. Estant ella militant, eh? Alguna broma se li havia fet, però no. Vaig dir, vas a ser tu una infiltrada, no vas a ser poli. Coses així. I...

[B]: Clar, és això. Veieu el documental... El procés aquest d'investir és una cosa purament individual d'aquesta noia que sí que es portava o és una cosa que sí que portava?

[E4]: Al principi sí. No, al principi ho fa ella i després ja... Parla amb la directa i amb alerta i llavors ja ho passa.

[B]: Va. Però a tu no et tenen en compte en aquest procés?

[E4]: A mi em van fer traspàs de com... Quan es va saber, sí, em van dir que s'ha confirmat. La noia que insistia molt em va enviar per signal i em va dir que sí, s'ha confirmat. Ja sabem el seu nom autèntic, ja ho sabem tot. De quina promoció és... Tot.

[B]: I què és el primer que ja et passa pel cap quan t'ho confirmen?

[E4]: El primer és ràbia. El primer és ràbia. També és veritat que ja feia... Havien passat anys. Havien passat anys. Si hagués sigut un moment jo crec que hauria sigut el cop molt pitjor, però ja havien passat anys, ja no la tens amb ment, no la tens fresca, ja no milites en aquell espai i ha canviat tot tant i no t'impacta tant. Però el primer és ràbia. Ràbia d'haver Estat enganyat i d'haver Estat amb una persona que, a més, el ser com era d'empàtica de tot això, no hi ha aquest que ja ve. Llavors dius, hòstia, com m'ha enganyat.

El primer és ràbia, sobretot. I després hi ha com una mica de desafacció de dir... Bueno, ja sabem el que hi ha. Ens hi seguirem trobant. I bueno, és el que hi ha. Va haver-hi companys que sí que van tindre una mica de sensació de culpabilitat, per no haver-se'n adonat. Bé, són professionals. Ara suposo que sabent tots els casos que s'han destapat seria diferent. Però en aquell moment jo crec que es va fer el que feia amb tothom i no es paraves que passés.

[B]: Llavors, o sigui, un cop això es confirma. Clar, és una situació diferent perquè tu ja no milites aquest espai i tal, però amb el tema d'aquestes passes ja heu fet algun espai o ho heu abordat col·lectivament d'alguna manera?

[E4]: Sí, des del Casal Tres Voltes sí que es van fer un parell d'espais per un més amb gent que havia Estat més propera i això més tancat i després un altre més obert amb associacions de veïns i tal per posar el tema a la gent que no ho sabia encara del barri i després vam organitzar la manifestació i tot això. I després ex militants d'endavant, militants i ex militants d'endavant també alguns ens vam reunir. Nosaltres pel nostre compte, sí.

[B]: O sigui, no tant per parlar concretament del que vau parlar, sinó com era només un espai de donar-vos suport o un espai de fer una lectura política del que havia passat.

[E4]: Va ser una mica de tot, una mica de suport, de veure com estaven els demés i també, bueno, una lectura política de com ho estaven gestionant tant el Casal com endavant i el paper que també estaven tenint nosaltres.

[B]: I com d'aquesta gestió creus que ha sigut suficient? Creus que ha tingut mancances? Com que t'ha ajudat, que no?

[E4]: Bueno, hi havia malestar, sobretot perquè s'ha deixat una mica de costat, sobretot a la ex militància. Tot i que formalment sí que es va fer un traspàs als que militem en el moviment socialista, però gent que va deixar de militar i no està militant enlloc sí que va notar una certa... que no comptessin amb ells i no se'ls hi expliqués, se'ls hi fes un traspàs polític i sobretot més rigorós en aquelles persones que havien militat amb ella. Perquè, bueno, molta de la gent que es militava perquè molta de la gent que ha sortit o està sortint no ha militat directament amb ella. Ha coincidit el Casal o... Ah, no, sí, o així, però no... Llavors, sí, hi havia persones que estaven una mica... Bé.

[B]: I creus que ha tingut alguna conseqüència immediata el fet de confirmar això en la gent, tant a nivell de ràbia però també si m'ha generat sensació d'inseguretat o reticències o a l'hora de seguir organitzant-se o...?

[E4]: En aquest cas, crec que no, perquè bàsicament... Les poques coses que podrien ser delictes van ser... això... les seccions nocturnes de fer quatre pintades i coses d'aquestes que... Bueno... Bàsicament, no, perquè creiem que l'únic que feia era recaudar informació i, sobretot, bueno... què estava passant amb els CDRs, què estava passant amb l'Esquerra indepe, què no es tenia clar què estava passant aquí a Catalunya i, com que els CDRs la majoria... els altres no sé, però en el barri hi havia anarquistes, anarquistes comunistes o pseudo-comunistes, a l'esquerra i indepe, l'ANC, tothom allà barrejat fent coses que jo crec que no entendien i, més que res, era el que van vindre a fer informes polítics de veure què estava passant, qui ho estava comandant, vam veure que la majoria era l'esquerra indepe, per això jo crec que la intenció era estar dins l'ERC i l'INDEP per veure per què l'esquerra indepe estava en un moment, però res més, no crec que les fitxes policials que van tindre a nosaltres, crec que van ser fitxes polítiques i res més, sense cap intenció d'anar per la via penal i res contra nosaltres. Ningú ha rebut cap conseqüència legal d'aquell pas. Per això dic que no creiem que en aquest cas fos aquesta la intenció.

[B]: Eh... Espera, és que ja m'has respost algunes coses. Eh... Sí, clar, és això, crec que potser no m'ho podràs respondre gaire, però també a nivell de sensacions creus que ha sigut un altre cop o suposat un debilitament per l'organització, en aquest cas, que va patir la infiltració o que...?

[E4]: El que hem rebut nosaltres és que no li han donat gaire importància. No us preocupeu, que no passa res. Eh... Des d'Alerta també se'ns va dir, no us preocupeu, no passa res. No heu de patir per res. El que se'ns va comunicar des de l'organització, almenys els que som ex militants, és que no ens preocupéssim, que no li van donar gaire importància a la infiltració. Que no podia haver accedit, bueno, com a militant, als documents que es debatien, que van entrar en debat i tot això, però no va tindre mai... En ser militant de base no tindre cap... cap...

[B]: responsabilitat?

[E4]: Aquesta, responsabilitat, no tenia accés. Llavors, bueno, no li van treure. No li van donar gaire importància. Internament, no ho sé. Això no ho sabem.

[B]: Clar, l'entenc, que si ha reforçat, tampoc és una cosa que aniran proclamant i si ha debilitat encara menys. I tu has pogut tenir contacte amb altres col·lectius que han patit, o persones que han patit infiltracions, o fins i tot via el documental de... És això que vau dir, no?, de veure patrons comuns...

[E4]: Sobretot en el documental, sí.

[B]: I què és el que realment us va fer encendre la bombeta?

[E4]: Home, diverses coses. No vivia a Nou Barris, vivia a la Plaça Espanya, i dius perquè va militar a Nou Barris. Després que la feina era... així, etèria, vull dir. No... Sí, no, treballava per una empresa de comunicació, no sé què. Però no... No ho va explicar mai. I tenia llibertat horària sempre. Sempre. S'ha de fer això, jo puc, jo puc. Jo puc. Clar, en el moment no ho vas pensar, perquè això no ho penses, però després són coses que... que tal. I, bueno, molt... Un alumne molt... molt aplicada. Quan hi havia que llegir documents, els llegia tot, si s'havia de fer una pancarta ella venia a

fer la pancarta, sempre, sempre estava. I sempre ho feia tot. Cosa que la majoria de militància no sempre arribes a tot. O no, aquest text no me la puc llegir... Sempre, sempre. I després això, clar... Alguns petits fallos, sobretot parlant de la família, i després hi ha això quan... Clar, en un moment tal, quan diu... No, no, és que la meva mare s'ha posat enferma, i he de tornar a Madrid a cuidar-la, i tot això... És el que... I llavors ja desapareix. Encara que amb la companya aquesta que tenia més amistat, ja sé que va tenir... Per WhatsApp i això va tindre... Va seguir comunicant-se.

[B]: Clar, això sí que potser és una de les diferències que té amb altres casos, no? De mantenir el contacte, entenc que era un contacte personal, perquè era per WhatsApp.

[E4]: Sí, sí, sí, de com estàs, com esteu, com va tot, i coses així.

[B]: I en un moment us heu preguntat, com és que vas mantenir el contacte, per què?

[E4]: Bueno, suposo que com no... Com no es va... Com no va venir a viure a sospitar, tal, doncs no ho sé. No sé per què voldria seguir tenint el contacte. Bueno, també és veritat que ella seguia tenint accés a la internet d'endavant, perquè ella va seguir pagant la quota de militant. Llavors se li va seguir... Tant ella com la amiga també, bueno, va deixar de militar, seguia sent simpatitzant o què sigui, seguia pagant la quota, i les dues pagaven la quota, però no militaven. Llavors, no sé si era per poder seguir tenint accés a allò, seguir mantenint contacte amb ella, no ho sé, no ho hem pensat, això, per què va seguir tenint contacte.

[B]: I com valores el paper que han tingut els mitjans de comunicació, tant els hegemònics com els més alternatius, tipus el Salto, la Directa, etcètera, a l'hora de difondre o silenciar aquest tipus de casos?

[E4]: Bueno, bueno, ja sabem la Directa, que és qui ha destapat tots els casos que ha destapat, correcte, i després, per sorpresa meua, inclús els mitjans de comunicació d'aquí s'han fet ressò. Cosa que em va estranyar, sobretot TV3 em va treure bastant, suposo que també perquè el documental és seu i també els interessarà tindre més visibilitzacions del documental i tot això, suposo que influeix, però sí que és veritat que em va sorprendre que TV3 ho traiés, i aquí la majoria de diaris poc o molt ho van treure, amb el qual era una cosa que no esperava. Res fora de la normal, perquè saps que no ho faran, però bueno, que dintre de...

[B]: I ja per acabar, bueno, dues coses per acabar. D'una banda, per què creus que passa això? Saps? No tan en concret del cas d'aquesta infiltrada, sinó en general perquè estem vivint aquest tipus d'infiltracions ara mateix.

[E4]: Jo crec que és algo sistematitzat que ja ho porten molts anys i ara s'està començant a destapar. I és tindre controlat tot el que es pot arribar a descontrolar mínimament. Vull dir, no és només aquí, és a tot arreu, a tot l'Estat segur. Clar, en els llocs on hi hagi una mica més de combativitat, insistiran més o ho faran durant més de temps, i en els és el sistema que necessita d'això per seguir cobrint la democràcia que tenim avui en dia. llocs que no, menys, però jo crec que ja Abans es feien servir mètodes més expeditius, et detenien i et torturaven, i ara que no poden o poden fer-ho mínim, ho han de dissimular molt més, doncs, bé, que és sistemàtic de l'Estat tindre controlat tot.

[B]: I com creus que podem combatre col·lectivament com aquest tipus de repressió?

[E4]: La gran pregunta. Sí. El primer és la precaució, el primer.

Anar amb compte i intentar que no, que passi la mínima vegades possible. Això, el primer. I segon, poder arribar a tindre algun dia una força suficient com perquè no ens influeixi. És l'única manera de poder canviar-ho, perquè ells ho seguiran insistint, seguiran intentant-ho. Això, la precaució és el primer. Tindre molt tracte de compte, treure el màxim de informació d'aquesta persona a partir d'acceptar-la com a militant de qualsevol espai. No tindre en compte que vinguin d'un altre espai, que això ja s'ha demostrat que no vol dir res, perquè en altres llocs potser el control és més laxa, llavors entren fàcilment i s'estan un temps allà i després sembla que es porta militant quatre anys en aquest sindicat d'habitatge allà. Doncs això, la precaució. I després, l'altre, és que, no, confrontar-ho políticament, discursivament, perquè cada vegada més gent se n'adoni i estigui en contra i després tindrà suficient força per canviar-ho. I sap més si és que ells, però ells tenen un Estat al darrere amb uns recursos increïbles que nosaltres no tenim, però és difícil.

[B]: Sí, sí. O sigui, per la meua part jo no tinc més preguntes. Si tu creus que hi ha alguna informació rellevant que no has dit o com alguna cosa que podria ser interessant, endavant, i si no...

[E4]: No se m'acut. Crec que ho hem tocat tot una mica. Sí, jo crec que ho hem tocat tot una mica.

[B]: Perfecte.